

342.632
A352n
n.2

การศึกษาค้นคว้าของการซ่อมเสริม
โดยใช้ชุดฝึกการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดย

ณัฐวดี สอนบุตร

P.5 พ.ย. 2542

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา 128003
วิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง และ ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กุมภาพันธ์ 2542

45705

การศึกษาผลของการสอนซ่อมเสริม
โดยใช้ชุดฝึกการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ
ของ
ณัฐวดี สอนบุตร

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
วิชาปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง และ ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กุมภาพันธ์ 2542

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน และศึกษาความสนใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกการเขียนโดยผู้วิจัยได้ตั้งข้อสมมุติฐานว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมมีความสนใจในการเขียน

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ได้มาโดยการสอบไม่ผ่านเกณฑ์ 60 % จำนวน 28 คน คัดเลือกมา 20 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้เวลาในการทดลองหลังจากเลิกเรียนแล้วเป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent)

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสนใจต่อชุดฝึกการเขียน

A STUDY OF REMEDIAL TEACHING RESULTS
BY USING THE WRITING PRACTICE
EXERCISE OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
NUTTHAWADEE SORNBUT

This research is a part of education in EL 692 and EL 693
for the Master of Education Degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University

February 1999

The purposes of this study were to find the learning achievement of students who had the remedial teaching by using the writing practice exercise, and to investigate the students' interest toward the writing. The researcher set the hypotheses that the students' learning achievement after the experiment was statistically higher than that of before, and they were also interested in the writing.

The used samples were Pratomsuksa 6 students of Satriprompan-Vitaya School, Dindaeng District, Bangkok Metropolitan. The criteria of 60 % was used to gain the sample. There were 28 students who could not pass the criteria, and 20 of them were selected to be the used samples of this study by applying the simple random sampling technique. The experiment was done after the schooling for 3 weeks, 4 days a week, 3 period a day and 20 minutes each. Then the t-test form Dependent was statistically used to analyze the collected data.

The results of this study revealed that the students' learning achievement before the remedial teaching by using the writing practice exercise was statistically higher than that of before at the .01 level of significance, and they were also interested in the writing as stated in the hypotheses.

คณะกรรมการที่ปรึกษา ได้พิจารณางานวิจัยฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์วรรณิ์ โสมประยูร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสี เกษมสุข)

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้ ได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำจาก
รองศาสตราจารย์วรรณิ์ โสมประยูร ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสี เกษมสุข
และอาจารย์วิวรรณ พันธุ์พานิช ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ขอขอบพระคุณอาจารย์ทิพย์วัลย์ บัวหลวง อาจารย์พัชรา
ว่องวันดี อาจารย์ลัดดา วงศ์ประเสริฐ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพ
ของเครื่องมือ ตลอดจนให้คำแนะนำปรึกษา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา และโรงเรียนวัดมงคลโคธาวาสที่ได้อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษา
งานวิจัยครั้งนี้

ณัฐวดี สอนบุตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	5
ความหมายของการเขียน	5
ความสำคัญของการเขียน	6
ความมุ่งหมายในการเขียน	7
จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน	10
เอกสารและงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม	11
ความหมาย	11
หลัก และวิธีการสอนซ่อมเสริม	12
แบบฝึกหัดในการสอนซ่อมเสริม	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม	17
สมมุติฐานของการวิจัย	17

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
	การสร้างเครื่องมือ
	การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกการเขียน
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
	การวิเคราะห์ข้อมูล
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	ความมุ่งหมายของการวิจัย
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
	วิธีดำเนินการทดลอง
	การวิเคราะห์ข้อมูล
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	การอภิปรายผล
	ข้อเสนอแนะ
	บรรณานุกรม
	ภาคผนวก

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย ดังนั้นวิชาภาษาไทยจึงเป็นวิชาที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็กไทยซึ่งจะต้องเอาใจใส่ฝึกฝน ให้สามารถใช้ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ภาษาไทยนอกจากจะใช้ติดต่อสื่อสารแล้ว ยังต้องใช้ภาษาไทยในการเรียนวิชาอื่นๆ อีก ดังนั้นพบว่า การเรียนที่อ่อนภาษาไทยมักจะอ่อนวิชาอื่นๆ ตามไปด้วย เพราะในการเรียนวิชาอื่นๆ ก็จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาไทยเช่นกัน (ก่อ สวัสดิพาณิชัย. 2516 : 47)

การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร ในการเรียนการสอนเกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียน เพื่อบันทึกรายงาน จดจำถ้อยคำของครูหรือของเพื่อน ย่อสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง ตอบปัญหาและเพื่อสอบความของการเขียน โดยเฉพาะการเขียนในเวลาสอบนั้น แสดงให้เห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุด เป็นสุดยอดของการเรียนภาษาเพราะการสอบเป็นเครื่องมือแสดงความสามารถและความสำเร็จของผู้เรียน จึงนับได้ว่าการเขียนเป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ (จรูญรัตน์ กางกัน. 2530 : 2)

การเขียนเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันนั้นไม่ว่าจะเป็นข้อความ ประโยค กลุ่มคำ จะต้องประกอบไปด้วยคำ เช่น ไก่ขันดัง ในขันมีดอกมะลิ แดงพุดขันนำหัวเราะ หมาตายขันอืด เขาเดินขันบ้าน เขาดวงขันมาก คำว่าขัน กับขัน ในแต่ละกลุ่มคำมีความหมายต่างกัน (วรรณิ โสมประยูร. 2537 : 6,11) ถ้าหากการเขียนคำผิดพลาดคลาดเคลื่อนหรือบกพร่องไป จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไปไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกันทั้งผู้สื่อและผู้รับ หรือทำให้เข้าใจไขว้เขวไปได้

ยุพา สงศิริ (2521 : 393) กล่าวว่าปัจจุบันนี้เรามักพบข้อความที่เขียนตามหน่วยงานทั้งที่เป็นของราชการและเอกชน ชื่อห้างร้าน บริษัท ป้ายประกาศ ป้ายโฆษณา และแม้แต่สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ มักเขียนสะกดคำผิดพลาด พลิกแพลงอยู่เสมอๆ เช่น คำว่า "ฤยส์" "มันส์" "เกมส์" เป็นต้น

จากการศึกษาลักษณะการเขียนคำผิดพบว่านักเรียนมักเขียนผิดที่ตัว พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด การันต์ คำที่มาจากภาษาอื่น คำควบกล้ำ คำที่ใช้สระ ไอ ไอ และอัย และสาเหตุมาจากการเคยเห็นแบบอย่างที่ไม่ผิด เข้าใจหลักการใช้ภาษาผิด

พัดหมื่นคว้าง ประภาส ช่างเจระา เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงที่อ่าน เช่น ชะมักเขม้น เขียนผิดเป็น ชมักเขม้น เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น จ้านง เขียนเป็น จ้านงค์ เพราะเทียบจากองค์ เขียนผิดเพราะขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอและการฝึกฝนไม่สม่ำเสมอ (วรรณิ โสภประยูร. 2529 : 586 - 587)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดระเบียบว่าด้วย การประเมินผลการเรียนตาม หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ครูผู้สอนจะต้องตรวจสอบ ความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน และเมื่อพบว่านักเรียนคนใดมีข้อบกพร่อง ในเรื่องใดให้ถือเป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนและของโรงเรียนที่จะต้องจัดซ่อมเสริมให้

จากหลักการดังกล่าว ผู้วิจัยทำการสำรวจข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยการวินิจฉัยอย่างไม่เป็นทางการ คือสำรวจจากระเบียบสะสม การทำข้อสอบภาษาไทย ปลายปีการศึกษา 2540 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เมื่อพิจารณาข้อบกพร่องในการเขียน ของนักเรียนแล้วพบเด็กยังเขียนหนังสือผิดอยู่มาก ในเรื่องของการประสมสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวการ์นต์ คำควบกล้ำ ตลอดจนคำพ้องรูป พ้องเสียง ผู้วิจัยคิดว่าควรสอน ซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะ การเขียนเป็นวิธีที่ดี ที่สุดและเหมาะสมวิธีหนึ่ง เพราะจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย ในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 เกี่ยวกับการสอนเขียน พบว่าครูมักสอนเขียนตามคำบอกไม่ค่อยใช้ สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบการเขียนและแบบฝึกหัดภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอยู่ ในปัจจุบันพบว่า ไม่เพียงพอที่จะใช้ฝึกเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาไทยได้ดีเท่าที่ควร ทางด้าน รูปแบบของแบบฝึกหัดไม่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของรุจี สุขเสมอ (2526 : 33) ที่กล่าวว่า แบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียวยังน้อยเกินไปทั้งจะไม่ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในด้านทักษะภาษาไทยได้เพียงพอ ดังนั้นจึงมีความจำเป็น ที่ครูจะต้องสร้างแบบฝึกหัดเฉพาะเรื่องสำหรับเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่ว ในทักษะด้านการเขียนภาษาไทย อันจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ในด้าน การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ชุดฝึกการเขียนมาใช้เป็นสื่อในการสอน ซ่อมเสริม เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตลอดจนนำทักษะ การเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยใช้ชุดฝึกการเขียน

2. เพื่อศึกษาความสนใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกการเขียน

ดิลกวิทย์ ธรรม ๑๐๑๐ (๑๓๑๑๑)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดฝึกการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่สอบไม่ผ่าน 60 % จำนวนทั้งสิ้น 28- คน จดนักเรียน 136 คน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ผ่าน 60 % จำนวน 20 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ใช้เวลาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 หลังเลิกเรียนตามปกติ ระยะเวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ ๆ ละ 4 วัน ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที รวม 36 คาบ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาในหนังสือภาษาไทยของกรมวิชาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

4. ตัวแปรในการศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- วิธีสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียนภาษาไทย

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเขียนภาษาไทย
- ความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การซ่อมเสริม คือการจัดการสอนเพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในด้านการเขียนภาษาไทย
2. ข้อบกพร่อง คือความผิดพลาดที่เกิดจากการขาดทักษะในการเขียนวิชาภาษาไทย โดยวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเกณฑ์ 60 %
3. ชุดฝึกการเขียน คือสื่อการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำคำมาจากหนังสือภาษาไทยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ บทที่ 1-2 มาสร้างเป็นชุดฝึกการเขียนซึ่งประกอบไปด้วย แบบฝึก เกม เพลง นิทาน บัตรงาน แผนภูมิ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากคำในหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บทที่ 1- 2

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้แยกออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1.1 ความหมายของการเขียน

1.2 จุดมุ่งหมายของการเขียน

1.3 หลักของการสอนเขียน

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

2.1 ความหมาย

2.2 หลักและวิธีการสอนซ่อมเสริม

2.3 แบบฝึกหัดในการสอนซ่อมเสริม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1.1 ความหมายของการเขียน

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) กล่าวว่า เขียน หมายถึง ชีดให้ เป็นตัวหนังสือหรือเลข ชีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ

การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคล ออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียน เป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์ (วรรณิ์ โสมประยูร. 2537 : 139)

มัลลิกา ภักดิ์ณรงค์ (2531 : 28) การเขียน หมายถึงความสามารถในการเขียน เรียงตามลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกด ตัวการ์นต์ในภาษาไทยได้ อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

จิตรา ลิ้มบุญวงศ์ (2535 : 8) การเขียนสะกดคำ หมายถึงการช่วยให้นักเรียน รู้หลักเกณฑ์เรียงลำดับตัวอักษรหรือการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้ถูกต้อง

ตามหลักภาษาและพจนานุกรม เพื่อจะได้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้องมีความหมาย สามารถใช้สื่อสารกันได้

นฤมล กังวาลไกล (2534 : 27) ได้สรุปคำกล่าวของนักการศึกษาหลายท่านไว้ว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายของการพูด การคิด ออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษร โดยเขียนเรียงประโยคได้เป็นเรื่องราวให้ถูกต้องตามหลักในการเขียน

สุธีพร ปาละดี (2531 : 20) กล่าวว่า การเขียน คือการเปลี่ยนภาษาพูดมาเป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษรซึ่งต้องเลือก ความคิด คำ ประโยค ที่มีจุดหมายมาจัดประสพการณ์ อย่างมีระเบียบเพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม และยังสามารถสื่อสารได้

โอลิวา (Oliva) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่น ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน (นฤมล กังวาลไกล. 2534 : 27 อ้างถึง ; Oliva. 1969 : 152)

แมคโครมอน (Macrimon) กล่าวว่า การเขียนเป็นสื่อความคิด ความรู้สึกตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน (นฤมล กังวาลไกล. 2534 : 27 อ้างถึง ; Macrimon. 1978 : 33)

จากความหมายของการเขียนที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายของการพูด การคิดและความรู้สึกออกมาเป็นสัญลักษณ์อักษร โดยเขียนเป็นคำ วลี หรือ ประโยคเป็นเรื่องราวให้ถูกต้องตามหลักการเขียน เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้

ความสำคัญของการเขียน

วรรณิ์ โสุมประยูร (2537 : 140 - 141) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด ความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตน ออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและประโยชน์ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่อง que ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจ ในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่ง ไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง

5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน ๐๑๕/

6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธและสร้าง หรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ

7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ

8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น

9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคล ให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด

10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทั้งต่อตนเองและสังคม

ความมุ่งหมายในการเขียน

วรรณี โสມประยูร (2537: 141) กล่าวว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายหลายอย่าง ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือ หรือเขียนให้ถูกต้องตาม ลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบ ชัดเจน และอ่านเข้าใจได้ง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการเขียนให้พัฒนางอกงามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง และเขียนได้อย่างรวดเร็ว
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุป และย่อใจความ เรื่องที่อ่านหรือฟังได้
6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิด เป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง
7. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการ

8. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ และมีความถนัด

10. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพการศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

1.2 จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ได้ระบุจุดมุ่งหมายในการสอนเขียนให้นักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง สวยงาม รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นระเบียบสวยงามและสื่อความได้ เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียน และนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นระเบียบสวยงามและสื่อความได้ เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความนึกคิดอย่างเสรี และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยที่ดีในการเขียน

1.3 หลักของการสอนเขียน

ในการสอนเขียนนั้น ครูผู้สอนจะต้องตระหนักถึงข้อเท็จจริงสามประการ คือ ประการแรกการอ่านและการเขียนเป็นปัจจัยเสริมซึ่งกันและกัน ประการที่สองการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ โดยการฝึกฝน หรือให้นักเรียนได้มีโอกาสทำแบบฝึกหัดมาก ๆ ประการที่สามไม่ว่าจะเป็นทักษะการแสดงออกแบบใดก็ตามจะต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ (มังกร ชัยชนะดารา. 2515)

นิภา เล็กบำรุง (2518 : 14 -15) ได้กล่าวถึงหลักการให้แบบฝึกหัดแก่นักเรียนว่า ครูควรมีหลักในการให้แบบฝึกหัด เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนดังนี้

1. แบบฝึกหัดต้องแจ่มแจ้งแน่นอน ครูต้องอธิบายวิธีทำอย่างชัดเจนให้นักเรียน

เข้าใจถูกต้อง และกำหนดเขตไว้แน่นอน ไม่กว้างขวางจนเกินไป

2. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
3. แบบฝึกหัดควรเป็นเรื่องที่นักเรียนเรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิม ย่อมเป็นรากฐานหรือประสบการณ์ ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่ายและสะดวกขึ้น
4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของแบบฝึกหัด เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกหัด
6. ครูควรเป็นผู้ตั้งปัญหาขึ้นและปัญหานั้นไม่ยากเกินความสนใจของนักเรียน แต่เร้าใจให้อยากรู้อยากเห็น และยั่วให้นักเรียนแก้ปัญหา
7. การให้นักเรียนรู้เค้าโครงเสียก่อนจะเป็นเครื่องเร้าใจนักเรียนให้ทำต่อไปจนสำเร็จ
8. เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกหัดที่กำหนดสำหรับนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนนั้น ควรยากง่ายต่างกัน และถ้าให้แบบฝึกหัดอย่างเดียวกัน ควรพิจารณาด้านคุณภาพของแบบฝึกหัดให้แตกต่างกัน หรือให้เด็กที่เรียนอ่อนมีเวลาทำมากกว่า
9. ควรยั่วให้นักเรียนพยายามทำเพื่อผลงานมากกว่ารางวัล หรือเกรงกลัวการลงโทษ
10. ควรคำนึงถึงวัยของเด็ก สำหรับเด็กเล็ก ควรมุ่งให้เกิดความรู้ ความชำนาญ สำหรับเด็กโต ให้รู้จักการคิดบ้าง และควรให้งานที่ส่งเสริมให้เด็กใช้ความคิดมากขึ้น
11. การให้แบบฝึกหัด ควรเหมาะสมกับเวลาที่นักเรียนมีอยู่ ไม่ควรให้มากเกินไปจนนักเรียนไม่สามารถทำได้สำเร็จ และไม่ควรให้น้อยเกินไปจนนักเรียนมีเวลามากเกินไป ควรให้นักเรียนได้ใช้เวลาทำแบบฝึกหัดจนเกิดความรู้และทักษะจริง
12. แบบฝึกหัดที่ให้ควรมีลักษณะแตกต่างกัน และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อมิให้ซ้ำจนเกิดความเบื่อหน่าย

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 :133 - 134) ได้เสนอการจัดกิจกรรมการสอนการเขียนดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วโดยครูให้นักเรียนได้เขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว เพื่อความแม่นยำทั้งในด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และการเขียนตามเรื่องที่อ่าน
2. เขียนบทสนทนา ซึ่งจะมีรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 ตอบบทสนทนา เขียนเดิมเพื่อขยายบทสนทนาให้เป็นเรื่องเล่า
 - 2.2 แปลงเรื่องเล่าให้เป็นบทสนทนาหรือเขียนบทสนทนาใหม่ให้เป็นเรื่องเล่า
 - 2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่ โดยใช้

การถอดความ

3. การบรรยายภาพหรือสิ่งของ ซึ่งอาจจะเขียนในลักษณะชี้แนะ
4. การเขียนเรียงความ

นอกจากนี้ ฮอร์น (Horn) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนเพื่อให้เด็กสนใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนรู้คุณค่าในความสามารถของตนที่จะนำการเขียนคำไปใช้ในวิชาอื่น
2. ให้นักเรียนเข้าใจถึงการเขียนในบทต่าง ๆ และมีการแก้ไขได้ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการเขียนด้วยตนเอง ครูเป็นผู้กระตุ้นชี้แนะเท่านั้น
4. ในแต่ละสัปดาห์ ครูควรทำแผนภูมิความก้าวหน้าในการเขียนของนักเรียนแต่ละคน
5. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดมุ่งหมายของการเขียน อันจะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบอีกด้วย
6. ครูและนักเรียนควรจะได้แสดงท่าทางประกอบ เพื่ออธิบายความหมายของคำให้เข้าใจยิ่งขึ้นอีกด้วย
7. ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน (นฤมล กังวาลไกล. 2534 : 33 ; อ้างถึง ; Horn. 1954 : 19 - 20)

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน

มาสวิล รักษ์บ้านเกิด (2526 : 78 - 79) ได้ศึกษาการใช้แบบสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนวัดบางสะแกใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนการเขียนสะกดคำยาก ตามกิจกรรม แผนการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยา ศรีพันธบุตร (2533) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้ และไม่ใช้ชุดฝึกการเขียน ผลวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ของการเขียนเรียงความของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

พินเตอร์ (Pinter) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอนโดยใช้เกม การศึกษาและการสอน โดยใช้ตำรา กับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คนในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่าที่สอนโดยใช้ตำรา (สราวุธ เฟิงโคตร. 2539 ; อ้างถึง : Pinter. 1977 : 710 - 711)

แมคเอลวี (Mc Elwee) ได้ศึกษาหลักการสอนเพื่อตรวจสอบให้ถูกต้อง สำหรับ การเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวนทั้งหมด 721 คน ใช้เวลาศึกษา 3 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับ 4 ที่ได้รับการสอนเพื่อการตรวจที่ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจที่ถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับนักเรียนระดับ 6 ที่ได้รับการสอนอ่าน เพื่อการตรวจสอบที่ถูกต้องกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่าน เพื่อการตรวจให้ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (นิชกานต์ คมคาย. 2537 ; อ้างถึง Mc Elwee. 1975 : 7301 - 7302)

จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พอสรุปได้ว่า การสอนที่ใช้สื่อการสอน อุปกรณ์การสอน จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. เอกสารและงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

2.1 ความหมาย

ในคู่มือภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ ได้อธิบายถึงการสอนซ่อมเสริมว่า คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่อง ในด้านทักษะต่าง ๆ ทางภาษาไทย ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนรวมถึง การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความสามารถในการทำความเข้าใจบทเรียนได้ค่อนข้างช้าไม่สามารถติดตามบทเรียนได้ทันกลุ่มเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนเหล่านี้เรียนไม่ทันเพื่อน เกิดความรู้สึกเป็นปมด้อยและมีความเบื่อหน่ายท้อแท้ใจไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ซึ่ง เป็นผลให้นักเรียนไม่สามารถผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

จินนาภา สัตบุตร์ (2521) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่า คือ วิธี การที่ครูจะช่วยนักเรียนให้บรรลุผลการเรียนโดยการสอนนอกเหนือไปจากแผนการสอนปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนให้กับนักเรียน

สมจิตต์ ศรีธัญรัตน์ (2520) ได้ให้ความหมายว่า คือการแก้ไขข้อบกพร่อง หรือการพยายามขจัดปัญหาทางการเรียน อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ที่เกิดจากไม่มี พื้นฐานความรู้เบื้องต้นในการเรียน

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่าการซ่อมเสริมคือการจัดกิจกรรมประสบการณ์ การเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ให้แก่ผู้ที่มีปัญหาและข้อบกพร่อง ให้มีความรู้ ความสามารถ ดังจุดมุ่งหมายทางการเรียนที่ได้ระบุไว้

2.2 หลักและวิธีการสอนซ่อมเสริม

1. ครูควรหมั่นสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแต่ละคนว่า เขามีข้อบกพร่องในด้านใดบ้าง ที่ควรได้รับการแก้ไข หรือส่งเสริมให้เขามีการพัฒนาการได้ดียิ่งขึ้นตามความสามารถ ในการหาข้อมูลเพื่อทราบ ข้อบกพร่องของนักเรียน นอกจากครูจะใช้วิธีการสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมแล้ว ครูอาจหาข้อมูลจากการสอบถามครูคนเดิม จากการศึกษาระเบียบสะสม หรือจากการทดสอบ พื้นฐานความรู้ทั่วไปทางภาษาไทยก่อนเรียนซ่อมเสริม การหาข้อมูลจากหลาย ๆ ทาง และนำมาประมวลกัน จะช่วยให้ครูได้ข้อมูลซึ่งเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนได้กว้างขวาง และแม่นยำ

2. ในการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริม ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

2.1 ครูต้องพยายามตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนที่จะต้องเป็น ผู้ส่งเสริมให้กำลังใจแก่นักเรียน จูงใจและคอยกระตุ้นให้เด็กได้เรียนอย่างสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ท้อแท้ ในลักษณะดังกล่าว ครูจะต้องเป็นผู้มีความอดทนสูง ใจเย็น มีความรัก เมตตาต่อเด็ก ให้คำชมเชยผลงานของนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริม ผลงานของเขาที่ทำขึ้นมา ด้วยความมานะพยายาม แม้ว่าจะยังไม่ดีนักก็ตามการเสริมแรงด้วยการชมเชยเพียงเล็กน้อย โดยพยายามค้นหาส่วนที่ดีที่เขาทำอยู่มากกว่าชมเชย ก็ช่วยให้เขาเกิดกำลังใจได้

2.2 การจัดสื่อและกิจกรรมการสอน ครูควรเตรียมสื่อหาสิ่งที่จูงใจ เช่น การใช้เกม ใช้เพลงหรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างความสนใจ ให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และมีความกระตือรือร้น รักที่จะเรียน นอกจากนี้กิจกรรมควรจัดหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก นักเรียนจะได้เรียนโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย สามารถทำความเข้าใจในบทเรียน ได้ง่ายและแม่นยำ

2.3 ในการดำเนินการสอนครูควรให้คำอธิบายช้า ๆ ชัดเจนมีลำดับขั้นตอน เริ่มจากการฝึกจากสิ่งที่ย่างไปก่อน จึงค่อยเพิ่มความยากและความซับซ้อนขึ้น จนกระทั่ง นักเรียนเกิดความเข้าใจได้แม่นยำ นอกจากนี้ ครูควรตระหนักเสมอว่ากิจกรรมที่จัดให้ นักเรียนนั้นเป็นกิจกรรมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้เขาได้มีส่วนร่วมในการเรียน ได้อย่างทั่วถึง

2.4 การจัดช่วงในการสอนซ่อมเสริมนั้น ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายท้อแท้ ส่งผลให้การเรียนซ่อมเสริมไม่ประสบผลสำเร็จ สำหรับช่วงเวลาที่เหมาะสม คือประมาณ 15 นาที ซึ่งครูอาจเลือกใช้เวลาใดก็ได้ เช่น สอนทุกวัน สอนหลังเลิกเรียนบางวัน หรือก่อนเข้าเรียนบางวัน หรือจัดในเวลาเรียน

โดยจัดตารางไว้ตามดุลพินิจของครูผู้สอน

2.5 การจัดกลุ่มนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริม ควรจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

โดยรวมนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในด้านที่คล้าย ๆ กันหรือเหมือนกันเข้าด้วยกัน เพื่อจัดกิจกรรมให้เขาได้ฝึกฝนร่วมกัน มีการแข่งขันกันบ้างเพื่อความสนุกสนาน และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีการพัฒนาตนเองยิ่งขึ้น ส่วนที่นักเรียนที่มีข้อบกพร่องเฉพาะตัว แตกต่างจากกลุ่มเพื่อน ครูก็อาจจัดแนะนำมาซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลตามที่ครูเห็นสมควร (คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

นอกจากนี้ ชาญชัย ศรีไสยเพชร (2525) ได้กล่าวถึงหลักการซ่อมเสริมว่า ควรมีลักษณะดังนี้

1. ครูต้องรู้จักข้อบกพร่องของนักเรียน การรู้ข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยเหลือ เพื่อครูจะได้แก้ไขข้อบกพร่องและเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้ถูกวิธี โดยใช้วิธีการศึกษาจากระเบียบสะสม การสังเกต สอบถามจากครูเดิม หรือ การทดสอบก่อนสอนซ่อมเสริม ครูควรทดสอบหาข้อบกพร่อง เมื่อรู้จุดอ่อนของนักเรียน ควรลงมือทำการสอนเมื่อสอนไประยะหนึ่งจึงทำการทดสอบซ้ำ เพื่อรู้ความมั่งคั่งของนักเรียน
2. ต้องเริ่มจากประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียน บทเรียนควรจัดให้เหมาะสมกับความสามารถ ความต้องการและความสนใจของนักเรียน
3. เลือกวัสดุการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน เพื่อช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
4. ครูต้องเป็นผู้กระตุ้น และให้กำลังใจแก่นักเรียนโดยยึดหลักดังนี้
 - 4.1 ให้นักเรียนเข้าใจครูว่าครูพร้อมที่จะช่วยเหลือให้ความเป็นเพื่อน
 - 4.2 ให้นักเรียนทำงาน และประสบความสำเร็จในงานที่ทำโดยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในงานที่ทำ และให้นักเรียนประเมินผลตนเอง

จากหลักการซ่อมเสริมข้างต้น อาจสรุปเป็นหลักสำคัญ ๆ ในการซ่อมเสริมได้ดังนี้

1. ต้องรู้ปัญหาหรือข้อบกพร่องของนักเรียน เพื่อจะช่วยเหลือได้ถูกต้อง
2. ควรใช้วิธีการที่ต่างจากการสอนปกติ เพื่อให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจดียิ่งขึ้น
3. การเสนอบทเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ควรให้เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน
4. ควรให้กำลังใจและเอาใจใส่ช่วยเหลือผู้เรียนอยู่เสมอ
5. ควรมีการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ

การประเมินผลการเรียนซ่อมเสริม

จากคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กล่าวว่า

1. ครูต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมการเรียนและผลการเรียนของนักเรียน โดยพยายามจดบันทึกผลการเรียนทุกครั้ง
2. เมื่อสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปแล้วครูควรทดสอบเพื่อทราบพัฒนาการของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ถ้าพบว่านักเรียนคนใดยังมีข้อบกพร่องอยู่ก็ต้องทำการสอนซ้ำ โดยจัดกิจกรรมรูปแบบใหม่มาเสริมการเรียน แล้วจึงทดสอบใหม่
3. ครูควรจัดทำแผนภูมิบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนให้เขาได้ทราบผลความสำเร็จในการเรียนของเขา

2.3 แบบฝึกหัดในการสอนซ่อมเสริม

กมล ดิษฐกมล (อาร์ สันทรวี . 2526 ; อ้างถึง กมล ดิษฐกมล. 2509) กล่าวว่า " หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้น จะทำให้เกิดความชำนาญ แคล่วคล่อง ว่องไวและทำได้โดยอัตโนมัติ " และนิภา ชวนะพานิช (2518) ยังได้กล่าวว่าสิ่งที่ช่วยให้เด็กพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้นคือ แบบฝึกหัด เพราะนักเรียนจะมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น

เมื่อแบบฝึกหัดมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษา และแบบฝึกหัดภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา ยังไม่เป็นการเพียงพอสำหรับเด็กที่มีปัญหาบางประการได้ ครูจึงสามารถสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติม เพื่อใช้ในการซ่อมเสริมการเรียนภาษาของเด็กได้

หลักในการทำแบบฝึกหัด

ก้อ สวัสดิพานิช (2505) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. แบบฝึกจะต้องสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการฝึก
2. ใช้แบบฝึกหัดสั้น ๆ แต่มีหลายแบบในการฝึกทักษะเดียวกัน
3. ให้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น การเล่นเกม ทำแบบฝึกหัด
4. มีการประเมินผลในขณะฝึกเป็นขั้นตอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

ที่กล่าวว่า สิ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น คือการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นและมีทักษะ โดยอาศัยแบบฝึกทักษะโดยตรง เพราะหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้น ที่จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ควรฝึกให้แก่เด็ก เพื่อให้

เด็กเกิดความสามารถติดต่อสื่อความหมายกันได้ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสอนภาษาซึ่งการฝึกทางภาษามีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้าใจในวิธีการฝึกนั้นเสียก่อน
2. เมื่อเด็กเข้าใจวิธีการดีแล้ว จึงลงมือฝึกด้วยการทำแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ
3. ฝึกบ่อย ๆ สม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะไว้นานจนเด็กลืม
4. แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมฝึกทักษะ จำเป็นต้องทำซ้ำ ๆ กัน แต่ใช้กลวิธีพลิกแพลงให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อเด็กจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น
5. ติดตามเพื่อสังเกตดูความก้าวหน้าของเด็กภายหลังการฝึกไปแล้วระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้อุทราพว่า เด็กคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และมีข้อบกพร่องในเรื่องใดอย่างไรเพื่อจะได้แก้ไขได้ทันอย่าปล่อยให้ผ่านเลยไปจะทำให้ติดเป็นนิสัยและครูจะต้องควบคุมการฝึกอย่างใกล้ชิด ไม่ควรปล่อยให้เด็กฝึกกันเองโดยครูไม่ค่อยตรวจแบบฝึกหัด

ทักเกอร์ (Tucker) (สราวุฒิ เพ็งศรีโคต. 2539 ; อ้างถึง Tucker. 1969 : 10) มีความเห็นว่า การสร้างแบบฝึกหัดควรมีรูปแบบ และโครงสร้างที่จะฝึกอย่างเพียงพอ ทุกแบบฝึกหัดต้องมีความหมายเหมาะสมตามจุดมุ่งหมาย แบบฝึกที่มีประโยคคำสั่งยาวเกินไป และจำนวนข้อมากเกินไป จะก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเขียน

ริเวอร์ (River) (อารี สันทรว. 2526 ; อ้างถึง River. 1968) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้เพราะการสอนมิใช่การสอบ
2. แต่ละแบบฝึก ควรฝึกโดยใช้เพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ ควรเป็นแบบที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนรู้จักดี
6. เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อมิให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากคำกล่าวของนักวิชาการหลายท่านจะเห็นได้ว่า แบบฝึกหัดเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษาไทย เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

หลักการฝึก

ละออ การณยะวณิชและคนอื่น ๆ (2517 : 137 - 138) ได้ให้ข้อแนะนำเกี่ยวกับวิธีการฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึกนักเรียนด้วยความตั้งใจและสนใจอยากทำ
2. การทำแบบฝึกหัดต้องทำโดยจำเพาะเจาะจงเฉพาะอย่างง่ายถ้ามีแบบไว้จะทำได้ง่าย ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องเสมอ
3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินจนนักเรียนเบื่อ ถ้าใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วยนักเรียนจะตั้งใจอยู่ได้นาน
4. วิธีให้นักเรียนฝึก ควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัวจับวให้นักเรียนพร้อมที่จะทำ ขจัดสิ่งล่าช้าต่าง ๆ
5. ระดับความยากง่ายของแบบฝึกหัด ต้องเหมาะสมกับนักเรียน
6. เวลาที่ใช้ในการฝึกกระยะแรก ๆ ควรสั้นก่อน แล้วจึงขยายเวลาให้มากขึ้น
7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคล หรือเฉพาะกลุ่มด้วยเพราะแต่ละคนย่อมมีจุดอ่อนต่างกัน
8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของการทำแบบฝึก ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดียิ่ง

9. เมื่อเด็กฝึกหัดไปแล้ว ต้องนำไปใช้และมีการติดตามผล

เบอร์นาร์ด (Bernard. n.d.) (ประสาธ อิศรปริดา. 2522 : 111 ; อ้างอิงมาจาก Bernard. n.d.) ได้เสนอหลักการนำกฎแห่งการฝึกหัดไปใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

1. ครูต้องหาโอกาสหรือพยายามหาโอกาสที่จะให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ตาม
2. การทดสอบที่ดี การทำแบบฝึกหัดที่ดี นับเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ทั้งสิ้น จึงน่าจะหมั่นทดสอบหรือถามคำถามต่าง ๆ ให้มาก
3. ให้นักเรียนได้พบปัญหา หรือสถานการณ์ใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อเปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่
4. การให้เด็กกระทำซ้ำๆ จำเป็นต้องให้เด็กเข้าใจ หรือรู้ความมุ่งหมายตามไปด้วย และพยายามเน้นให้เด็กเรียนรู้การประยุกต์ใช้ความรู้ในปัญหาต่าง ๆ

จากหลักการดังกล่าวพอสรุปได้ว่าการฝึกต้องอาศัยเทคนิคและหลักจิตวิทยาเข้ามามี กระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจเด็ก ให้อยากกระทำจนเกิดทักษะและบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

สมจิตต์ ศรีธัญรัตน์ ได้ทำการวิจัยการสอนซ่อมเสริมเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าการสอนซ่อมเสริมสามารถช่วยแก้ไขปัญหาทางการเรียนได้ (อารี สันทรวี. 2526 : 29 ; อ้างถึงสมจิตต์ ศรีธัญรัตน์. 2520)

เกษร รองเดช ได้สร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ง" "ฟ" "ฝ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยลงมือทำการทดสอบก่อนสอนและหลังสอน และสร้างแบบฝึกจำนวน 15 แบบฝึก ใช้กับนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ "ง" "ฟ" "ฝ" "คว" และ "ขว" มาก เมื่อเปรียบเทียบกับความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยก่อนสอน และหลังสอนซ่อมเสริม ด้วยการหาค่า $t(t\text{-test})$ ผลปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการใช้แบบฝึกชุดนี้แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ "ง" "ฟ" "ฝ" "คว" และ "ขว" ได้สูงขึ้น (อารี สันทรวี. 2526 : 26 ; อ้างถึง เกษร รองเดช. 2522)

เวลส์ (Wells) ได้ใช้วิธีการสอนโดยใช้นั่งสื่อภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยาย แต่เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมด้วยการพูดและเขียน นักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับชั้นที่เรียนอยู่ ผลปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน พูด เขียน และมีทัศนคติต่อการอ่านดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือการเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาด้วยการดูภาพยนตร์ ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมได้ (อารี สันทรวี. 2526 : 30 ; อ้างถึง Wells . 1975)

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม และการใช้แบบฝึกหัดทั้งในประเทศ และต่างประเทศให้ผลสอดคล้องกัน คือ เมื่อนักเรียนได้รับการเรียนซ่อมเสริมแล้ว จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจึงนับได้ว่าการสอนซ่อมเสริมมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหาด้านการเขียนได้เป็นอย่างดี

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมมีความสนใจในการเขียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

บทที่ ๓๑๑๑๑๑๑๑

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การทดลองใช้เครื่องมือ
5. การดำเนินการทดลอง

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

๗๗๑๑๑

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบโดยยึดแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่ม ๒ บทที่ ๑๒ จำนวน 50 ข้อ เพื่อนำไปทดสอบนักเรียน 3 ห้องเรียน จำนวน 125 คน เพื่อคัดเลือกผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ 60 % มาเป็นกลุ่มประชากร

กลุ่มตัวอย่าง

นำประชากรที่ได้มาสุ่มอย่างง่าย จำนวน 20 คน เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการทดลองวิจัยครั้งนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ชุดฝึกการเขียน ✓
2. แผนการสอน ✓
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ✓
4. แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนสะกดคำ จำนวน 25 ข้อ ที่มีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3. การสร้างเครื่องมือ

1. ชุดฝึกการเขียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยจากข้อมูลต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบ
 วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปลายปีการศึกษา 2540 ระเบียบสะสมสถิติ ของ
 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 เอกชน

1.2 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)
 วิชาภาษาไทย เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย หลักการ และจุดประสงค์ ตลอดจนเนื้อหา และ
 รายละเอียดของภาษาไทย บทที่ 1-2 พร้อมทั้งนำมาวิเคราะห์จุดประสงค์ ✓

1.3 ศึกษาคำศัพท์ คำยาก กลุ่มคำที่น่าสนใจ ✓

1.4 ศึกษาวิธีสร้างแบบฝึกหัดการเขียนจากเอกสารต่าง ๆ เช่น หลักการสร้าง
 แบบฝึกหัด แนวคิดในการสร้างสื่อและอุปกรณ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกหัด
 เพื่อให้ประกอบเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกการเขียน ได้แก่ ✓

1.4.1 การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาของ วรณี ไสมประยูร
 (2537 : 139) ✓

1.4.2 คู่มือครูแนะนำการทำการใช้อุปกรณ์การสอนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา
 ของจำรูญ คำเทศ (2519 : 143) ✓

1.5 การสร้างชุดฝึกการเขียน โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ ✓

1.5.1 เหมาะสมกับวัย ✓

1.5.2 สอดคล้องวัตถุประสงค์ ✓

1.5.3 มีลักษณะหลากหลายรูปแบบ ✓

ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ คำยากและกลุ่มคำ จำนวน 189 คำ มาสร้างเป็นชุดฝึก
 การเขียน ซึ่งชุดฝึกการเขียนในแต่ละบทจะมีลักษณะต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ เช่น

- 1) เขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ ✓
- 2) เติมคำสันธาน ✓
- 3) เติมพยัญชนะ ตัวสะกด การันต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย ✓
- 4) เกม และใบงาน เป็นต้น ✓

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก การเขียน

ผู้วิจัยนำชุดฝึกการเขียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหา พิจารณา และ
 ให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถม
 ศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา เขตดินแดง
 กรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การหาประสิทธิภาพเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยนำชุดฝึกการเขียนไปทดลองกับนักเรียน 1 คน เพื่อค้นหาข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ เช่น ความยากของภาษา คำสั่ง ความเหมาะสมของรูปภาพ และเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกแต่ละชุดของนักเรียน แล้วนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 2 การหาประสิทธิภาพเป็นกลุ่ม

ผู้วิจัยนำชุดการฝึกที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองกับนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน โดยดำเนินกิจกรรมครบทุกส่วนของการสอนและทำแบบฝึกหัดครบทุกชุด แล้วรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ เพื่อหาข้อบกพร่องและดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

2. แผนการสอน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตร แผนการสอน คู่มือครูและหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 นำข้อมูลที่ได้มาเขียนเป็นแผนการสอน โดยมีส่วนประกอบดังนี้

- 2.2.1 ความคิดรวบยอด
- 2.2.2 จุดประสงค์
- 2.2.3 เนื้อหา
- 2.2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.2.5 สื่อการสอน
- 2.2.6 การประเมินผล

2.3 นำแผนการสอนไปให้ผู้ควบคุมพิจารณาเนื้อหาและจุดประสงค์รวมทั้งแก้ไขสำนวนภาษา

2.4 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา และกิจกรรม

2.5 ปรับปรุงแผนการสอนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา เพื่อปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนและการประเมินผล ก่อนไปทดลองกับกลุ่มทดลอง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนของชวาล แพรัตกุล (2522 : 1 - 402) หนังสือการทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพของชวาล แพรัตกุล (2514 : 25 - 40)

3.2 หนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของจันทิมา พรหมโชติกุล

(2529 :36) และหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 วิเคราะห์จุดประสงค์วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเป็นแบบทดสอบ
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
คุณภาพในด้านความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้วนำมาปรับปรุง
ให้สมบูรณ์ แล้วนำแบบทดสอบไปหาค่า IOC คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมงคลโคธราช จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 124 คน แล้วนำ
แบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ต่อจากนั้น
นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ
แต่ละข้อ โดยวิธีใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ CTIA

3.7 คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 หาค่าอำนาจ
จำแนก .20 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อสอบ 50 ข้อ

3.8 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองกับเด็กโรงเรียนเดิม
จำนวน 148 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของคูเคอร์
ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7589

4. แบบทดสอบวัดความสนใจในการเขียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาจากแบบสอบถามวัดความสนใจของ อมรรัตน์ คงสมบูรณ์
(2536 : 97 - 99) ซึ่งเป็นแบบสอบถามความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยที่มี
คำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ
มีความเชื่อมั่น 0.9828

4.2 นำแบบสอบถามวัดความสนใจไปให้ผู้ควบคุมและผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจพิจารณาความสอดคล้องกับเนื้อหา และความถูกต้องของการใช้ภาษา แล้วนำมา
ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ จึงนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

5. การดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทำการทดสอบกับ
กลุ่มตัวอย่าง 20 คน บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนทดลอง (Pretest)

2. นำแบบสอบถามความสนใจไปสอบถามนักเรียนแล้วบันทึกเป็นคะแนนไว้
(Pretest)

ใช้เวลาล้างจากเลิกเรียน
3 สัปดาห์ โดยทำการสอน

~~22
16/207
20/15/15
20/20/20
20/20/20
20/20/20
20/20/20~~

1

$$E_2$$
$$E_2$$

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ETIA จากสูตรต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (สูตร วงศ์รัตนะ. 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ETIA จากสูตรต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (สูตร วงศ์รัตนะ. 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ETIA จากสูตรต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (สูตร วงศ์รัตนะ. 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ETIA จากสูตรต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (สูตร วงศ์รัตนะ. 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

✓

สูตรหาอำนาจจำแนก แปลงจากสูตรของไฟน์ดเลย์

✓

เมื่อ P แทน ระดับความยากง่าย

D แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

R_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

3. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20
(จิตรา ลิ้มบุญวงศ์. 2535 : 42)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2 t} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง (ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ)

n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง

q แทน สัดส่วนของคนที่ตอบแต่ละข้อผิด

pq แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

$s^2 t$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

4. คำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{n} - \frac{(\sum X)^2}{n}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของคะแนน

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

5. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนสอบถาม
ความสนใจ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent

$$t = \frac{\frac{\sum D}{n}}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน อัตราส่วนวิกฤต

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างยกกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทน กำลังสองของผลต่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	หมายถึง	คะแนนของแต่ละคนที่สอบได้
$\bar{X}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
SD.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-test
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเขียนภาษาไทยก่อนทดลองและหลังทดลอง

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของกลุ่มทดลอง

แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	20	22.50	3.596	17.07**
หลังเรียน	20	41.60	5.798	

$$t_{(01.19)} = 2.86$$

จากตารางที่ 1 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน มีความสามารถในการเขียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการซ่อมเสริมจะมีความสามารถในการเขียนสูงกว่าก่อนได้รับการซ่อมเสริม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียน โดยใช้ชุดฝึกการเขียนของนักเรียน กลุ่มทดลอง แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	20	2.2660	.247	16.74**
หลังเรียน	20	4.2660	.446	

$$t_{(0.01,40)} = -2.86$$

$$t_{(0.01,16)} = 2.583$$

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน มีความสนใจในการเขียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมมีความสนใจต่อแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน ซึ่งลำดับขั้นตอนและผลวิจัยโดยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาริชัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน
2. เพื่อศึกษาความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกเขียน

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมมีความสนใจต่อการฝึกการเขียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ที่สอบไม่ผ่าน 60 % จำนวนทั้งสิ้น 28 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ผ่าน 60 % จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ชุดฝึกการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 ชุด
2. แผนการสอนชุดการเขียนจำนวน 12 แผน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มีความเชื่อมั่น 0.7589
4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียน ใช้แบบทดสอบของอมรรัตน์

คงสมบูรณ์ (2536 : 97 - 99) ซึ่งเป็นแบบทดสอบตามความสนใจในการเขียนสะกดคำ
ยากภาษาไทย ที่มีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
จำนวน 25 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9828

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลองได้นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำ
ยากวิชาภาษาไทย จำนวน 25 ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาไทย
จำนวน 50 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (pretest)

2. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง ใช้เวลาในการทดลอง
3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวมทั้งหมด 36 คาบ
โดยทำการสอนนอกเวลาปกติ ในเวลา 15.00-16.00 น.

3. หลังสิ้นสุดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน
ภาษาไทย ฉบับเดิม (posttest) และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก
ภาษาไทย ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test
แบบ Dependent

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเขียนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test
แบบ Dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน มีความสนใจต่อชุดฝึกการเขียน
สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุที่
ว่า ชุดฝึกการเขียนประกอบไปด้วยเกม เพลง นิทาน ซึ่งสามารถสร้างความสนใจของนักเรียน

ให้อยากฝึกเขียนได้เป็นอย่างดีและทำให้เกิดความสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน นอกจากนี้นักเรียนทุกคนยังได้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน เขียนคำ ประสมคำ อ่านคำ ใ้คำ ทายคำ และหาความหมายของคำ เป็นต้น บางชุดได้ฝึกให้นักเรียนนำคำยากมาแต่งประโยค เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละครั้ง นักเรียนจะช่วยกันสรุปแล้วทำแบบฝึกหัดจากชุดฝึกการเขียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในเรื่องหนึ่ง ๆ ซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง โดยใช้แบบฝึกหัดหลายรูปแบบ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับการ ฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำ ๆ

นอกจากนี้ชุดฝึกการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ผู้วิจัยได้นำคำและกลุ่มคำที่เหมือนกัน มาสร้างเป็นแบบฝึกหัด ทำให้เรียนจากง่ายไปหายากตามลำดับ จึงช่วยทำให้เด็กสนใจ ตั้งใจ และเกิดทักษะทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับยุพา ยัมพงษ์ (2522 : 40 - 42) ที่ศึกษา ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนคำโดยใช้อักษรควบ "ร" "ล" "ว" ที่สร้างขึ้นนำไปใช้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนจังหวัดทหารบกฉะเชิงเทรา จำนวน 70 คน พบว่า ผลการทดสอบภายหลังการทำแบบฝึกหัดและก่อนทำแบบฝึกหัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรทัย นุตรดิษฐ์ (2540 : 70) เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนสอนและหลังสอนโดยการใช้แบบฝึก ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังสอนโดยการใช้แบบฝึกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสอนสูงกว่าก่อนสอน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน มีความสนใจต่อแบบฝึก สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 เหตุผลสำคัญ ที่ทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมมีความสนใจในการเขียนสูงกว่าก่อนสอน อาจเนื่อง มาจากชุดฝึกการเขียนประกอบไปด้วยสื่อ ๆ ต่าง ๆ เช่น เพลง เกม นิทาน และแบบฝึกหัด มีหลายรูปแบบเช่น การอ่านคำ การเขียนสะกดคำและการแต่งประโยค เป็นต้น ซึ่งกิจกรรม เหล่านี้จัดทำเป็นกลุ่มมีการแข่งขันและอภิปรายผลงานของแต่ละกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ตอบสนอง ความต้องการของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ ดีขึ้น และเขียน ได้ถูกต้อง ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตัวเอง จึงทำให้นักเรียน มีความสนใจต่อแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : 61) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้เกม และแบบฝึกหัดมีความสนใจในการเรียนสะกดคำภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .01 โดยหลังการเรียนมีความสนใจสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนวคิดอันอาจจะเป็นประโยชน์ในการเรียน การสอนและการวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยพบว่า การสอนซ่อมเสริมในจุดประสงค์ที่บกพร่องโดยใช้ชุดฝึก การเขียน เป็นวิธีสอนซ่อมเสริมวิธีหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน มีความสนุกสนาน ลดความตึงเครียดขณะเรียน ฉะนั้น จึงควรส่งเสริมการเขียนโดยใช้ชุดฝึกการเขียน

1.2 ในการสอนภาษาไทย ครูผู้สอนสามารถนำแบบฝึกหัดจากชุดฝึกการเขียน ไปสอนเสริมหลังจากเรียนจบบทที่ 1- และ 2 แล้วก็ได้ เพราะในแต่ละบทมีแบบฝึกบทละ 6 ชุด มีทั้งการใช้ภาษาและหลักภาษา การเขียนคำและกลุ่มคำต่าง ๆ จากบทเรียน อันจะ ส่งผลให้การเขียนมีประสิทธิภาพ

1.3 ครูผู้สอน สามารถดึงเกมจากชุดฝึกการเขียนไปใช้สอนเขียน เพื่อเร้า ความสนใจให้นักเรียนตั้งใจเรียน ทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย

1.4 ครูเฉลยและชี้แจงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนให้นักเรียนทราบอยู่เสมอ อาจทำเป็นตารางบันทึกความก้าวหน้าควบคู่กับการสอนก็ได้ ซึ่งจะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

1.5 ครูควรสร้างอุปกรณ์เพิ่มเติมให้น่าสนใจ เช่น บัตรคำ ควรทำเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ เช่น เต่า เป็ด หรือผลไม้ ดอกไม้ ที่มีสีสันสวยงาม เพื่อดึงดูดความสนใจ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาผลการสอนในเนื้อหาอื่น โดยใช้ชุดฝึกการเขียน

2.2 ควรสร้างชุดฝึกการเขียนสะกดคำยากในชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดฝึกการเขียน สำหรับการสอนเขียนคำและ กลุ่มคำในแต่ละระดับชั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิพานิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถม. กรุงเทพฯ : หน่วยงานศึกษานิเทศก์ : กรมการฝึกหัดครู, 2516.
- วิธีเรียนภาษาไทย การสร้างประสิทธิภาพในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สมาคม สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2516.
- เกษร รอดเดช. การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ว" "ฟ" "ฝ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช(อัคราณา).
- จิตรา ลัสมบุญวงศ์. การทดลองสอนการเขียนสะกดคำ โดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 , ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- จินนาภา สัตบุตร. การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ วิธีการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีและไม่มี การสอบย่อย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัคราณา.
- จรรยา งามกัน. การศึกษาคำภาษาไทยที่สะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- จรรยา ศรีพันธุ์บุตร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เจตคติต่อการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้และไม่ใช้ชุดฝึกการเขียน. ขอนแก่น : ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- , การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย สำหรับทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ชวัล แพรัตกุล. การทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. ทักษะและเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2525.
- ณิกานต์ คมคาย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน แบบสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนแบบสร้างสรรค์โดยใช้สื่อภาพการ์ตูนกับสื่อภาพเหมือน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

- นฤมล กังวาลไกล. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- นิภา เล็กบำรุง. พฤติกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร เกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนและการทบทวนเมื่อจบเล่ม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- นิภา ชวนะพานิช. การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาว. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- ประลาท อิศรปริดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2522.
- มังกร ชัยชนะดารา. "ความเห็นเรื่องการอ่านและการเขียน". วารสารครุศาสตร์. 2515 : 36-47.
- มัลลิกา ภักดีณรงค์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- มาสวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ยุพา สงสิริ. สุ. จ. ป. ต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2521.
- ยุพา ยัมพงษ์. การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" และ "ว" สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- รุจิ สุขเสมอ. การศึกษาความยากง่ายของคำลักษณะคำยากและการใช้แบบฝึกสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ละอ้อ การอุยวณิชและคณะ. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2517.
- วรรณิ์ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 9-15. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

- สราวุฒิ เพ็งศรีโคตร. การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
 ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.
- สุทธิพร ปาคะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึก
 สิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบ
 มุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2520.
- อมรรัตน์ คงสมบุญ. การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึกปรินุญยานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- อรทัย นุตระดิษฐ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
 ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- อารี สันทรวี. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถม
 ศึกษปีที่ 3 ที่มีการใช้แบบทดสอบวิจัย และแบบฝึกหัดซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.,
 2526.

ภาคผนวก

การวิเคราะห์แบบทดสอบ
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ตาราง 1 : แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์การเขียน ครั้งที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	P _H	P _L	p	r	ข้อที่	P _H	P _L	p	r
1	.81	.54	.68	.27	26	.63	.36	.73	.27
2	.72	.18	.25	.54	27	.45	.18	.36	.27
3	.78	.33	.43	.45	28	.66	.18	.38	.48
4	.84	.48	.71	.36	29	.75	.39	.56	.36
5	.84	.42	.64	.42	30	.63	.42	.56	.21
6	.66	.30	.52	.36	31	.81	.45	.66	.36
7	.60	.21	.36	.39	32	.81	.48	.64	.33
8	.84	.27	.58	.57	33	.51	.18	.40	.33
9	.93	.57	.73	.36	34	.75	.36	.52	.39
10	.60	.18	.34	.42	35	.48	.27	.38	.21
11	.75	.39	.56	.36	36	.57	.12	.39	.45
12	.42	.21	.24	.21	37	.84	.51	.62	.33
13	.54	.21	.32	.33	38	.39	.18	.60	.21
14	.87	.51	.68	.36	39	.78	.45	.58	.33
14	.97	.54	.83	.42	40	.87	.63	.75	.24
16	.51	.24	.33	.27	41	.60	.21	.41	.39
17	.51	.21	.32	.30	42	.66	.27	.48	.39
18	.30	.03	.20	.27	43	.48	.00	.20	.48
19	.81	.51	.71	.30	44	.84	.63	.77	.21
20	.78	.39	.58	.39	45	.57	.33	.41	.24
21	.57	.24	.33	.33	46	.42	.12	.20	.30
22	.75	.42	.64	.33	47	.42	.09	.21	.33
23	.87	.54	.72	.33	48	.93	.54	.79	.39
24	.57	.36	.47	.21	49	.69	.27	.53	.42
25	.66	.24	.48	.42	50	.75	.39	.56	.36

ตาราง 2 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์การเขียน ครั้งที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	P _H	P _L	p	r	ข้อที่	P _H	P _L	p	r
1	.85	.48	.66	.37	26	.37	.14	.30	.22
2	.63	.79	.54	.33	27	.77	.51	.62	.25
3	.88	.63	.74	.25	28	.55	.22	.43	.33
4	.81	.33	.58	.48	29	.59	.33	.50	.25
5	.92	.51	.74	.40	30	.48	.00	.21	.48
6	.66	.14	.36	.51	31	.96	.74	.87	.22
7	.59	.25	.35	.33	32	.48	.11	.22	.37
8	.92	.51	.72	.40	33	.74	.37	.61	.37
9	.59	.22	.35	.37	34	.81	.44	.59	.37
10	.55	.29	.35	.25	35	.88	.03	.41	.83
11	.81	.59	.72	.22	36	.96	.40	.78	.66
12	.81	.40	.63	.40	37	.59	.26	.42	.34
13	.81	.48	.65	.33	38	.56	.26	.41	.31
14	.77	.48	.65	.29	39	.52	.26	.39	.28
14	.71	.29	.51	.44	40	.48	.11	.28	.44
16	.63	.29	.46	.33	41	.56	.11	.32	.51
17	.48	.22	.38	.25	42	.70	.15	.41	.56
18	.70	.22	.40	.48	43	.51	.29	.40	.23
19	.81	.51	.69	.29	44	.33	.11	.22	.31
20	.81	.44	.63	.37	45	.48	.22	.35	.29
21	.55	.22	.43	.33	46	.62	.18	.39	.46
22	.70	.11	.45	.59	47	.77	.29	.53	.27
23	.56	.29	.40	.25	48	.48	.18	.32	.34
24	.51	.14	.39	.37	49	.74	.14	.43	.60
25	.81	.40	.59	.40	50	.67	.11	.37	.59

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาไทย

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เวลา 60 นาที คะแนนเต็ม 50 คะแนน

คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวน 50 ข้อ ๆ ละ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนทำให้ครบทุกข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียน ทับอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

ข้อ 1 – 3 ให้นักเรียนเลือกข้อที่เขียนถูกทุกคำ

1. ก. นัยน์ตา โมหันต์	ข. อนุญาต พยาริ
ค. สาเหตุ สังเกต	ง. พยาบาท อุกกาบาต
2. ก. ย่อมเยา ราคาเยา วยเยา	ข. วินัย อรทัย ประชาธิปไตย
ค. มณฑป มณฑล มนเทียมนบาล	ง. อาชญา สมญา ปฏิญา
3. ก. บันดาล ัญชร บัณฑูร	ข. สกส สะบัด สะเวย สะไ
ค. มะโหรี มหรสพ มะเหงก	ง. กรรโชก กรรไกร กันชน กันยา

ข้อ 4-6 ให้นักเรียนเลือกข้อที่เขียนผิดทุกคำ

4. ก. คักบาตร บิณฑบาต	ข. ผูกพัน สัมพันธ์
ค. ข้าวโพด สมโภชน์	ง. โครงการ แผนการ
5. ก. บิดพลีว ปลอดโปรง	ข. ขวักไขว่ ไกร่ครวญ
ค. ตากคร่ำ เพียงฟูล่า	ง. ผลิผลาม ปรุโปรง
6. ก. มั๊กซัก แผ่นแผลั่ว	ข. ไฟแซ็ก เสื่อเซ็ด
ค. ห้วนอด สมุดโนด	ง. โอยวะ พัวะเพียะ
7. ก. คำรร ในข้อใดไม่ถูกต้อง	
ค. พรรษา สรรเสริญ	ข. มรรยาต อรรณพ
ค. บรรษัท จรรโลง	ง. กรรเชียง พรรคึก
8. “สะ – หมัก – ะ – พาบ” เขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง	
ก. สมัถภาพ	ข. สมรรถภาพ
ค. สมรรถภาพ	ง. สะมรรถภาพ
9. คำควบกล้ำในข้อใดเขียนผิด	
ก. ดันไทรชุลีอินทรีย์บินผ่านผืนผาย	ข. พุทธาเนื้อเป็นทรายทราบว่าหวานช่านอินทรีย์
ค. เรื่องทราวมไม่ควรแทรกชวดทรงแปลกไม่ต้องหนี	ง. ในทรวงแสนสุขดีเหมือนมีทรัพย์ไม่อับจน
10. ข้อใดใช้ “ไ” ผิดทั้งสองคำ	
ก. ลำไส้ ไสยาสน์	ข. รื่นไร ลำไย
ค. ปลาไน ใจไหม	ง. สะไ้ หลับไหล

11. คำในข้อใดจัดเป็นคำพ้องเสียงทั้งหมด
 ก. จันทร-จันทน์ สัน-सरค์
 ข. เพลา-เพ-ลา พลี-พะ-ลี
 ค. พ-ลี-พลี เกษียณ-เกษียร
 ง. กั้น-การ ขวัญ-ฉัน
12. คำในข้อใดใช้ไม้หันอากาศไม่ถูกต้อง
 ก. อาถรรพณ์ อานิสงส์
 ข. ขายฉกรรจ์ ลิกไนต์
 ค. วิถีทัศน์ บรรพารักษ์
 ง. พระลักษมณ์ ไทรทัศน์
13. ก. "เรื่องนี้อ่านกำลังเป็นที่_____กันทั้งฝ่าย_____ผู้กล่าวหาและฝ่ายจำเลย"
 ในช่องว่างควรเติมคำในข้อใด
 ก. โจทก์ โจษ
 ข. โจษ โจทก์
 ค. โจษ โจทก์
 ง. โจษ โจษ
14. คำในข้อใดเขียนผิด
 ก. มั่นจุ
 ข. มั่นทิก
 ค. บรรพชา
 ง. บรรพารักษ์
15. คำในข้อใดเขียนตัวสะกดการันต์ผิด
 ก. ปศุสัตว์
 ข. ไทรทัศน์
 ค. เครื่องเทศ
 ง. หนังสือพิมพ์
16. คำควบกล้ำในข้อใดเขียนผิดทั้งสองคำ
 ก. ผลัดเปลี่ยน พลังเปอ
 ข. เมยแพร่ พลุกลาน
 ค. โพล่เพล้ ผลุบโผล่
 ง. พลัดพราว พร่ำพลอก
 ข้อ 17-19 คำอ่านในข้อใดเขียนผิด
17. ก. มา-สุก เขียนเป็น มาสุก
 ข. สังเขป เขียนเป็น สังเขป
 ค. บ่วง-บาศ เขียนเป็น บ่วงบาศก์
 ง. ปรา-กค เขียนเป็น ปรากฏ
18. ก. พัน-นะ-นา เขียนเป็น พรรณนา
 ข. อะ-วะ-सान เขียนเป็น อวสาน
 ค. หุ-ระ-กิจ เขียนเป็น ขุรกิจ
 ง. นิ-ทัค-สะ-กาน เขียนเป็น นิทศการ
19. ก. สะ-หวั่น-คค เขียนเป็น สวรรคต
 ข. ดัน-ระ-เสน เขียนเป็น สรรเสริญ
 ค. บาค-ทะ-ยัก เขียนเป็น บาคทะยักษ์
 ง. กุก-คิ เขียนเป็น กุกิ
20. "_____หมายถึงอำนาจ หรือ คุณสมบัติที่แฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนาหรือให้_____เป็นสิ่งที่ _____ได้"
 ก. ศักยภาพ ปราบกฎ ประจักษ์
 ข. ศักยภาพ ปราบกฎ ประจักษ์
 ค. ศักยภาพ ปราบกฎ ประจักษ์
 ง. ศักยภาพ ปราบกฎ ประจักษ์

21. ข้อใดเขียนคำอ่านผิด

ก. มุลกา อ่านว่า มูน-ละ-กา

ข. มุลนาย อ่านว่า มูน-ละ-นาย

ค. สิปกาห์ อ่านว่า สิบ-คา

ง. มณฑป อ่านว่า มน-คณ

ข้อ 22-25 หากคำที่สะกดผิด

22. ก. อาทร ข. สุนทร ค. อุชฌ ก. บันทอน

23. ก. ลูกบาศก์ ข. บวง ค. กากบาท ง. บาคทะยักษ์

24. ก. สำรอง ข. ลำรอง ค. รับรอง ง. ทกรองจ่าย

25. ก. นะกะ ข. จะเอ ค. เสือเข็ญ ก. แท่งก่น้ำ

26. ข้อใดไม่จัดเป็นประโยคความเดียว

ก. สุนทรภู่เป็นกวีเอกของไทย

ข. เมื่อสุทัศน์ทุกจบเพื่อน ๆ ก็ปรบมือให้

ค. เกิดพายุลูกเห็บที่ภาคอีสาน

ง. บิคาของพระนายถูกฉกเอาไปวางไว้ที่ 1

27. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ต่างไปจากข้ออื่น

ก. ทุบตีบ จอกแจก

ข. เลิกลัก มักรัก

ค. บุษยิบ ลกเลี้ยว

ง. วอกแวก ยอบแยบ

28. ข้อใดมีคำที่มีเสียงตัวสะกดต่างไปจากพวก

ก. ครุฑ กวาช วุฒิ กบฏ

ข. ทมิฬ กาญจน์ พันท์ เวร

ค. ไโรค ล่าภ สรรพ ลิฟท์

ง. เมฆ เลซ มาก พยัคฆ์

ข้อ 29-33 หากคำที่มีความหมายเหมือนกับคำที่กำหนดให้

29. ขนิษฐา

ก. พี่

ข. น้อง

ค. ป้า

ง. น้า

30. จำรัส

ก. ชัดเจน

ข. เต็มโต

ค. งอกงาม

ง. แจ่มแจ้ง

31. พิจารณา

ก. สังเกต

ข. ทบทวน

ค. รอบคอบ

ง. ไตร่ตรอง

32. วิกฤต

ก. ยับเป็น

ข. แดกหัก

ค. บาคเจ็บ

ง. อันตราย

33. กำนาง

ก. ยโส

ข. ทะนง

ค. อวดดี

ง. จองทอง

ข้อ 34-38 หาคำตรงกันข้ามกับคำที่กำหนดให้

34. ประหยัค

- ก. มัธยม ข. ตระหนี่ ค. ใจกว้าง ง. สุ่มสุร้าย

35. ลุ่มอลวย

- ก. บังคับ ข. ชูเชิญ ค. คุกคาม ง. เข้มงวด

36. โทมัส

- ก. เศร้าใจ ข. เสียใจ ค. กิจใจ ง. ประหลาดใจ

37. ห้องฟ้าแจ่มใส

- ก. มืดมัว ข. อบอุ่น ค. อึดอัด ง. ร้อนแรง

38. เปราะ

- ก. สด ข. เหนียว ค. หนัก ง. แบน

ข้อ 39-41 หาคำสรุปจากข้อความที่กำหนดให้

39. เรามีอาหารกินเพราะเราทำงาน เราไม่ทำงาน ฉะนั้น

- ก. เราร่ำรวย ข. เราไม่มีเงิน
ค. เราไม่มีอาหารกิน ง. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้

40. สินค้านี้โฆษณาดี แต่คุณภาพไม่ดี ฉะนั้น

- ก. สินค้าดีต้องไม่โฆษณา ข. สินค้าไม่ดีต้องโฆษณา
ค. การโฆษณาและคุณภาพอาจไม่เหมือนกัน ง. ถูกทุกข้อ

41. ของดีนั้นหายาก ของหายากมักราคาแพง ฉะนั้น

- ก. ของดีมีน้อยและราคาแพง ข. ของแพงเป็นของดี
ค. ของหายากเป็นของราคาแพง ง. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้

42. "ถนนสายนี้ตัดมาแต่ภูเขา แต่ถนนสายนั้นตัดมาแต่ในเมือง"

คำว่า แต่ คำใดเป็นคำสันธาน

- ก. คำที่ 1 ข. คำที่ 2
ค. คำที่ 3 ง. คำที่ 1 และคำที่ 3

43. คำว่า "ปาก" ในข้อใดเป็นลักษณะนาม

- ก. ปากกาหมึกซึมของใคร ข. อ้าปากคนเป็นคนปากมาก
ค. แหปากนี้มีตาถี่เกินไป ง. รูปปากของเขอสวยเหมือนกระชับ

44. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเขียนผิด

- ก. ถึงแม้มีผู้ใดใจพาล ข. จะศึกษาภูมิใต้ถ้ำฉวิล
ค. กำลังสามัคคียิงคิริน ง. ยืนอยู่สินสุคฟ้าและชาทวิ

45. คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตราแม่เกว ทั้งหมด

ก. หัวัว บัวขาว

ข. แวาวา ฌิวสาว

ค. หิวข้าว เจ้าสัว

ง. ว่องไว ไกวเปล

46. "_____เขาเป็นคนที่ เขา_____ได้รับยกย่อง" ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง

ก. เพราะ _____ จึง

ข. ดังนั้น _____ จึง

ค. แม้ว่า _____ จน

ง. ถึง _____ ก็

ข้อ 47-50 หาคำที่ไม่เข้าพวก

47. ก. น้ำท่วมปาก

ข. น้ำลคตอตุค

ค. น้ำไหลไฟดับ

ง. น้ำร้อนปลาเป็น

48. ก. แม่เบี้ย

ข. แกก่อง

ค. แม่ยก

ง. แม่งาน

49. ก. ขยาย

ข. ขน้า

ค. คลี่

ง. คลาย

50. ก. ไมตรี

ข. ไม้วาน

ค. ไม้ตาย

ง. ไม้น้ำ

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการถามความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำยาก โดยจะมีข้อความให้อ่าน เพื่อให้นักเรียนได้พิจารณาว่านักเรียนสนใจกิจกรรมในข้อความเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ข้อสำคัญขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนและตอบให้ครบทุกข้อ

2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน ซึ่งแต่ละช่อง มีความหมายดังนี้

2.1 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "มากที่สุด" แสดงว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดจะทำตามข้อความนั้นมากที่สุด

2.2 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "มาก" แสดงว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นมาก

2.3 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ปานกลาง" แสดงว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นปานกลาง

2.4 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "น้อย" แสดงว่า นักเรียนไม่ค่อยชอบทำตามข้อความนั้นหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นน้อย

2.5 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "น้อยที่สุด" แสดงว่า นักเรียนไม่ชอบทำตามข้อความนั้นหรือไม่เคยคิดจะทำตามข้อความนั้นเลย

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	แข่งขันการเขียนคำและกลุ่มคำกับเพื่อนนอกเวลาเรียน					
2	รวบรวมคำยากทำพจนานุกรม					
3	ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูให้ทำในชั้นเรียน					
4	หาความหมายของคำในพจนานุกรม					
5	นำคำและกลุ่มคำมาแต่งประโยค					
6	นำคำและกลุ่มคำมาแต่งเป็นเรื่องสั้น ๆ					
7	แข่งขันแต่งประโยคจากการเล่นเกมเกี่ยวกับการเขียน					
8	ทำแบบฝึกหัดชุดการเขียน					
9	ศึกษาและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียน					
10	ศึกษาคำยากในบทเรียนก่อนเวลาเรียน					
11	ทำการบ้านเกี่ยวกับการเขียน					
12	ฝึกเขียนสะกดคำร่วมกับเพื่อน ๆ					
13	ปรึกษาครูเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเขียน					
14	เขียนสะกดคำจากภาพปริศนาในแบบฝึกหัด					
15	อ่านหนังสือเกี่ยวกับการเล่นเกมแข่งขันการเขียน					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16	ชักถามครูเกี่ยวกับคำที่เขียนผิดจากหนังสือพิมพ์.....					
17	ประกวดแข่งขันเขียน.....					
18	เล่นประสมอักษรให้เห็นคำต่างๆ					
19	รวบรวมคำยากที่ตนเองเขียนผิดในห้องเรียนไปฝึกเขียนที่บ้าน.....					
20	หาปัญหาเกี่ยวกับคำยากกับเพื่อน.....					
21	เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเขียนของโรงเรียน.....					
22	ทำงานกลุ่มเกี่ยวกับการฝึกเขียนภาษาไทย.....					
23	อยากเล่นเกมเขียนสะกดคำยากต่ออีก เมื่อหมดเวลา การแข่งขัน					
24	เล่นเกมฝึกสะกดคำยากจากวารสารต่าง ๆ					
25	ทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำจากวารสารต่าง ๆ.....					

ตารางวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

แผนการสอนและชุดฝึกการเขียน

การวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
เรื่อง การศึกษาผลของการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดฝึกการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จำนวน คาบ	แผน การสอน	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3	1	คำและกลุ่มคำในบทเรียน ที่ 1 จำนวน 15 คำ	1. เมื่อกำหนดคำและกลุ่มคำจำนวน 15 คำ ให้ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และอธิบายความ หมายของคำได้อย่างน้อย 12 คำ 2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 8 คำจาก 10 คำ
3	2	คำควบกล้ำ ร ล ว ใน บทเรียนที่ 1 จำนวน 20 คำ	1. เมื่อกำหนดคำควบกล้ำ ร ล ว ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 16 คำ 2. เรียงลำดับคำศัพท์ตามหลักพจนานุกรมได้ 3. แต่งเรื่องจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 8 คำ จาก 10 คำ
3	3	คำและกลุ่มคำในบทเรียน ที่ 1 จำนวน 15 คำ	1. เมื่อกำหนดคำและกลุ่มคำให้จำนวน 15 คำ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 10 คำ
3	4	คำที่มีตัวสะกดการันต์ใน บทเรียนที่ 1 จำนวน 20 คำ	1. เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดการันต์ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้องอย่าง น้อย 16 คำ 2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 4 คำ จาก 5 คำ

จำนวน คำ	แผน การสอน	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3	5	คำพ้องเสียงจำนวน 15 คำ	1. เมื่อกำหนดคำพ้องเสียงให้นักเรียนสามารถ อ่าน เขียน และอธิบายความหมายได้อย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ 2. นำคำพ้องเสียงที่กำหนดมาให้ไปแต่งเป็นประโยค ได้อย่างน้อย 4 คำ จาก 5 คำ
3	6	คำและกลุ่มคำจากบท ร้อยกรองในบทเรียนที่ 1 "ทวยรักและศรัทธา"	1. เมื่อกำหนดคำและกลุ่มคำให้ 17 คำ นักเรียน สามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายได้ อย่างน้อย 14 คำ
3	7	คำและกลุ่มคำในบทเรียน ที่ 2 จำนวน 15 คำ	1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำพร้อม ทั้งบอกความหมายของคำและกลุ่มคำได้อย่าง น้อย 8 คำจาก 10 คำ 2. ผสมอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง อย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ
3	8	คำพ้องรูปจำนวน 7 คำ	1. เมื่อกำหนดคำพ้องรูปให้ 7 คำ นักเรียน สามารถอ่านเขียนและบอกความหมายได้ อย่างน้อย 5 คำ 2. นำคำพ้องรูปมาแต่งเป็นประโยคได้ถูกต้องอย่าง น้อย 5 คำ จาก 7 คำ
3	9	คำควบกล้ำ ร ล ว ใน บทเรียนที่ 1 จำนวน 20 คำ	1. เมื่อกำหนดคำควบกล้ำ ร ล ว ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้อง อย่างน้อย 16 คำ 2. เขียนเรียงลำดับตามหลักพจนานุกรมได้ 3. นำคำควบกล้ำไปเติมลงในข้อความได้ถูกต้อง อย่างน้อย 8 คำ จาก 10 คำ

จำนวน คาบ	แผน การสอน	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3	10	คำที่มีตัวการันต์ในบทเรียน ที่ 2	1. เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดการันต์ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถเขียนได้อย่างน้อย 16 คำ 2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 5 คำ จาก 7 คำ 3. นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างได้ ถูกต้อง อย่างน้อย 8 คำ จาก 10 คำ
3	11	คำสันธาน ในบทเรียนที่ 2	1. เมื่อกำหนดคำสันธานให้นักเรียนสามารถ นำมาเชื่อมประโยคให้เป็นความเดียวกันได้ อย่างน้อย 8 ประโยค จาก 10 ประโยค 2. นำคำสันธานที่กำหนดให้มาแต่งเป็นประโยค ได้ 8 คำ จาก 10 คำ
3	12	คำและกลุ่มคำใน บทเรียนที่ 2	1. เมื่อกำหนดคำและกลุ่มคำให้ 15 คำ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และบอกความ หมายได้อย่างน้อย 12 คำ 2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้อย่างน้อย 4 คำ จาก 5 คำ

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง คำและกลุ่มคำ

สาระสำคัญ การอ่าน เขียนและเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในบทเรียนจะช่วยให้เข้าใจ
เนื้อหาในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำ และกลุ่มคำจำนวน 15 คำได้ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน
และอธิบายความหมายของคำได้อย่างน้อย 12 คำ
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้อย่างน้อย 3 คำ จาก 10 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำและกลุ่มคำในบทเรียนที่ 1 จำนวน 15 คำ ได้แก่ สมานธิ อนุญาต ศรัทธา
ธนาคาร ส่งเสริม อภิปราย กิจกรรม หลักฐาน กำหนด เศรษฐกิจ
เทศบาล บรรยาย เกษตรกร พืชยากร ประหยัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ 15 คำ
2. เกม "สอยมะม่วง"
3. ชุดฝึกการเขียนที่ 1

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำปริศนาคำทายมาทาย เช่น

- นกอะไรที่ไม่ใช่นกเรา (นกเขา)
- ตัวอยู่นาคาอยู่บ้าน (ตาปู)
- เกาะอะไรเอ๋ยที่ฟังแต่ชื่อไม่มีใครชอบ (เกาะสีช้าง)

ขั้นสอน

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละคำ
2. ให้นักเรียนที่ได้บัตรคำออกมาอ่านและสะกดทีละคน
3. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำเหล่านี้
4. ให้นักเรียนเล่นเกม "สอยมะม่วง"

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า การอ่าน เขียน และรู้ความหมายของคำต่าง ๆ จะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 1

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ
2. ทรวผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

เกมสอยมะม่วงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

หลังจากเล่นเกมนี้แล้ว นักเรียนสามารถอ่านและอธิบาย ความหมายของคำและกลุ่มคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ

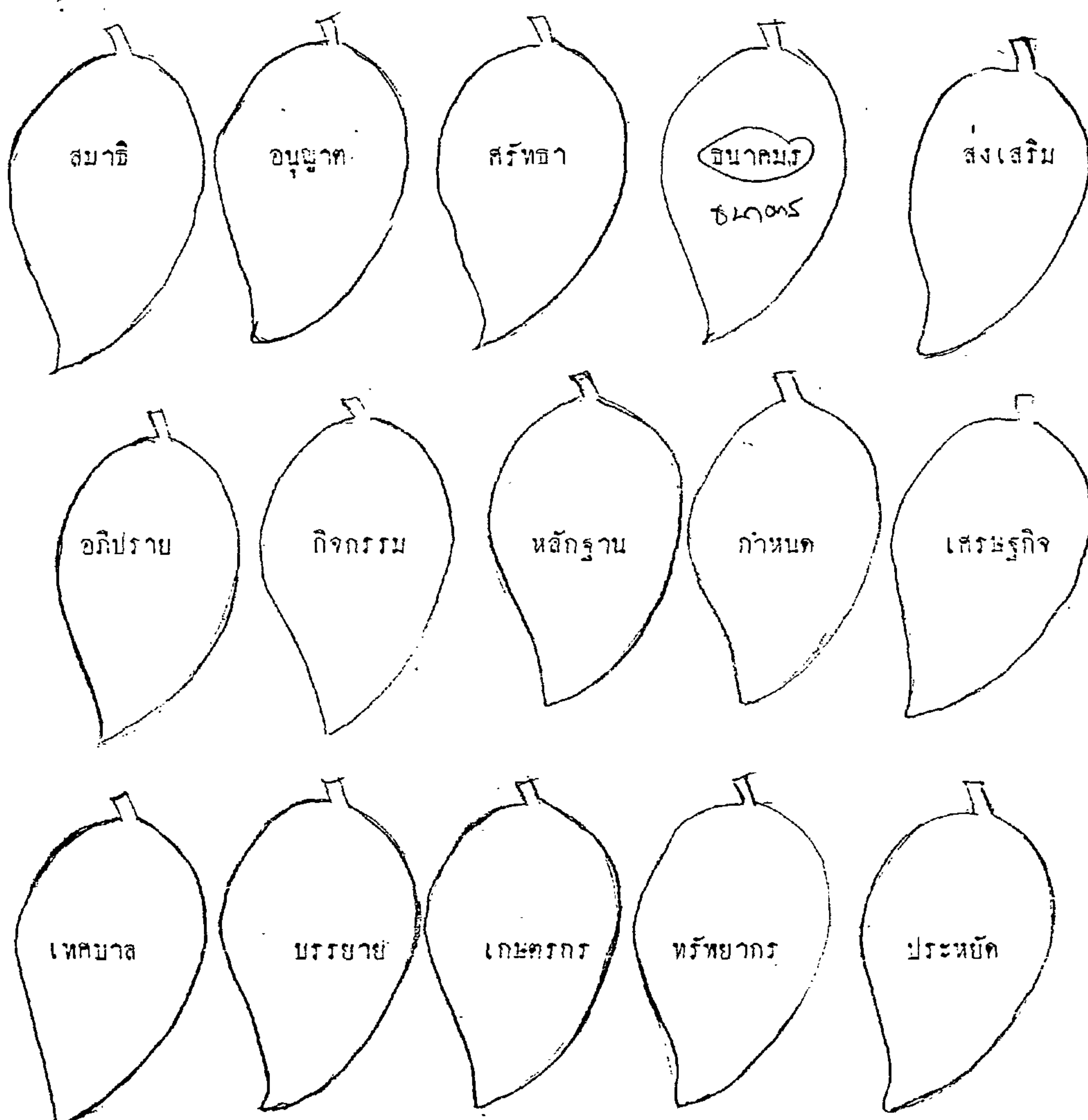
เวลาที่ใช้ 10 นาที

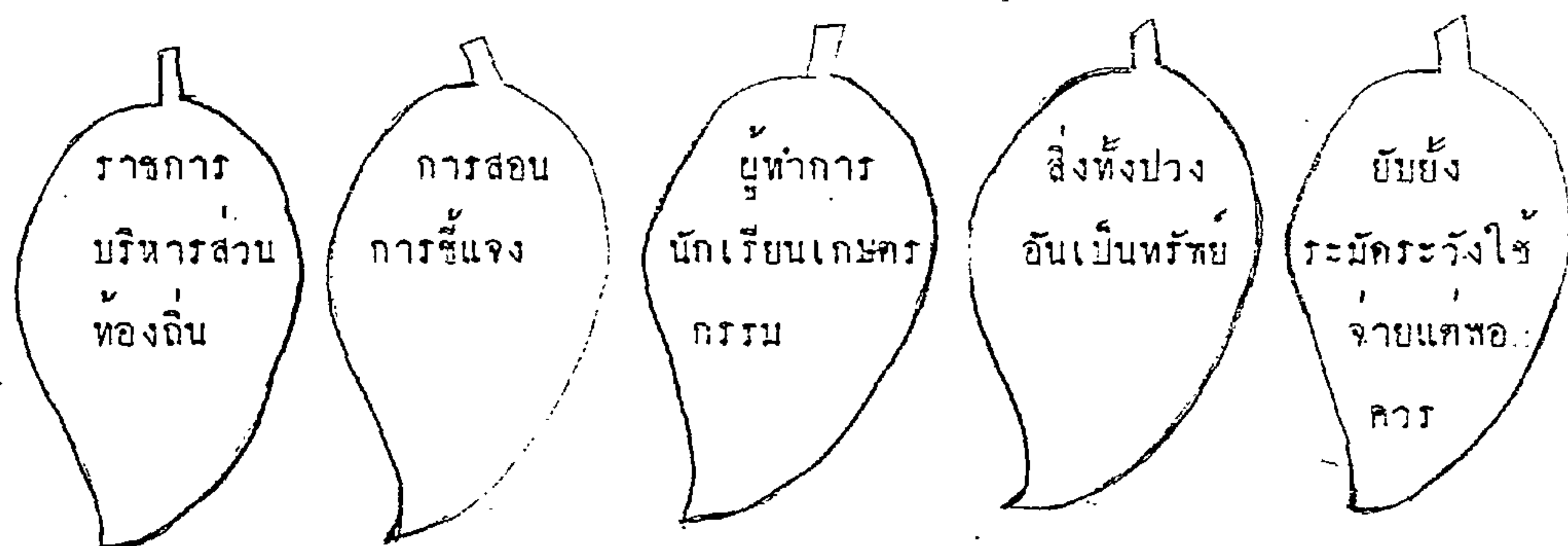
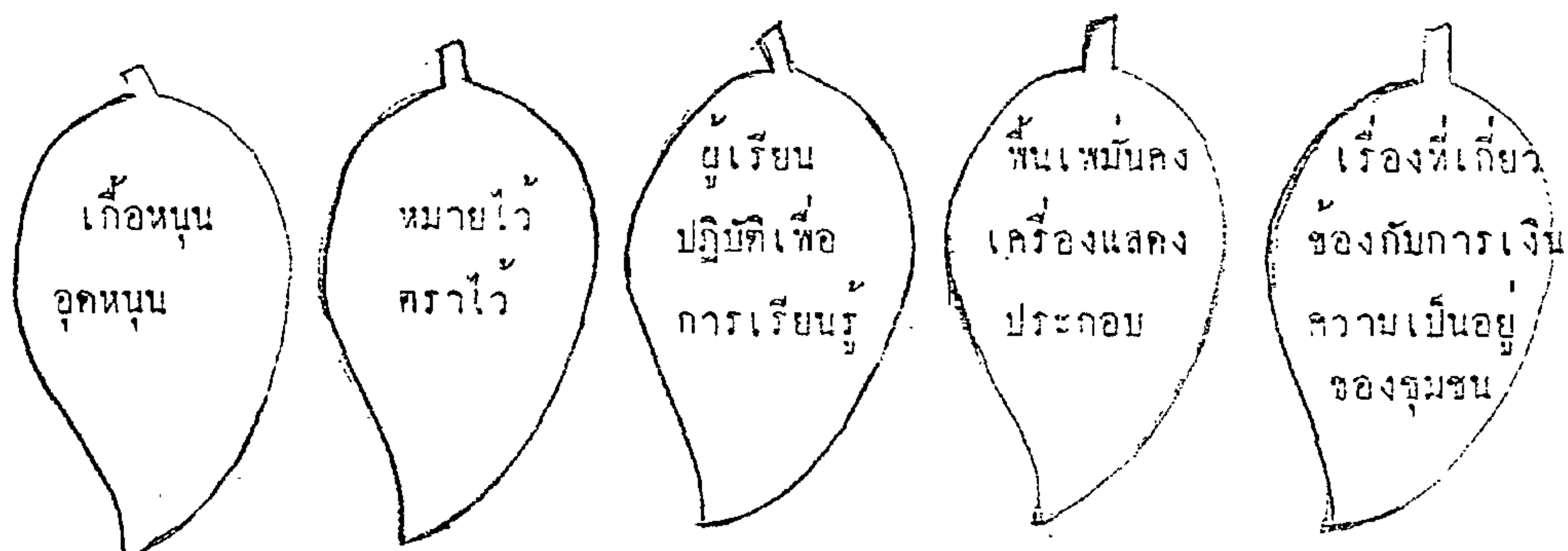
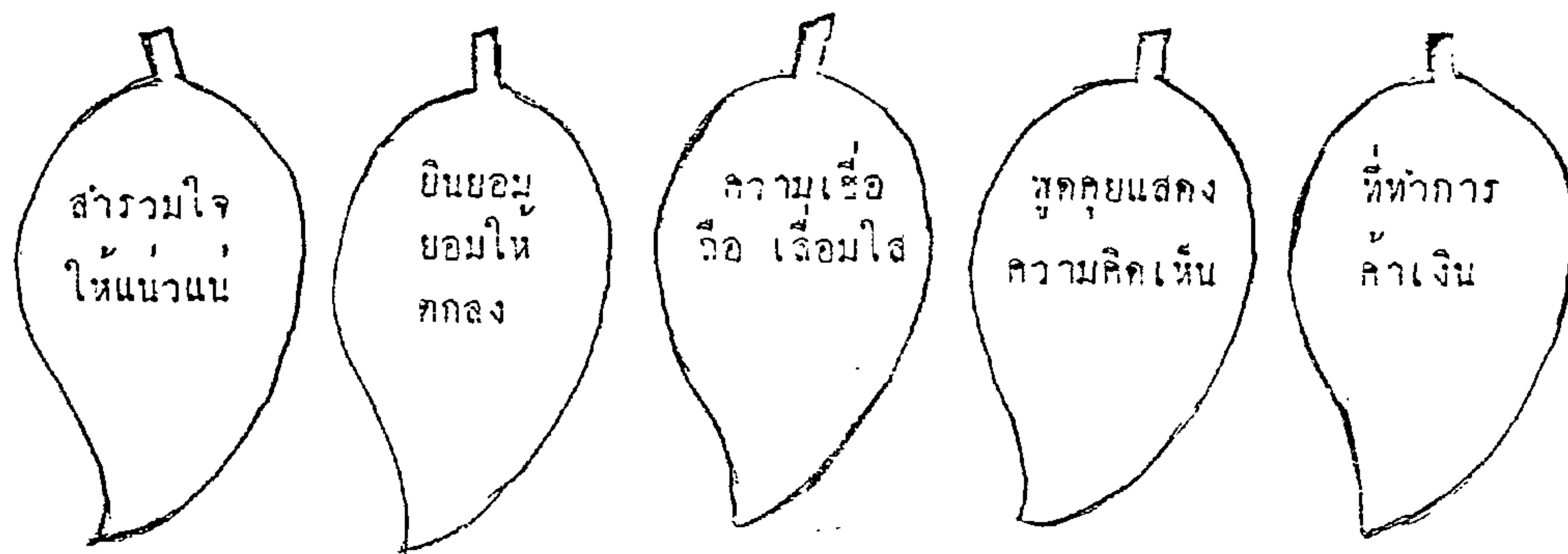
อุปกรณ์การเล่น

1. กระเป๋าน้ำ วาดเป็นรูปคันมะม่วง 1 คัน
2. กระดาษคัตเป็นรูปมะม่วง 30 ใบ แล้วเขียนคำ และความหมายของคำให้อยู่คนละใบ

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนผลัดกันสอยมะม่วง
3. ให้กลุ่มที่สอยมะม่วงได้เปิดดูผลมะม่วงแล้วนำคำกับความหมายมาจับคู่กัน กลุ่มใดได้คำ และความหมายตรงกันมากเป็นผู้นชนะ
4. ให้กลุ่มที่ชนะนำคำและความหมายมาขึ้นคู่กันหน้าห้องแล้วให้เพื่อนในห้องทรวสอบโดยการอ่านพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

ชุดฝึกการเขียนที่ 1

กิจกรรมที่ 2 เติมตัวอักษรลงใน ให้เป็นคำที่มีคำขึ้นต้น และความหมายตามที่กำหนด

ส			
---	--	--	--

1. การสำรวจใจให้แน่วแน่

อ				
---	--	--	--	--

2. ปินยอม ยอมให้ ทกลง

ค				
---	--	--	--	--

3. ความเชื่อถือ เลื่อมใส

ธ				
---	--	--	--	--

4. ที่ทำการค้าเงิน

ส				
---	--	--	--	--

5. เกื้อหนุน อุดหนุน

อ				
---	--	--	--	--

6. พุศุข แสดงความคิดเห็น

ก				
---	--	--	--	--

7. ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้

ท				
---	--	--	--	--

8. พื้นแผ่นดิน เครื่องแสดงประกอบเพื่อยืนยัน

ก				
---	--	--	--	--

9. หมายไว้ ทราไว้

บ	ค			
---	---	--	--	--

10. เรื่องที่เกี่ยวข้อกับการเงิน ความเป็นอยู่ของชุมชน

บ	ท	น	ร	
---	---	---	---	--

11. ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ป				
---	--	--	--	--

12. การสอน การชี้แจง

๖	ก					
---	---	--	--	--	--	--

13. ผู้ทำการเกษตรกรรม

๗						

14. สิ่งทั้งปวงอันเป็นทรัพย์

๘					
---	--	--	--	--	--

15. ยับยั้ง ระมัดระวัง ใช้จ่ายแต่พอควร

ชุดฝึกการเขียนที่ 1

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

1.	ประหยัค	
2.	ทรัพย์ากร	
3.	เศรษฐกิจ	
4.	สงเสริม	
5.	ธนาคาร	
6.	ศรัทธา	
7.	อนุญาต	
8.	เทศบาล	
9.	หลักฐาน	
10.	สมาธิ	

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว

สาระสำคัญ อักษรควบแท้ หมายถึง พยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล้ำเป็นเสียงเดียวกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำควบกล้ำ ร ล ว ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถอ่านเขียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 16 คำ
2. เรียงลำดับคำตามหลักพจนานุกรมได้
3. แต่งเรื่องจากคำที่กำหนดให้อย่างน้อย 8 คำ จาก 10 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำควบกล้ำ ร ล ว ในบทเรียนที่ 1 จำนวน 20 คำ ไ้แก่ กว่างขวาง เค่วงคว่าง
ไขว้เขว เกรียวกราว ครึกโครม พร่อมเพรียง กลมเกลียว เปล่งปลั่ง
ปลามปลื้ม ขว้างขวาน คล้ายคล้ายคลา อ้อยควั่น ควายควัก แปลกประหลาด
พลัดพราก ส่วนกลาง ปลอกลภัย ครุ่นคิด ปลอบขวัญ ฉลัดเปลี่ยน

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง "ควายไล่ควักข้างขวา"
2. ใบงาน
3. บัตรคำควบกล้ำ 20 คำ
4. ชุดฝึกการเขียนที่ 3

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิเพลง "ควายไล่ควักข้างขวา"
ควายไล่ควักข้างขวา ขว้างขวานมาไล่วิ่งควายไป
ควายขวางวิ่งวนควักไขว้ ๆ กวักแกว่งขวานไล่ล่าควางควาย
2. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม แจกใบงาน "คำควบกล้ำ"
2. ให้นักเรียนทำกิจกรรมจากใบงาน
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น

ขั้นสรุป

ครูนำบัตรคำความกล้า 20 คำ ให้นักเรียนอ่านและสะกดพร้อม ๆ กัน แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า อักษรควบแท้ หมายถึงพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว แล้วออกเสียงกล่าเป็นเสียงเดียวกัน

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการสอนที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเสนอผลงาน
3. ตรวจผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

ใบงาน

เรื่อง คำควบกล้ำ

กิจกรรม

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วขีดเส้นใต้คำควบกล้ำ และนำคำควบกล้ำที่ได้มาแต่งประโยค

ห้องนี้กว้างขวางกว่าห้องนั้น
 ฝูงควายมาขึ้นขวางถนนอยู่เนะ
 เรือลอยเคว่งคว้างอยู่กลางถนน
 รามสูรขวางขวานไปรังควาญเมขลา
 เขาเข้าใจไขว่เขวจนเสียขวัญ
 แมค้ออยควั่นนึ่งพันเทียน
 ร่องไห่เกรียวกราว อักทิก ครึกโครม
 ความพร้อมเพรียงกลมเกลียวกันนั้นแหละดี
 หน้าตาเธอเปล่งปลั่งเพราะกำลังปลามปลื้ม
 ใครหนอคล้ายคล้ายคล้ายคลาว่าเคยรู้จัก

ตัวอย่าง แต่งประโยค

เกวียน : ฉันเห็นควายขึ้นอยู่ข้างเกวียน

ชุดฝึกการเขียนที่ 2

กิจกรรมที่ 1

เติมอักษร ร ล ว ลงในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย

1. สวนก_าง

2. ค_ับคิ_ค

3. ป_อกกั_ย

4. พ_ักพ_าก

5. ป_อนช_ัญ

6. ผ_ักเป_ี่ยน

7. แป_กป_ะหลา_ค

8. ก_้างช_าง

9. ค_ึกโค_ม

10. ค_ายช_ิ_ค

11. เค_้งค_้าง

12. ไช_้เซ_

13. เก_ียวก_าว

14. พ_้อมเพ_ียง

15. ก_มเก_ียว

16. เป_งป_้าง

17. ป_าบป_ัม

18. ช_้างช_าน

19. ออยค_ับ

20. ค_ับค_ายค_ับค_า

ชุดฝึกการเขียนที่ 2

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้มาเรียงลำดับอักษรตามหลักพจนานุกรม

กว้างขวาง เคว้งคว้าง ไช้ไชว เกรี้ยวกราว ครึกโครม พร้อมเพรียง
กลมเกลียว เปล่งปลั่ง ปลาบปลื้ม ขว้างขวาน คล้ายคล้ายคล้ายคลา อ้อยควั่น
ผลัดเปลี่ยน แปลงประหลาด พลัดพราก ส่วนกลาง ปลอกลภัย ครุ่นคิด

ควายขวิด ปลอบขวัญ

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20

ชุดฝึกการเขียนที่ 2

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้มาเขียนเป็นเรื่องราว พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องให้ได้อย่างน้อย 8 คำ

ส่วนกลาง ปลอดกภัย คุรุณคิถ ผลิตเปลี่ยน ปลอบขวัญ ความชีวิต
อ้อยคว้น คลับคล้ายคลับคลา กว้างขวาง

เรื่อง _____

This image shows a single page of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no handwriting or printed text on the page.

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง คำ และกลุ่มคำ

สาระสำคัญ การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำให้นักเรียนอ่านและเขียน 15 คำ สามารถอ่านและเขียน และบอกความหมายของคำได้อย่างน้อย 10 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา คำและกลุ่มคำในบทเรียนที่ 1 จำนวน 15 คำ ได้แก่ สักกัณ ภาวนา หวาดบว
ศาลาการเปรียญ กรณี ภยันตราย ลิกไนต์ กรรมการ พิจารณา ทัศนศึกษา
ออมทรัพย์ อบายมุข ชนาคาร์ มรรยาท อธิบาย

สื่อการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูแจกบัตรคำ จำนวน 15 คำ ให้นักเรียนที่ได้ออกมาอ่านพร้อมทั้งสะกดทีละคน แล้วนำคำเหล่านั้นไปเรียงตามหลักพจนานุกรมที่กระเป๋านั่ง

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันค้นหาคำศัพท์ภายในเวลา 5 นาที กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ
3. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้น

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนอ่านแล้วบอกความหมายของคำต่าง ๆ จากบัตรคำอีกครั้ง
2. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้องจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 3

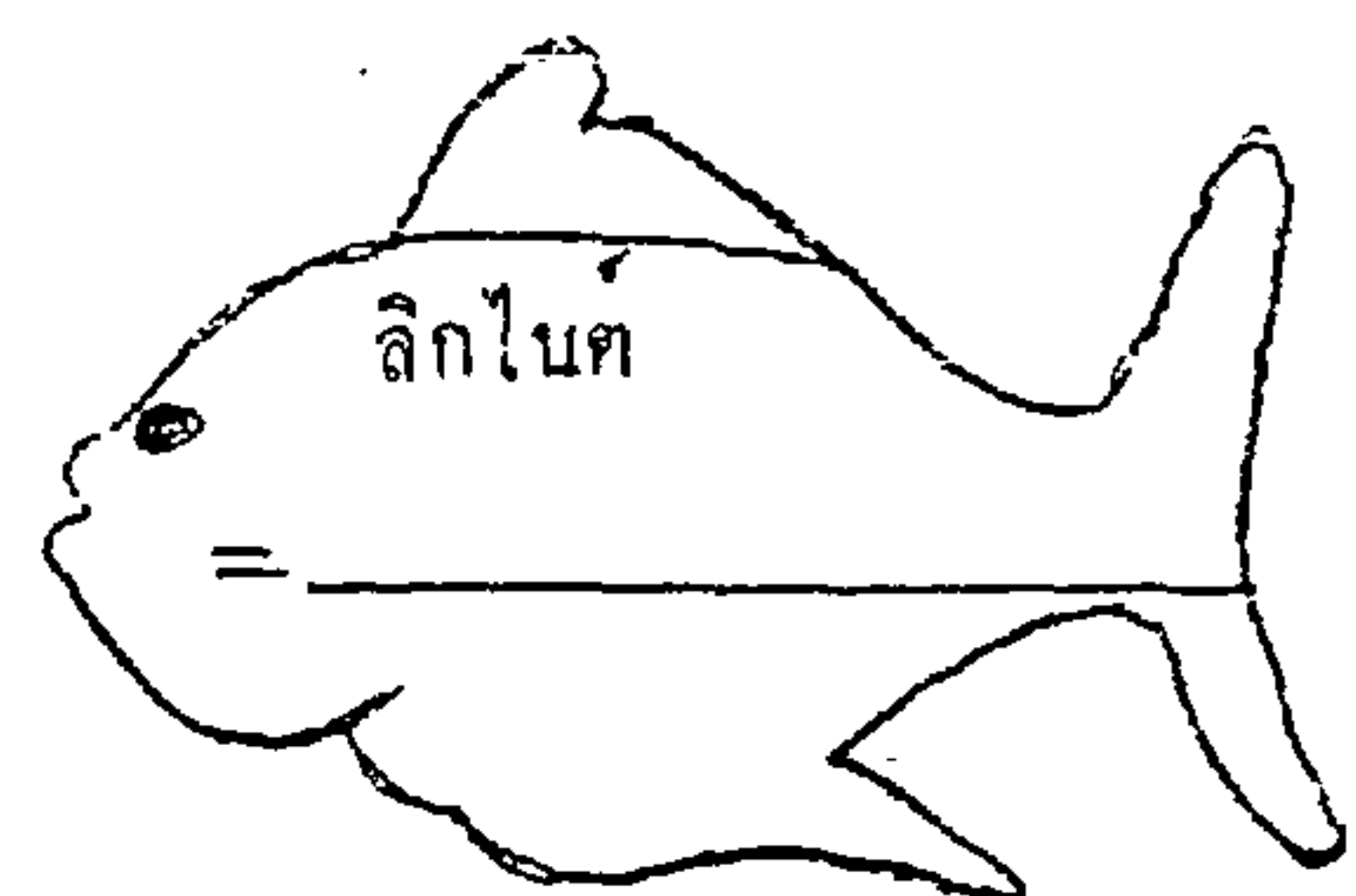
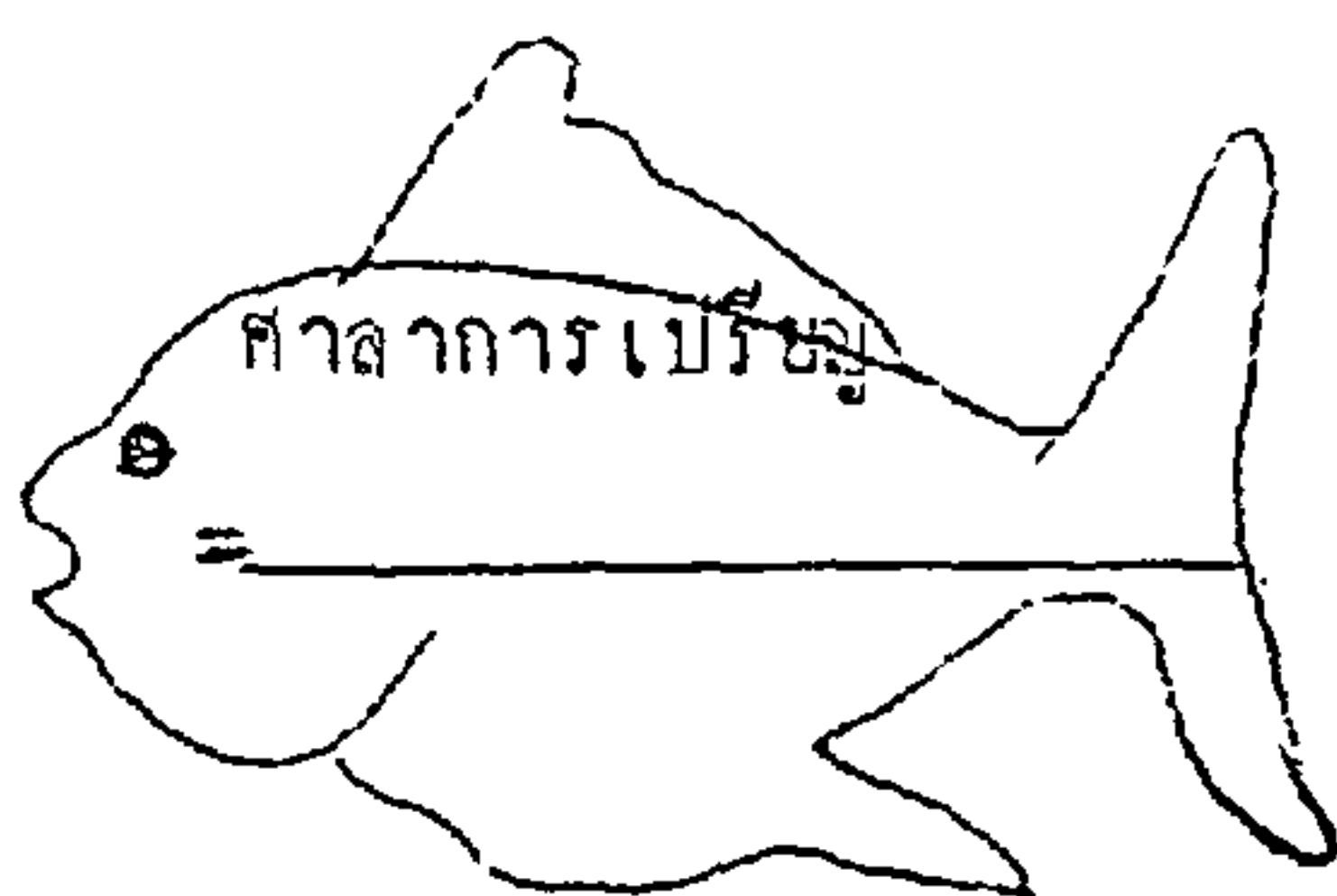
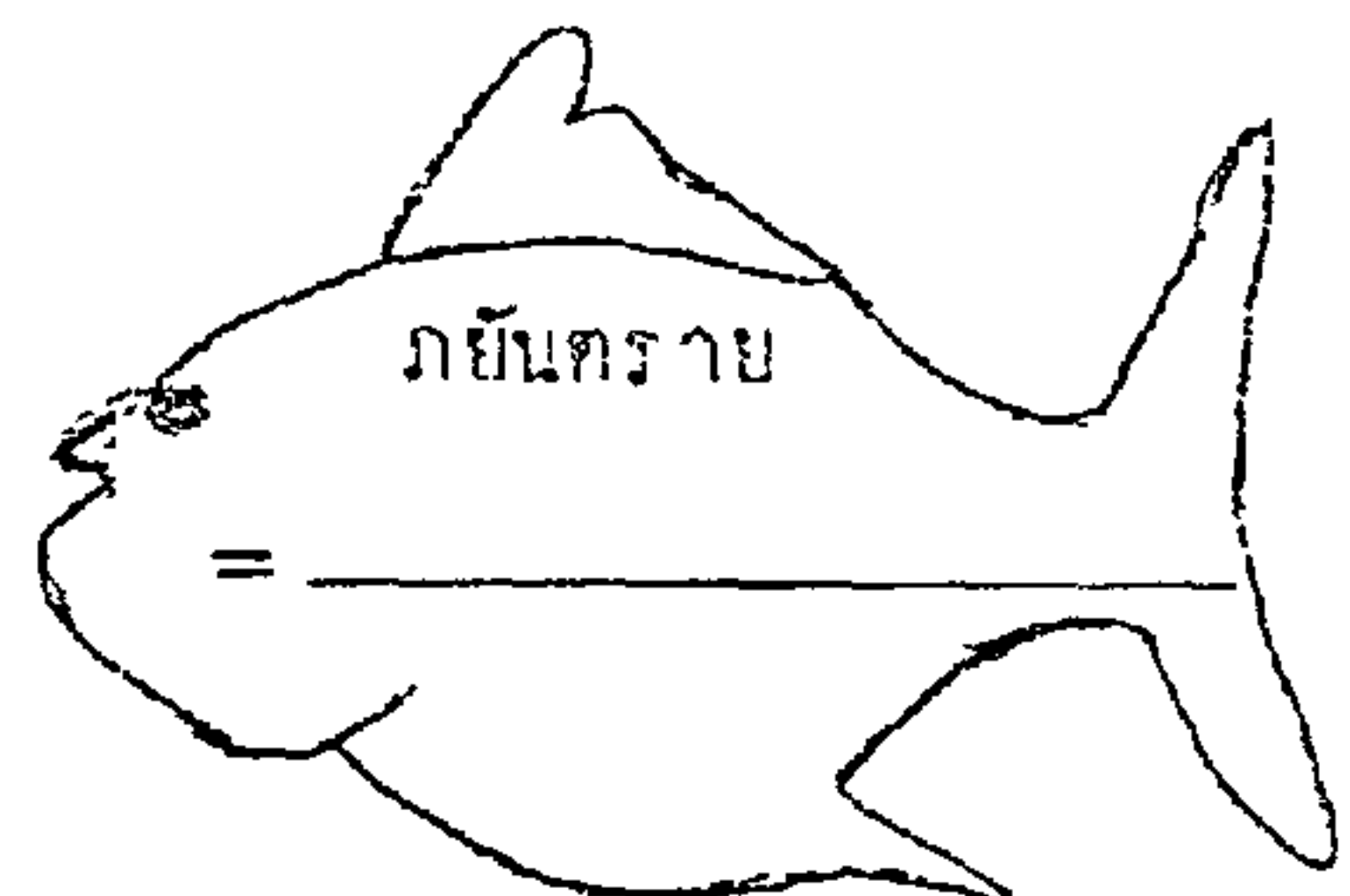
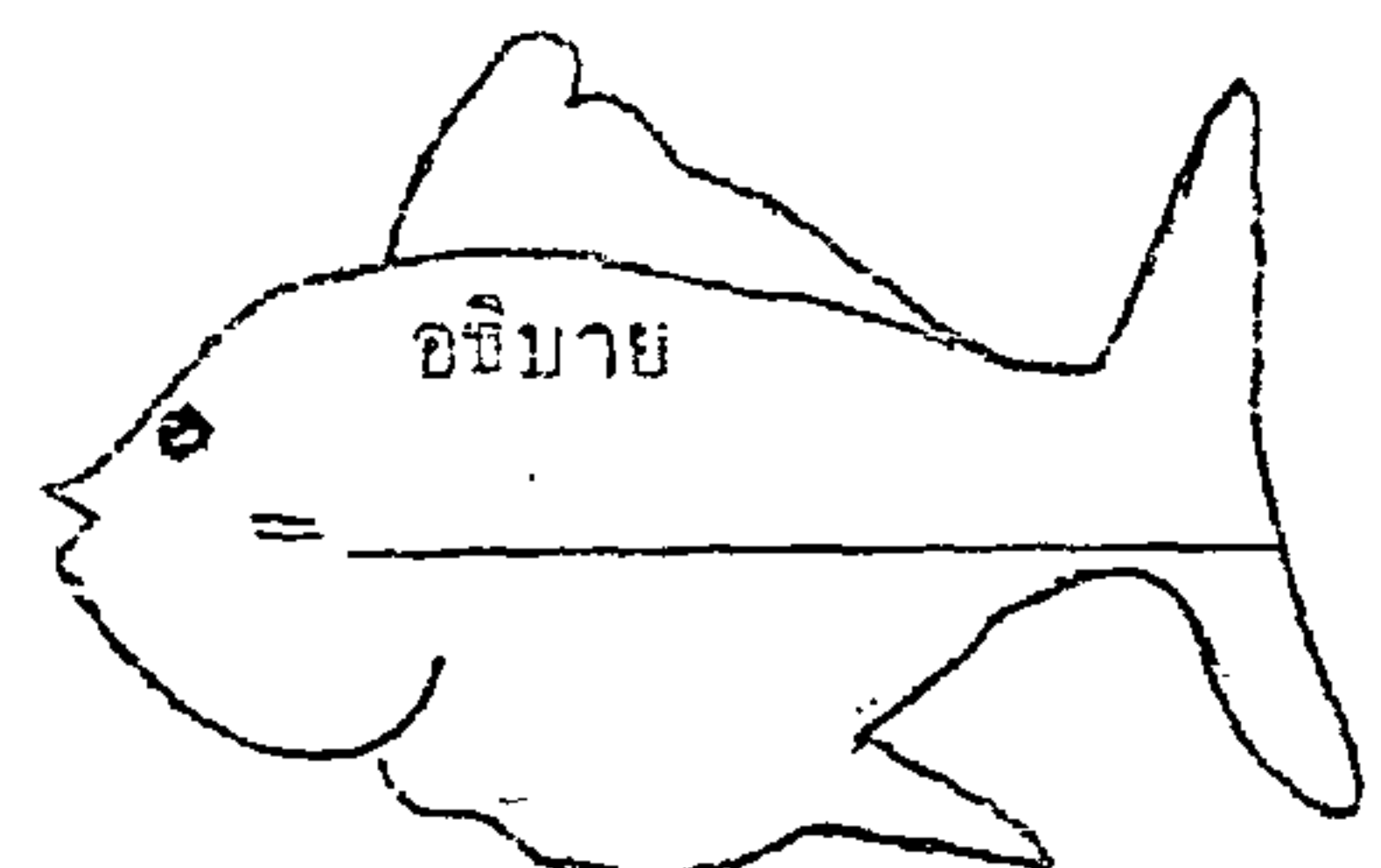
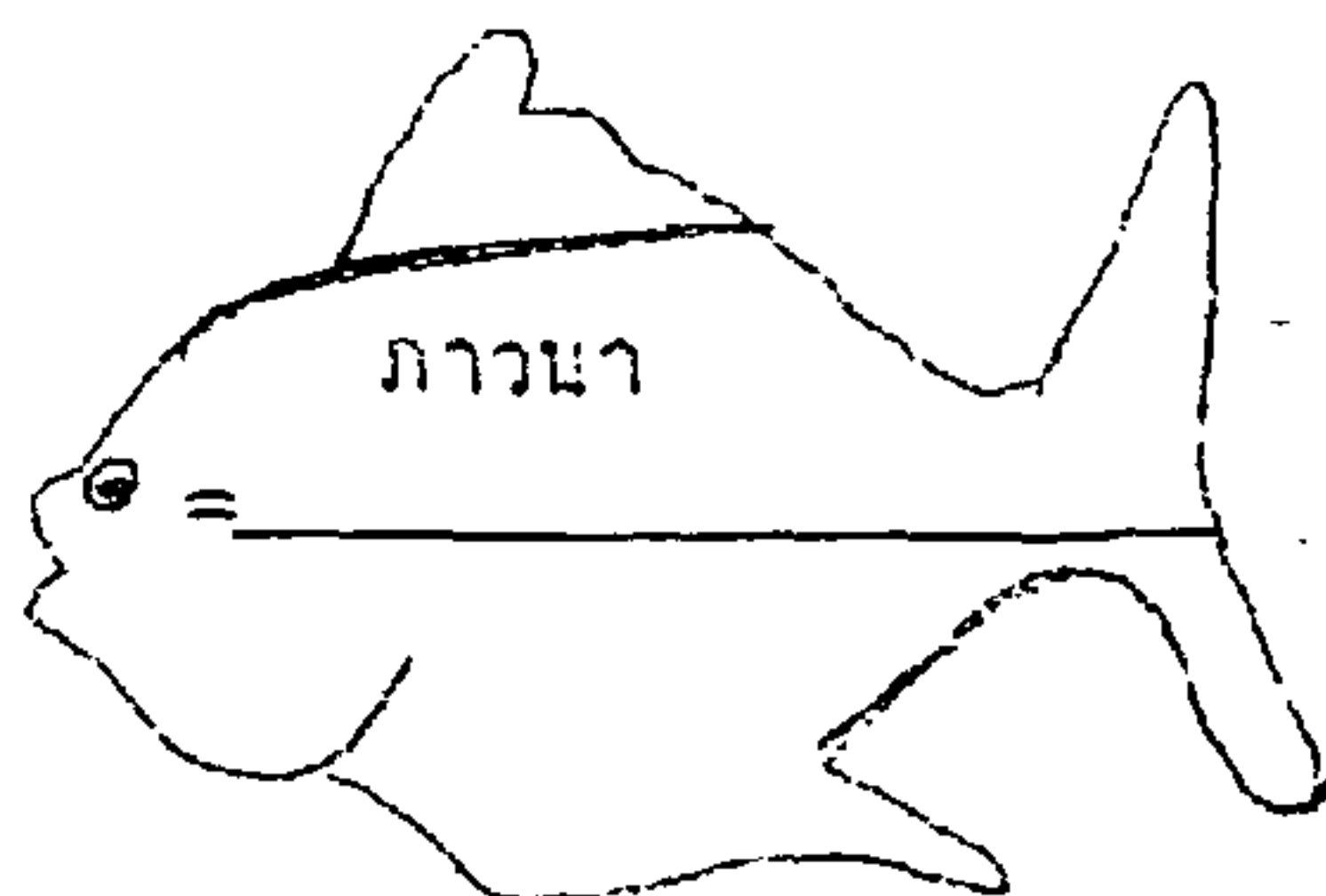
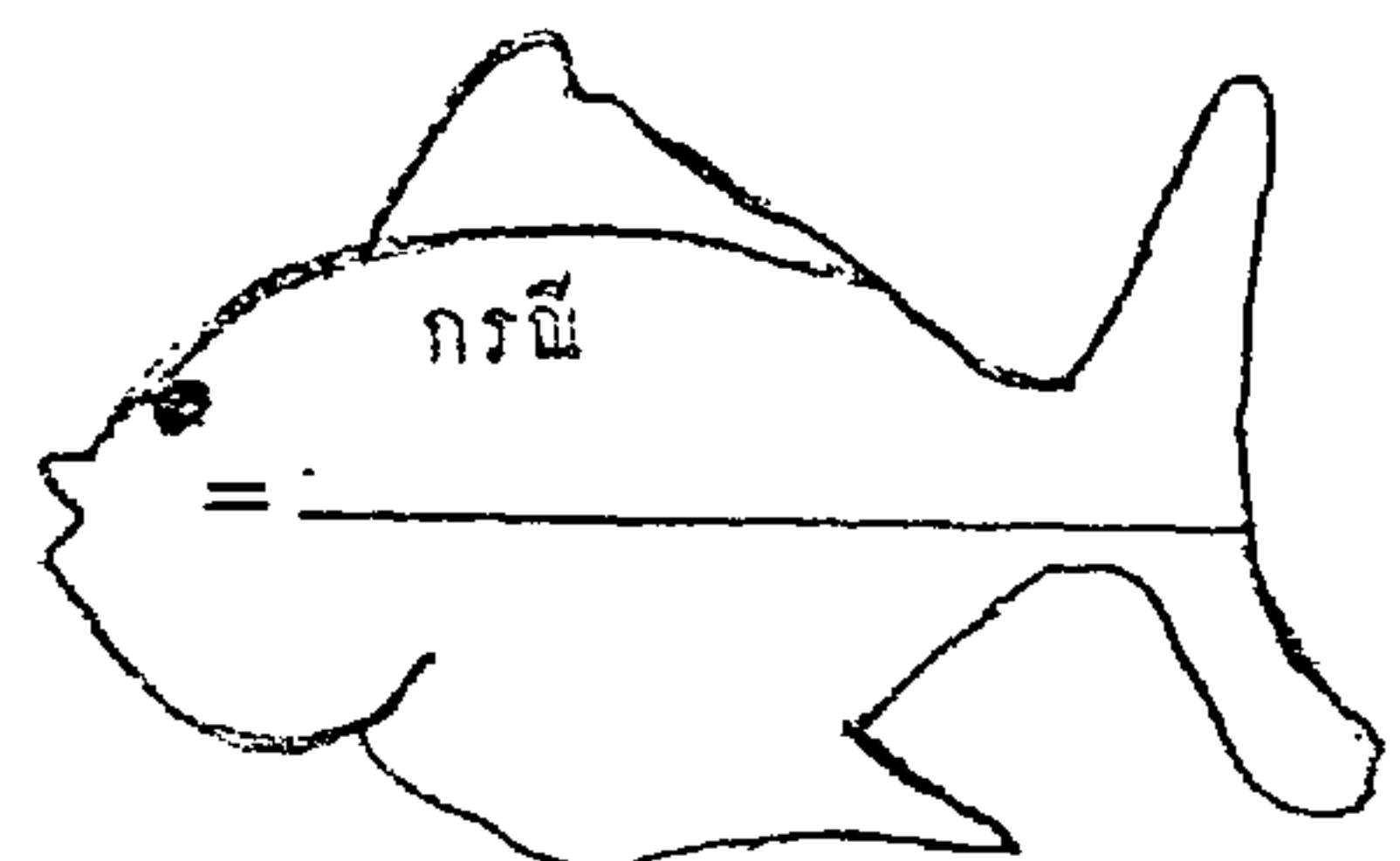
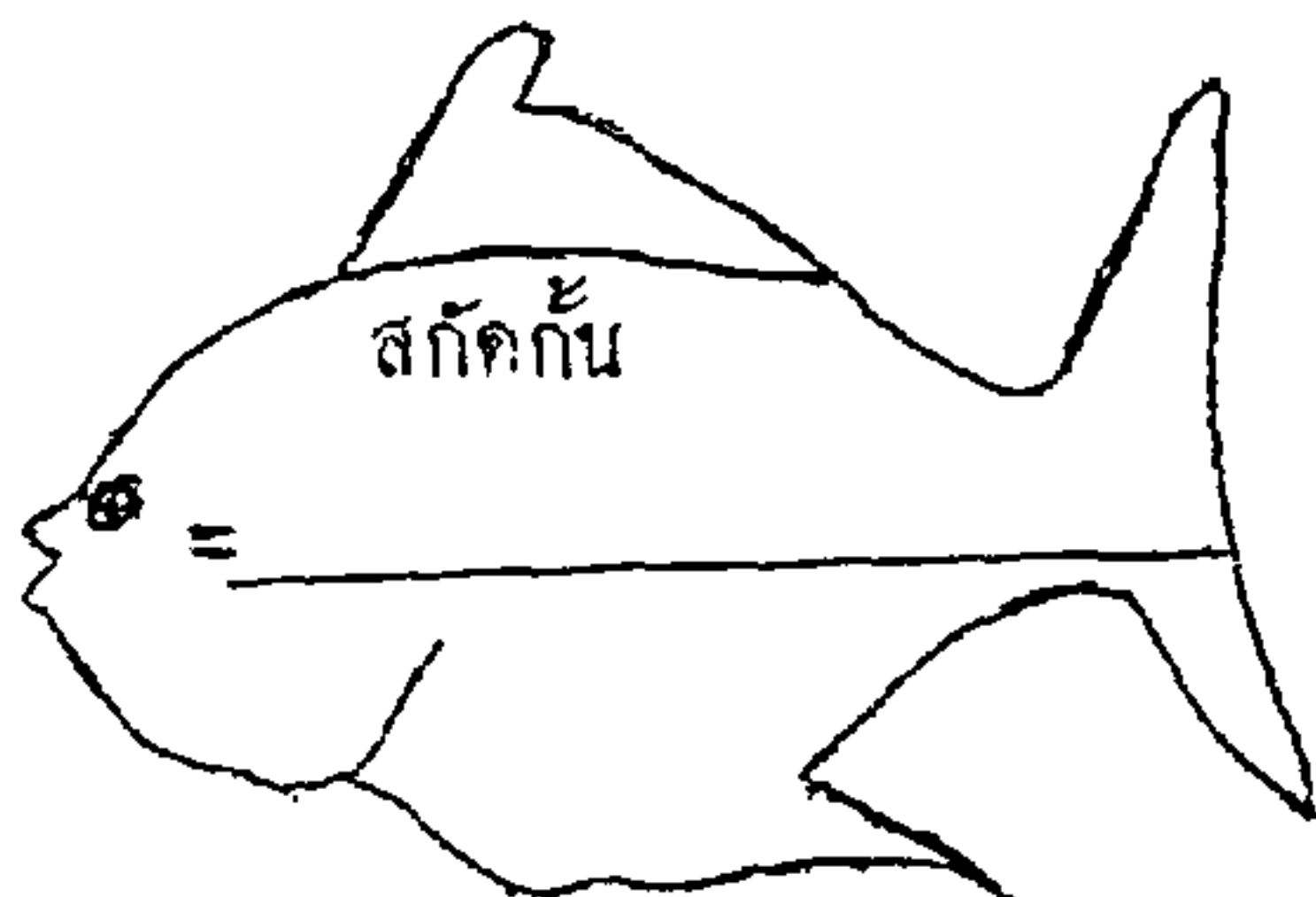
การประเมินผล

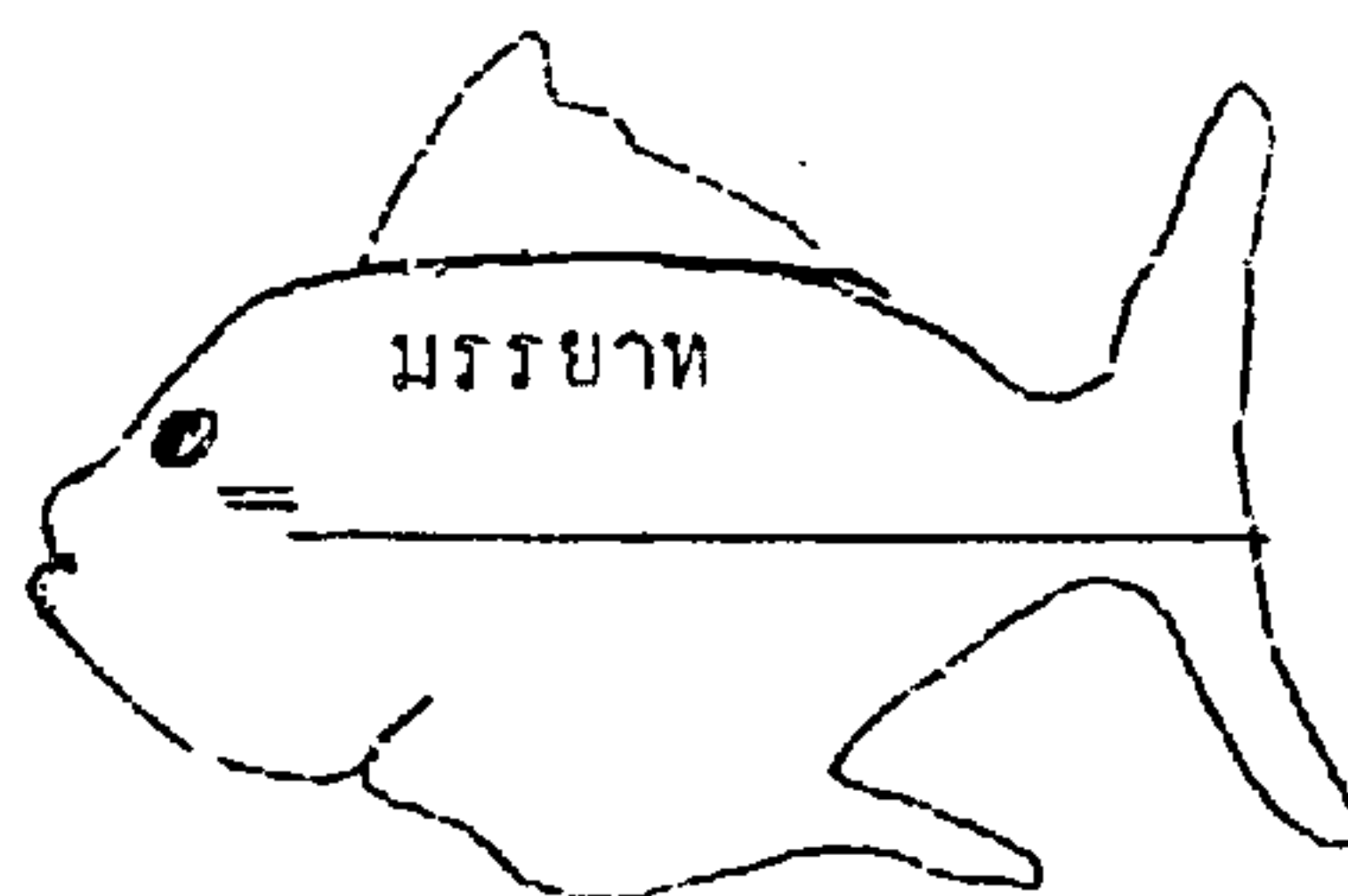
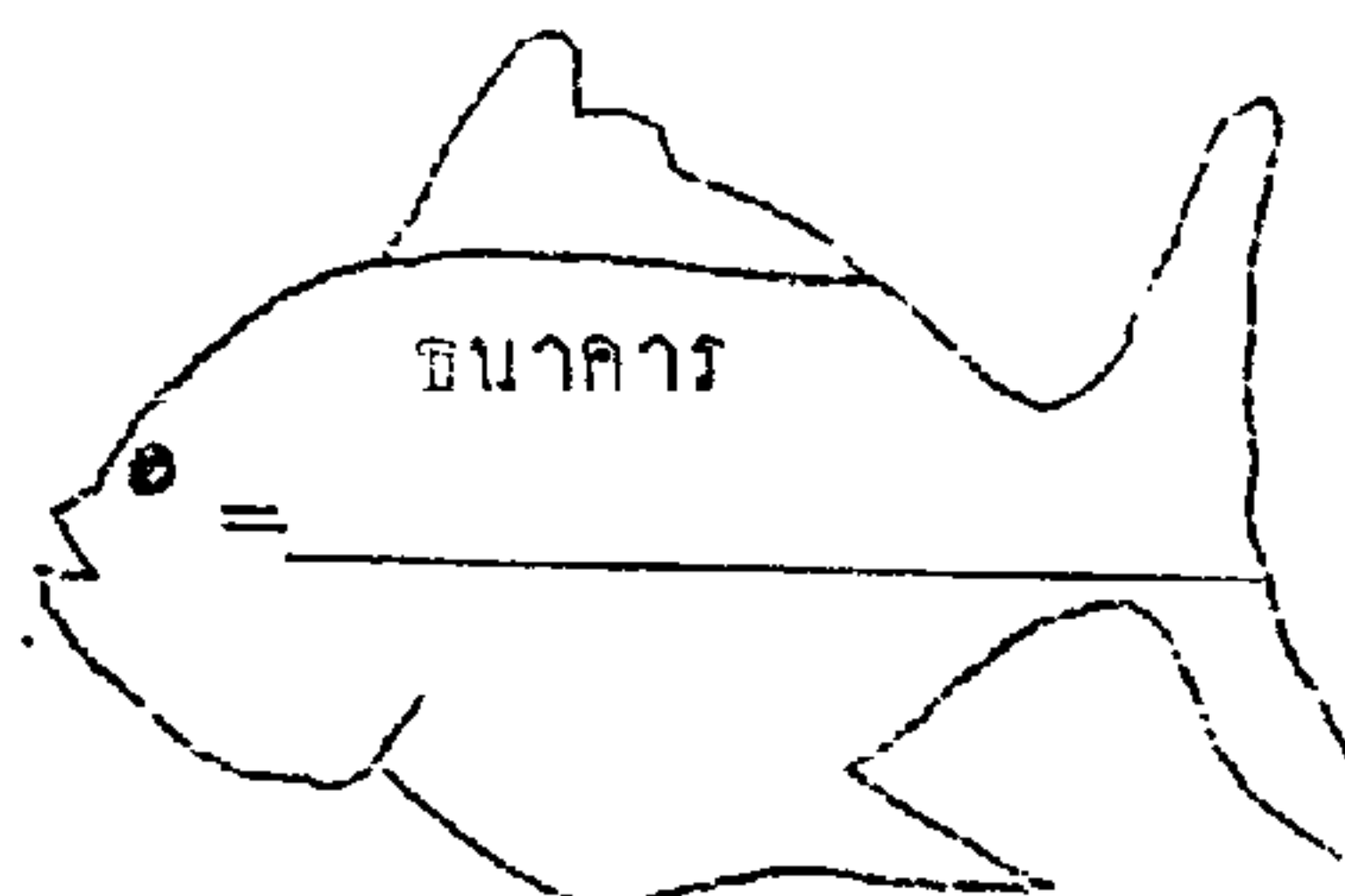
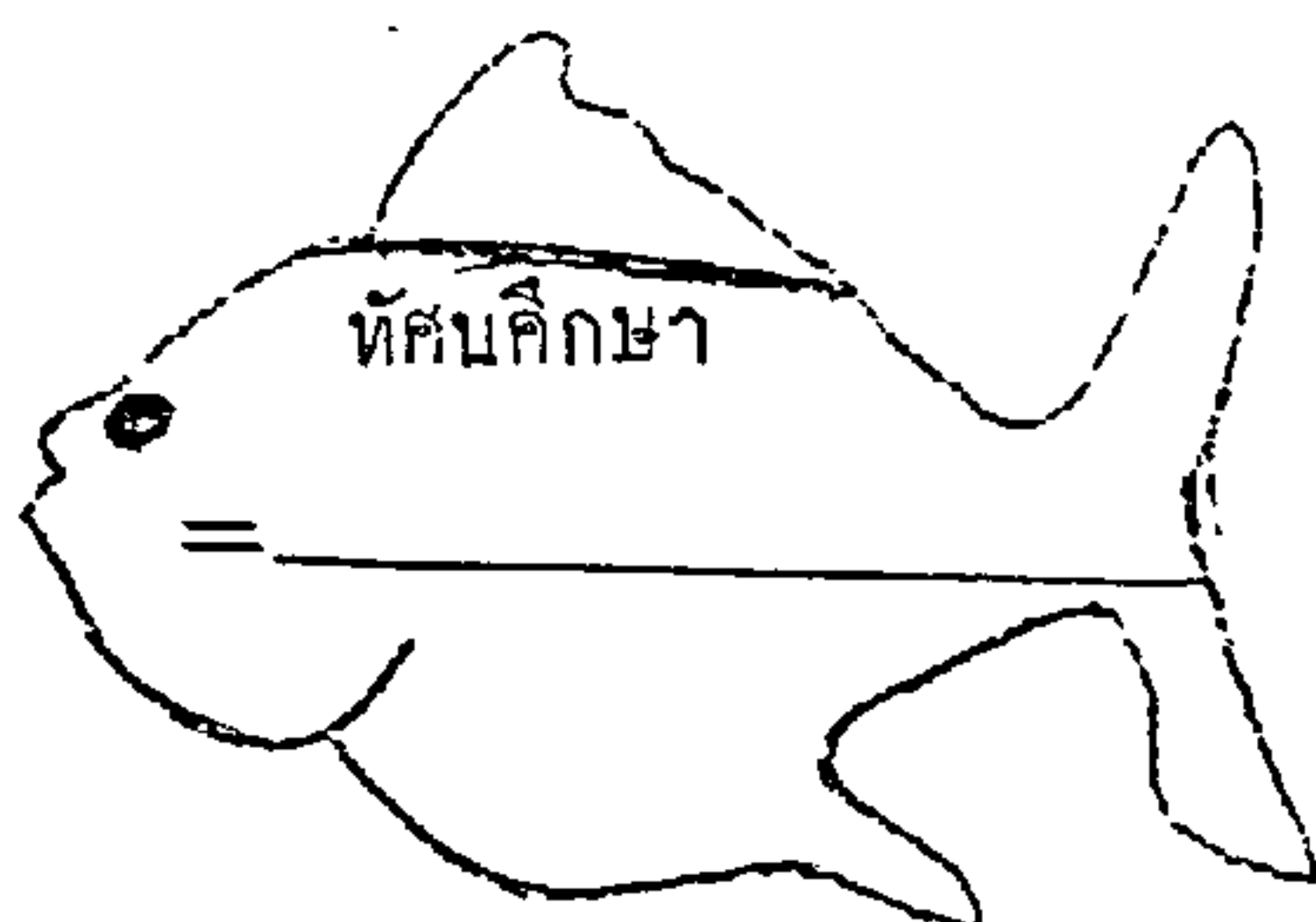
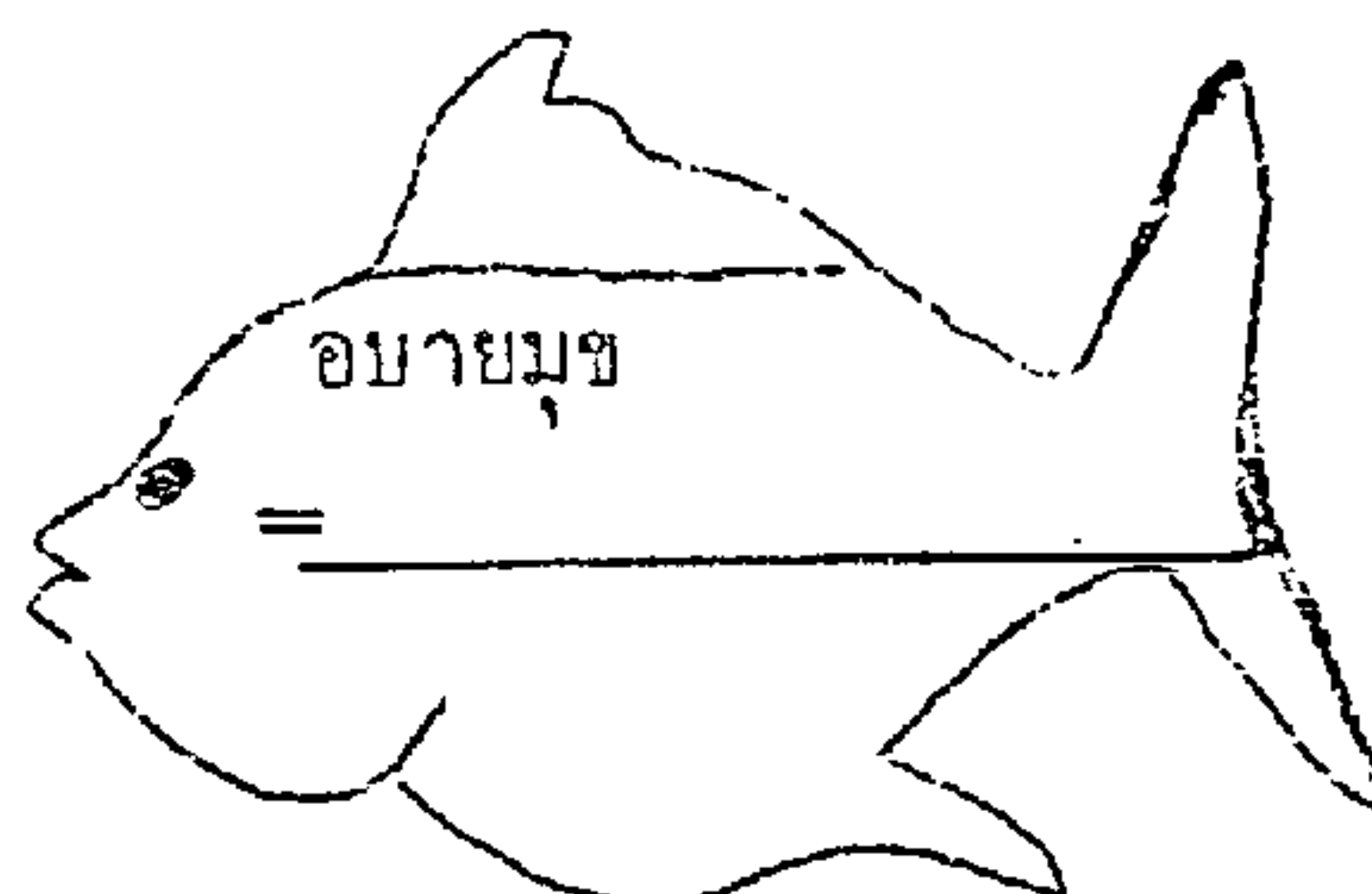
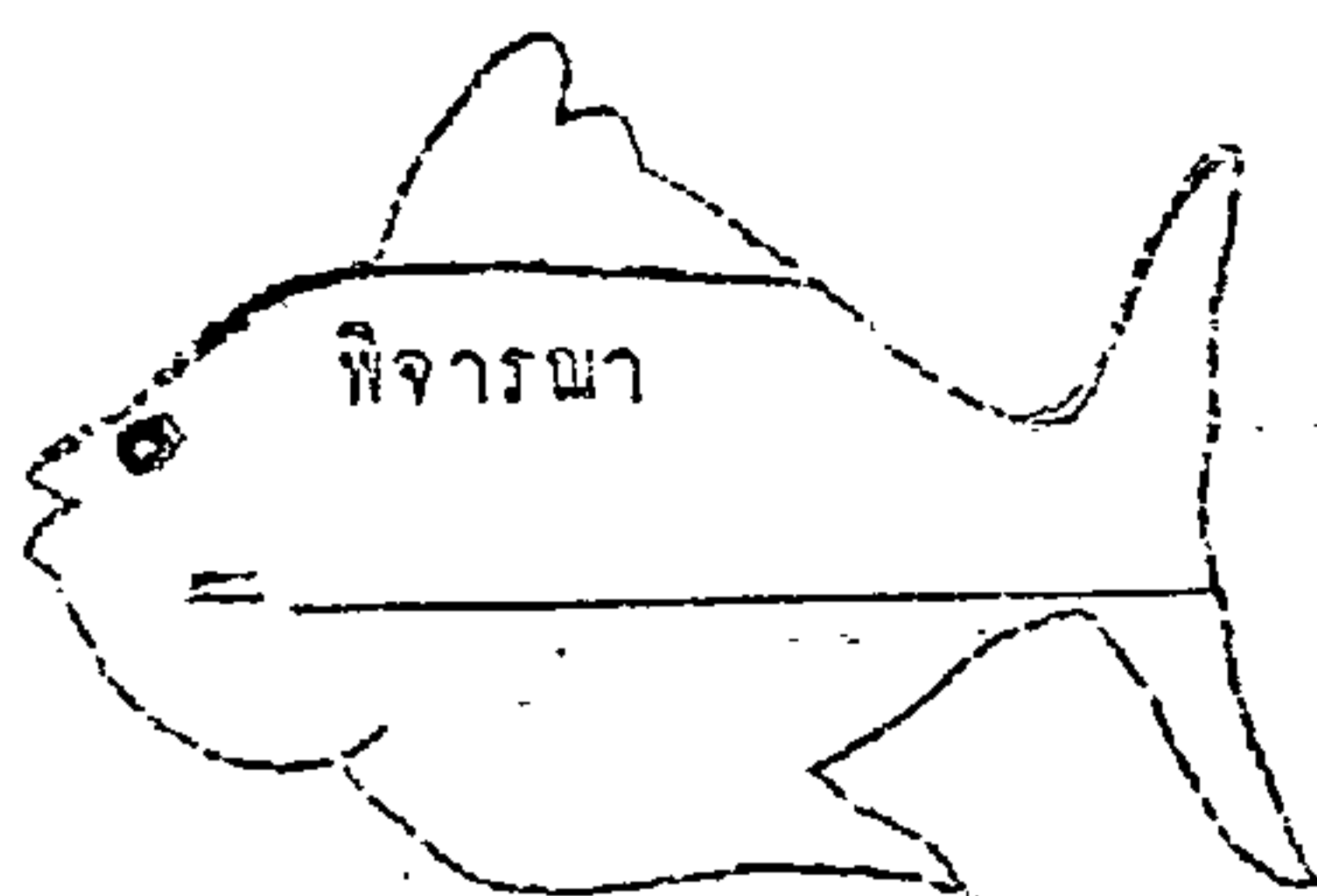
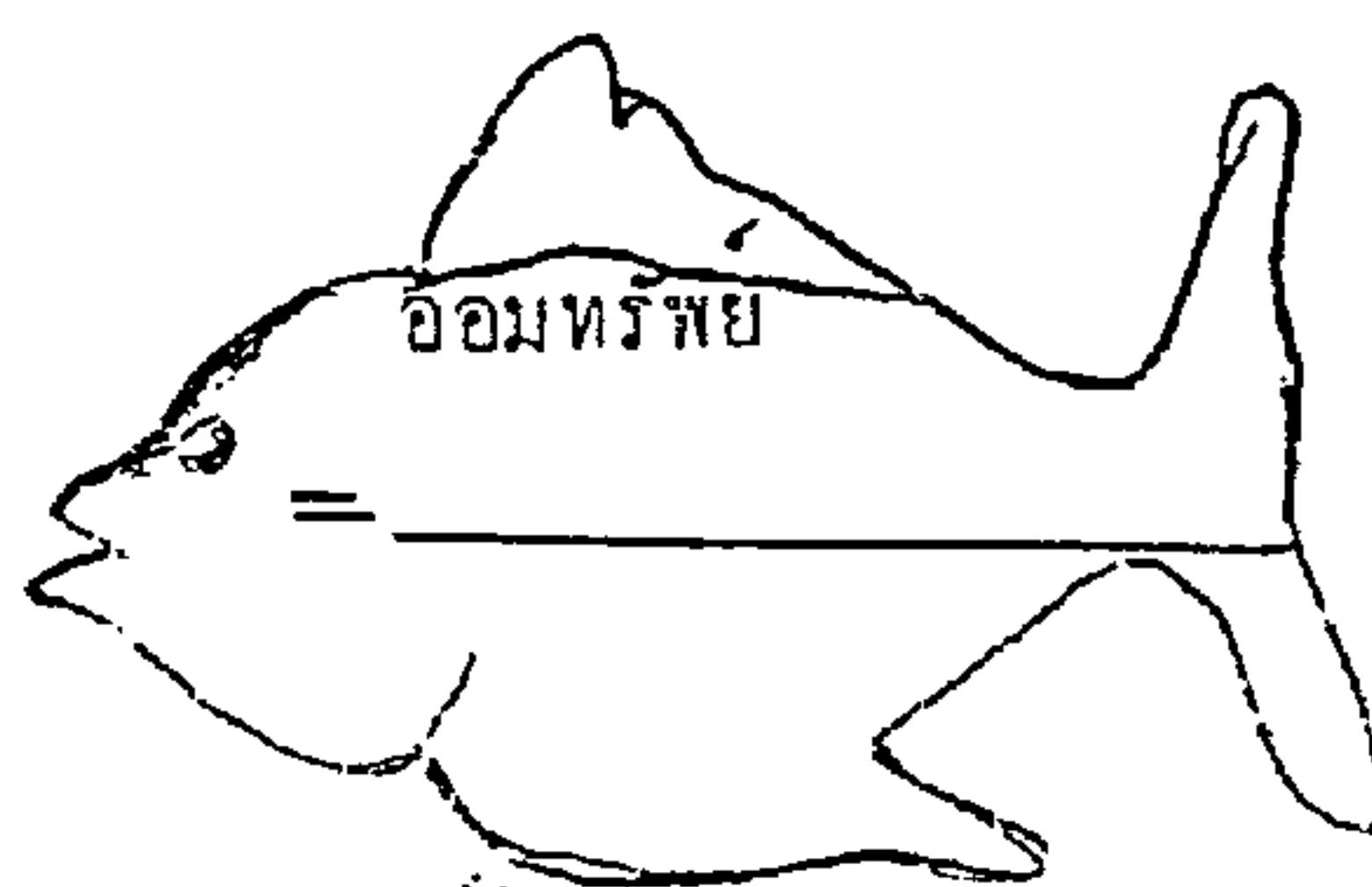
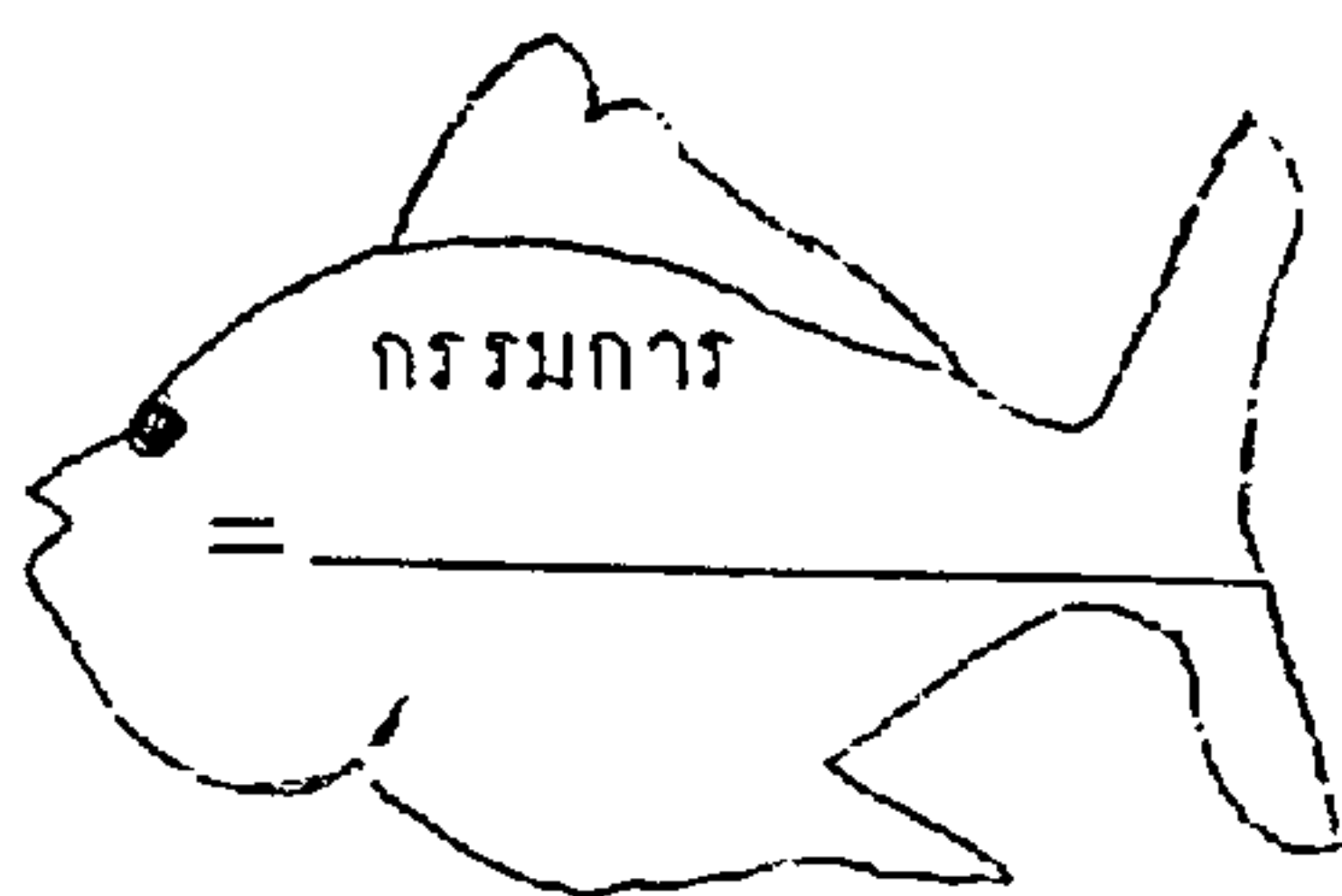
1. สังเกตความสนใจจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้น
3. ตรวจผลงานการทำชุดฝึกการเขียน

ชุดฝึกการเขียนที่ 3

กิจกรรมที่ 1

เขียนคำอ่านของคำต่อไปนี้

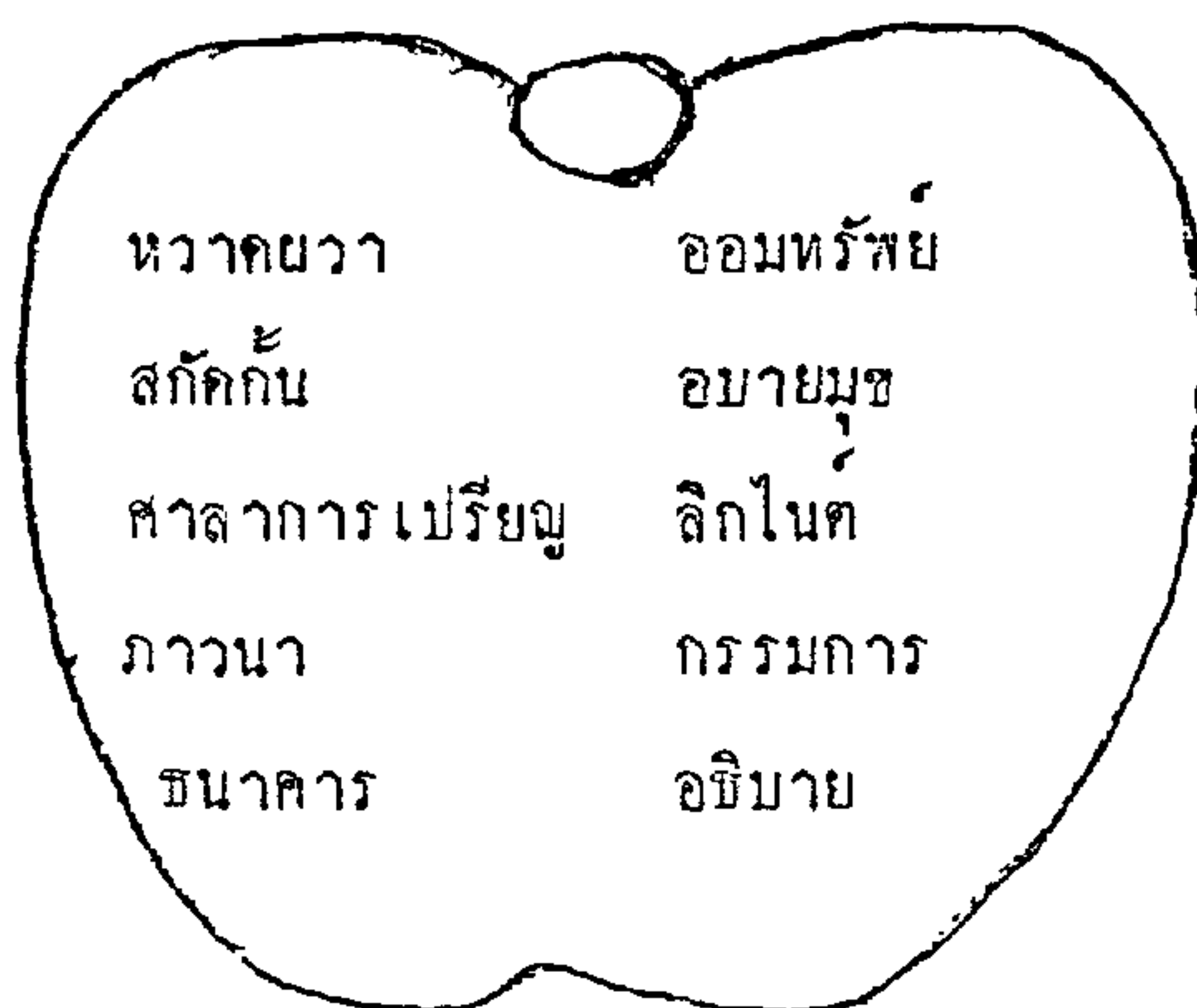

ชุดฝึกการเขียนที่ 3

กิจกรรมที่ 2

นำคำที่กำหนดให้เขียนหน้าข้อความให้มีความหมายตรงกัน

1. _____ ตรวจตรา, ไตร่ตรอง
2. _____ ไขความ, ขยายความ
3. _____ คั่นเต้นตกใจ
4. _____ เก็บหอมรอมริบ
5. _____ กึกขวาง ชักขวาง
6. _____ ถ่านหินชนิดหนึ่ง
7. _____ ศาลาวิคสำหรับพระสงฆ์แสดงธรรม
8. _____ บุคคลที่ไ้รับแต่งตั้งเข้าเป็นคณะร่วมกัน
9. _____ ทางแห่งความฉิบหาย
10. _____ นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเงิน

ชุดฝึกการเขียนที่ 3

กิจกรรมที่ 3 คำต่อไปนี้เขียนผิด เขียนเสียใหม่ให้ถูกต้อง

1.

ทัศนศึกษา

2.

พิจารณา

3.

กำหนดการ

4.

อธิบาย

5.

ธนาคาร

6.

มณฑาท

7.

อ้อมจับ

8.

อธิบาย

9.

ลิกไน

10.

เกว๋านา

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง ทิวสะกตกการันต์

สาระสำคัญ การเขียนทิวสะกตกการันต์ต้องเน้นการจำรูปแบบตำแหน่งของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และทิวสะกตก โดยต้องเข้าใจความหมายของคำ จะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำที่มีทิวสะกตก การันต์ ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 16 คำ
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 4 คำ จาก 5 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำที่มีทิวสะกตกการันต์ในบทเรียนที่ 1 จำนวน 20 คำ ได้แก่ วิจารณ์ ร้องทุกข์
ผลิตภัณฑ์ วิทยาศาสตร์ มนุษย์ นิพนธ์ ทรัพย์สิน เปอร์เซ็นต์ อุปกรณ์ สร้างสรรค์
ลีกไนต์ จุดประสงค์ สัมพันธ์ วิวิธน์ อาจารย์ โทรศัพท์ วิพากษ์ เหตุการณ์
ซีเมนต์ ซื่อสัตย์

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ 20 คำ
2. พจนานุกรม
3. เกม "เรียกผู้โดยสารขึ้นรถ"
4. แผนภูมิเพลง "ยานพาหนะ"
5. ชุดฝึกการเขียนกิจกรรมที่ 4

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง "ยานพาหนะ"

ขั้นสอน

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 บัตร
2. ให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำที่ได้
3. ให้นักเรียนออกมาอ่านและบอกความหมายของคำทีละคน แล้วนำบัตรคำไปเสียบที่กระเป๋านาง
4. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ และช่วยกันบอกความหมายทีละคำพร้อม ๆ กัน

5. เล่นเกม "เรียนรู้โดยสารขึ้นรถ"

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า การเขียนตัวสะกดการันต์ ต้องเน้นการจำรูปแบบ
ตำแหน่งของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด โดยต้องเข้าใจความหมาย
ของคำจะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องแม่นยำ

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 4

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในขณะที่เล่นเกม การซักถาม และการสรุปภายหลังการเล่นเกะ
2. ตรวจสอบผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

หมายเหตุ:-

เพลง "ยานพาหนะ"

พวกเราจะไปรถไฟ	พวกเราจะไปรถยนต์
พวกเราจะไปไต่บันได	พวกเราทุกคนจะไปไต่บันได จะไปรถยนต์ จะไปรถไฟ
ฉีกฉีก บึ้นบึ้น ป่าม ป่าม ป่ามป่าม	

เกมเรียกผู้โดยสารขึ้นรถ

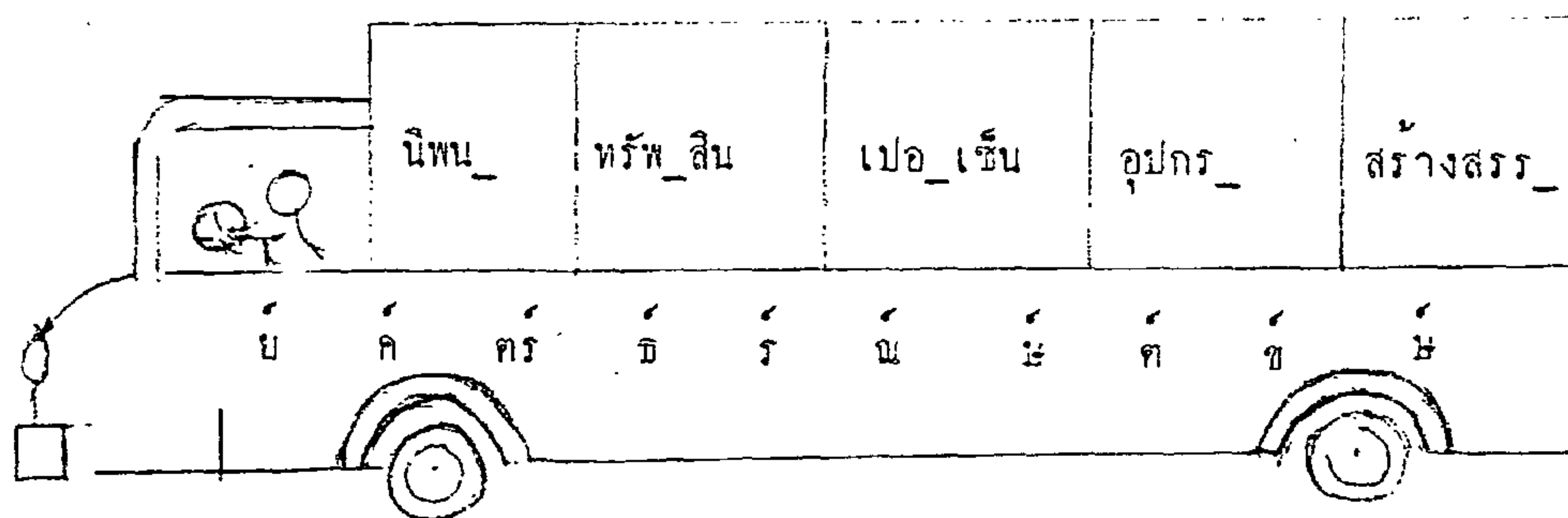
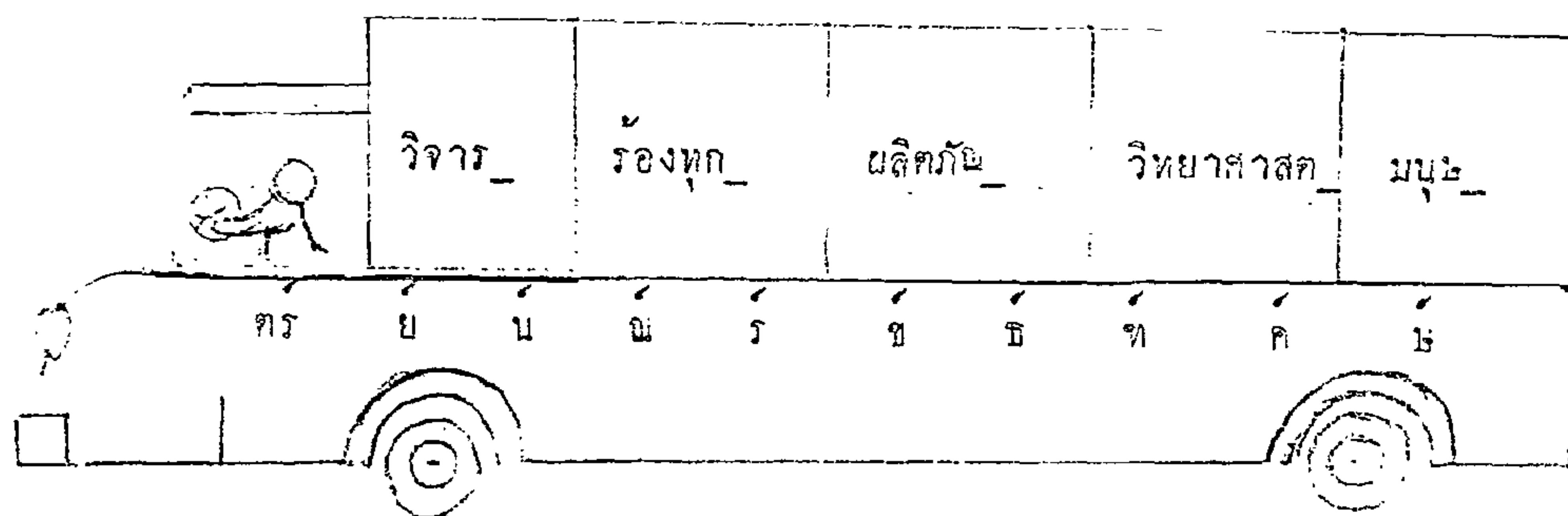
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

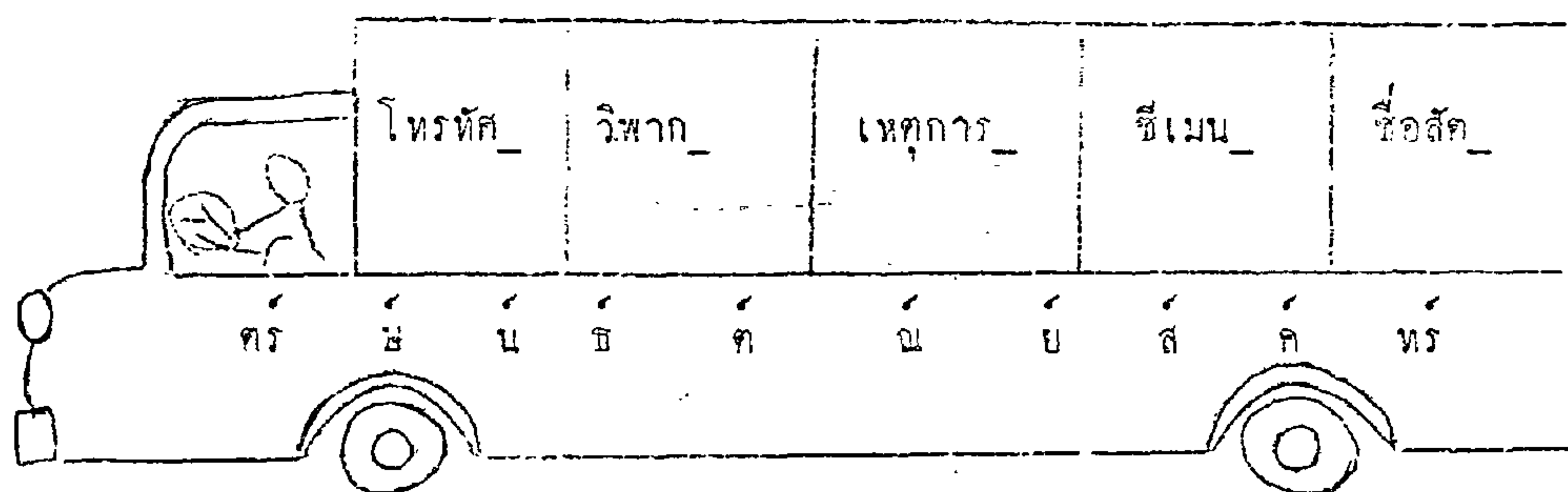
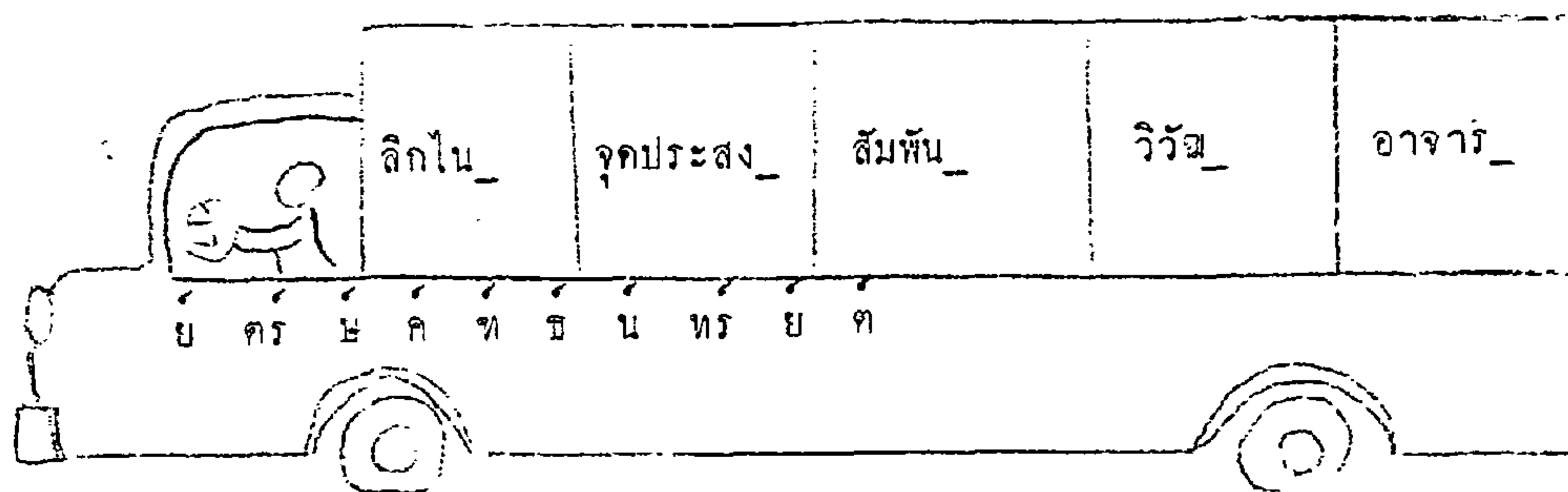
หลังจากนักเรียนเล่นเกมนี้แล้วนักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ที่มีตัวสะกดการันต์
ในบทที่ 1 ได้ถูกต้องอย่างน้อย 16 คำ จาก 20 คำ

เวลา 10 นาที

อุปกรณ์การเล่น

1. แผนภาพต่อไปนี้จำนวน 4 แผ่น

วิธีเล่น

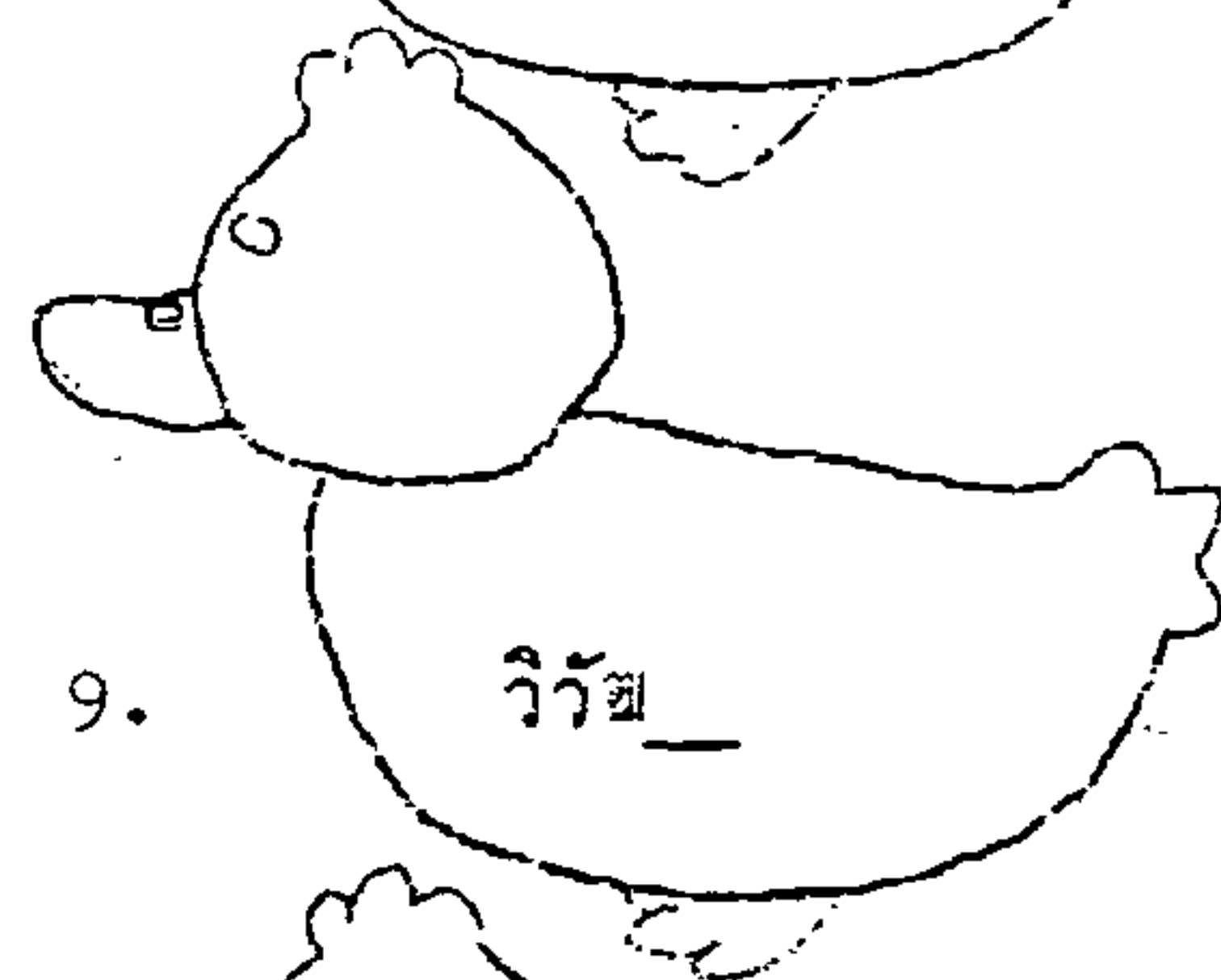
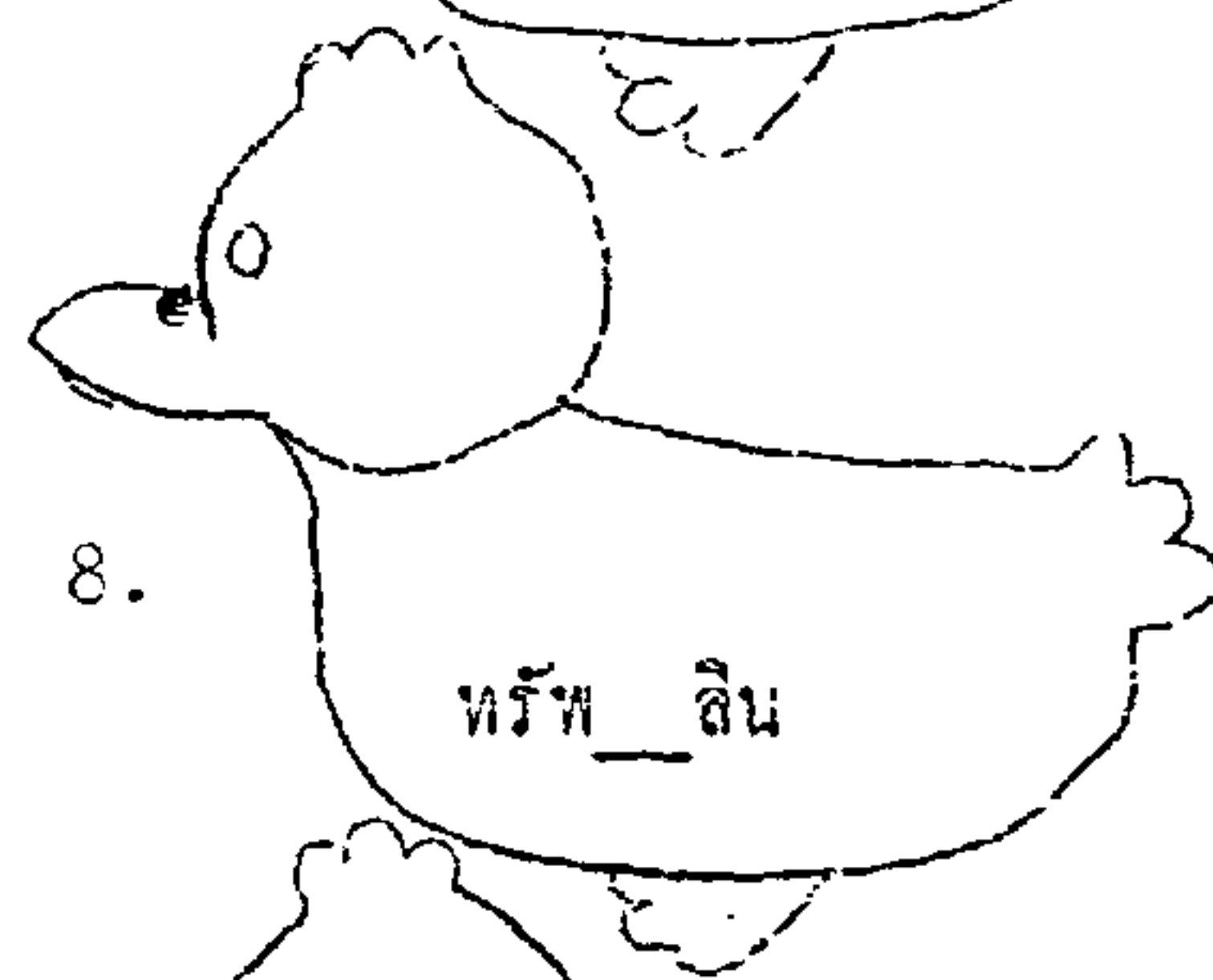
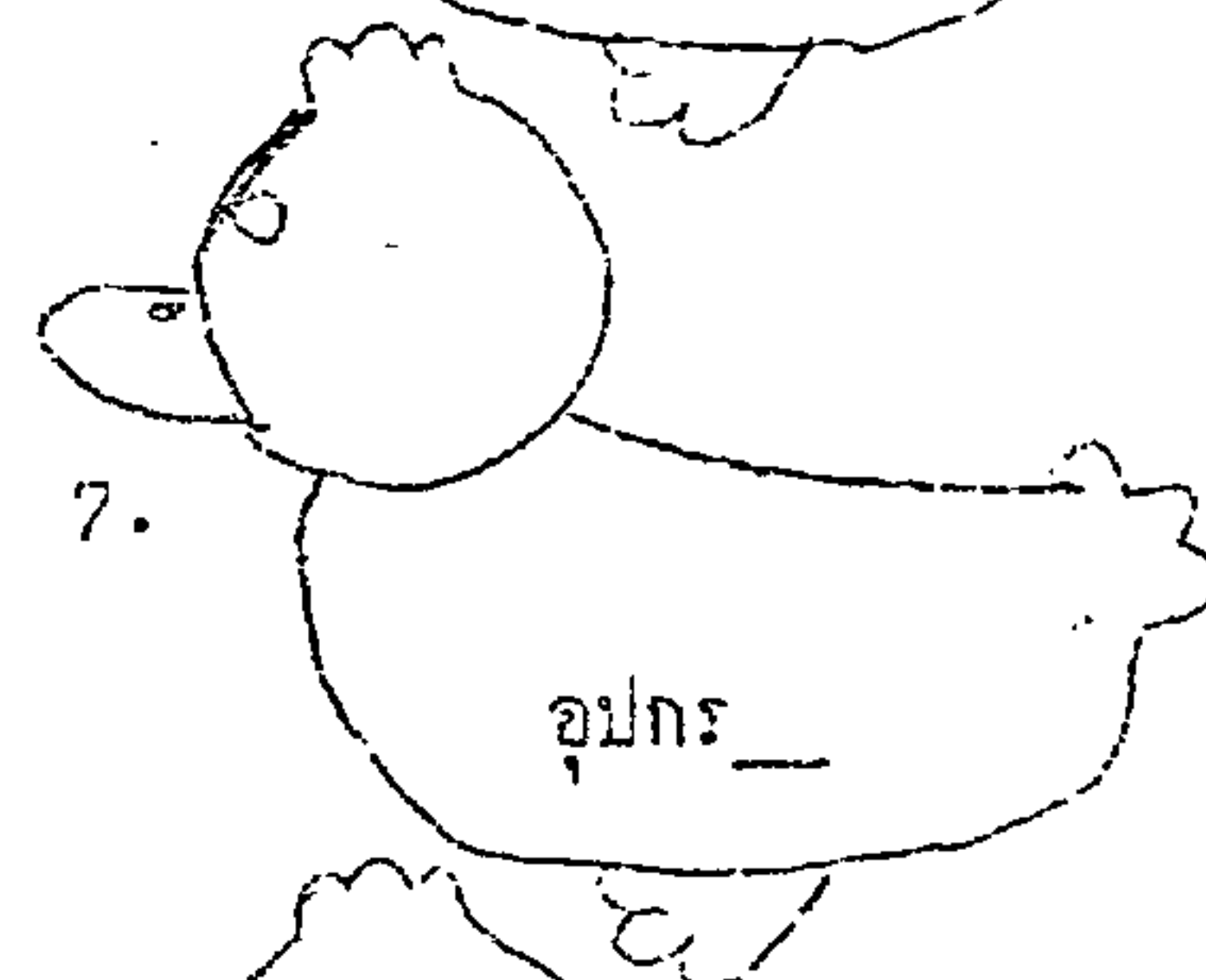
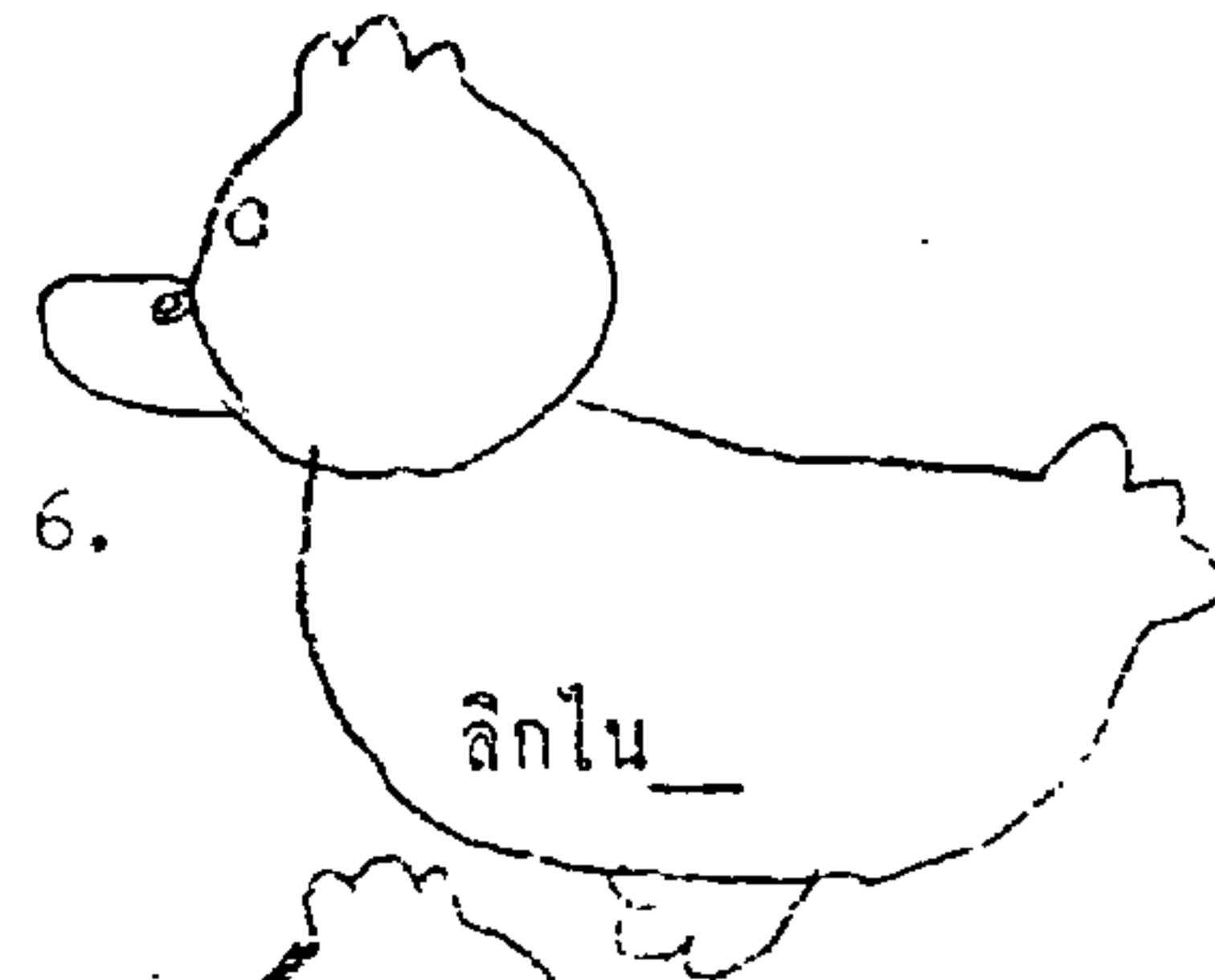
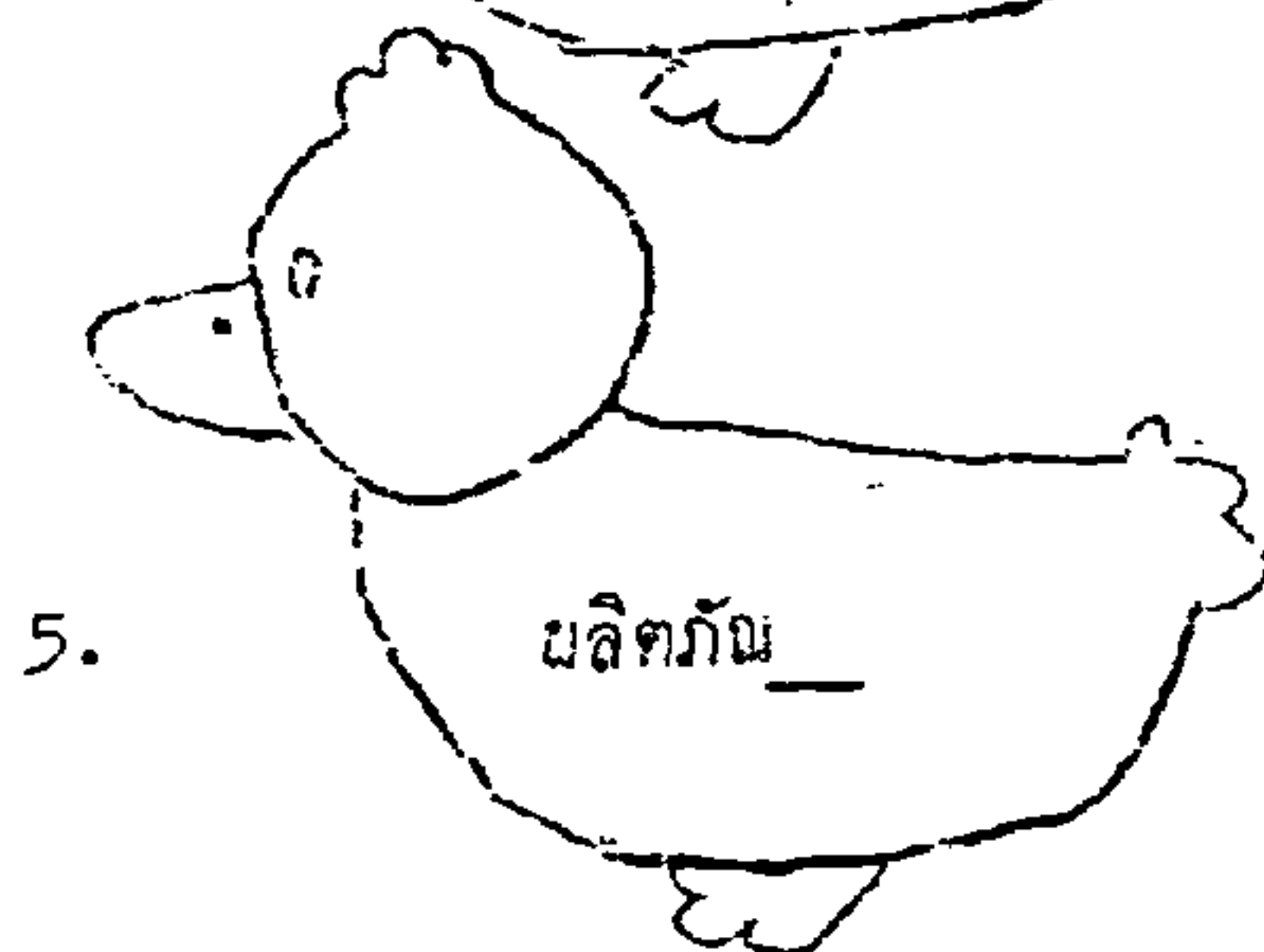
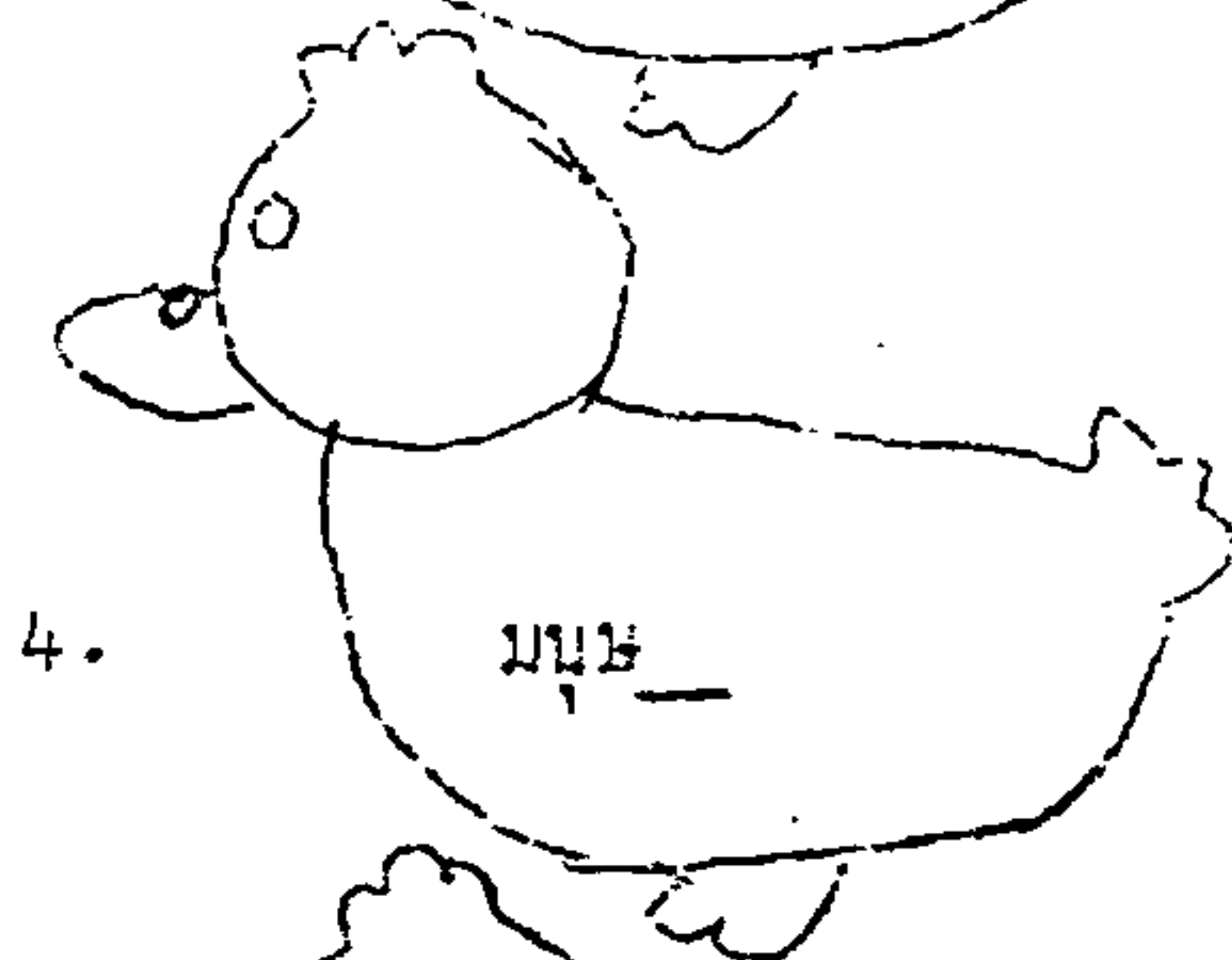
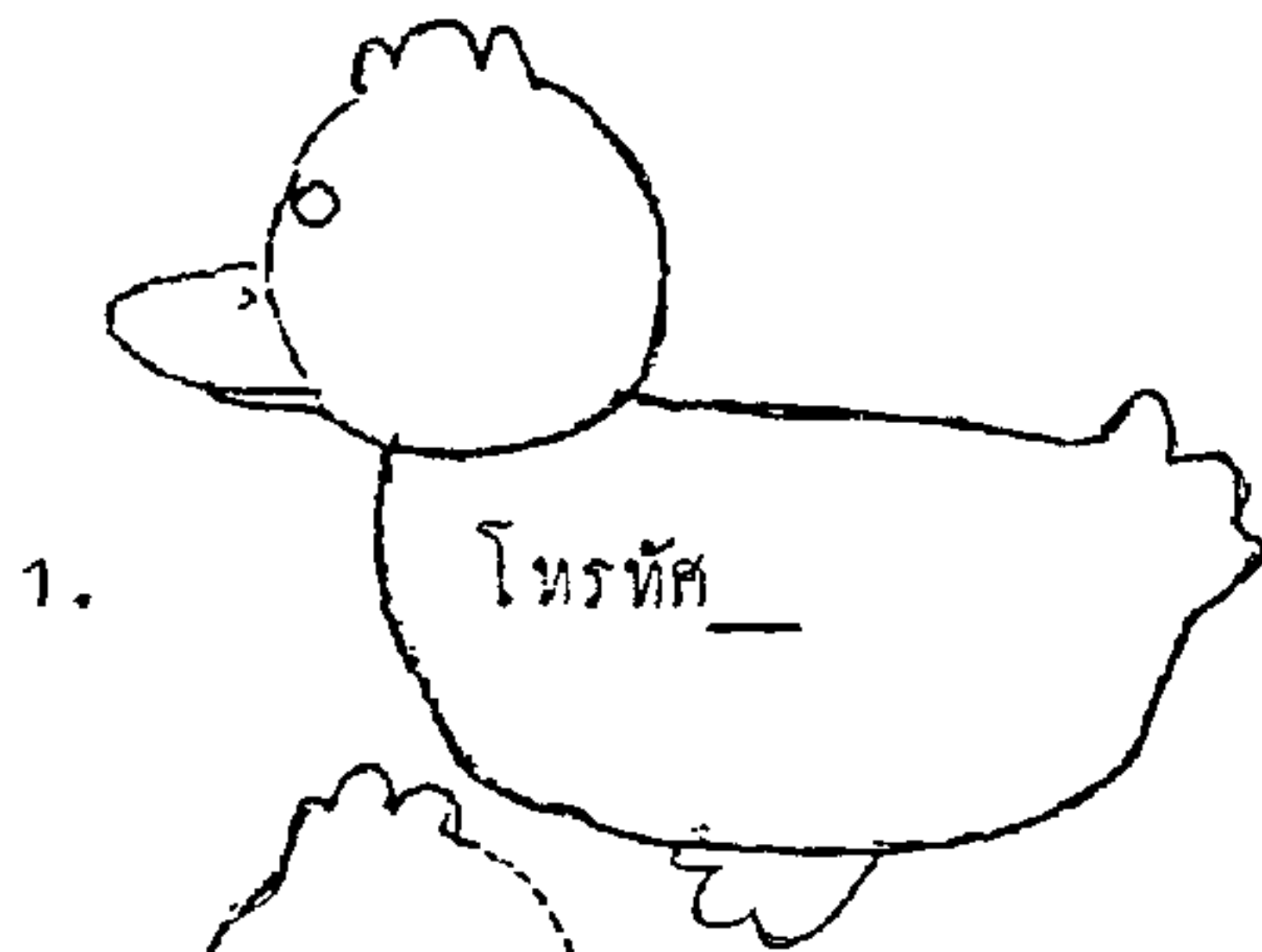
1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ยืนให้ตรงกับกระดานคำ
2. คัดแผนภาพ 4 แบบ ค้างกล่าวบนกระดานคำ ให้ตรงกับผู้เล่นแต่ละกลุ่ม
3. ให้สัญญาณการแข่งขัน ผู้เล่นแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเติมตัวสะกดการันต์ที่หายไปของคำในรถโดยสารนั้น โดยหมุนเวียนในกลุ่มให้ออกมาเขียนทุกคำ

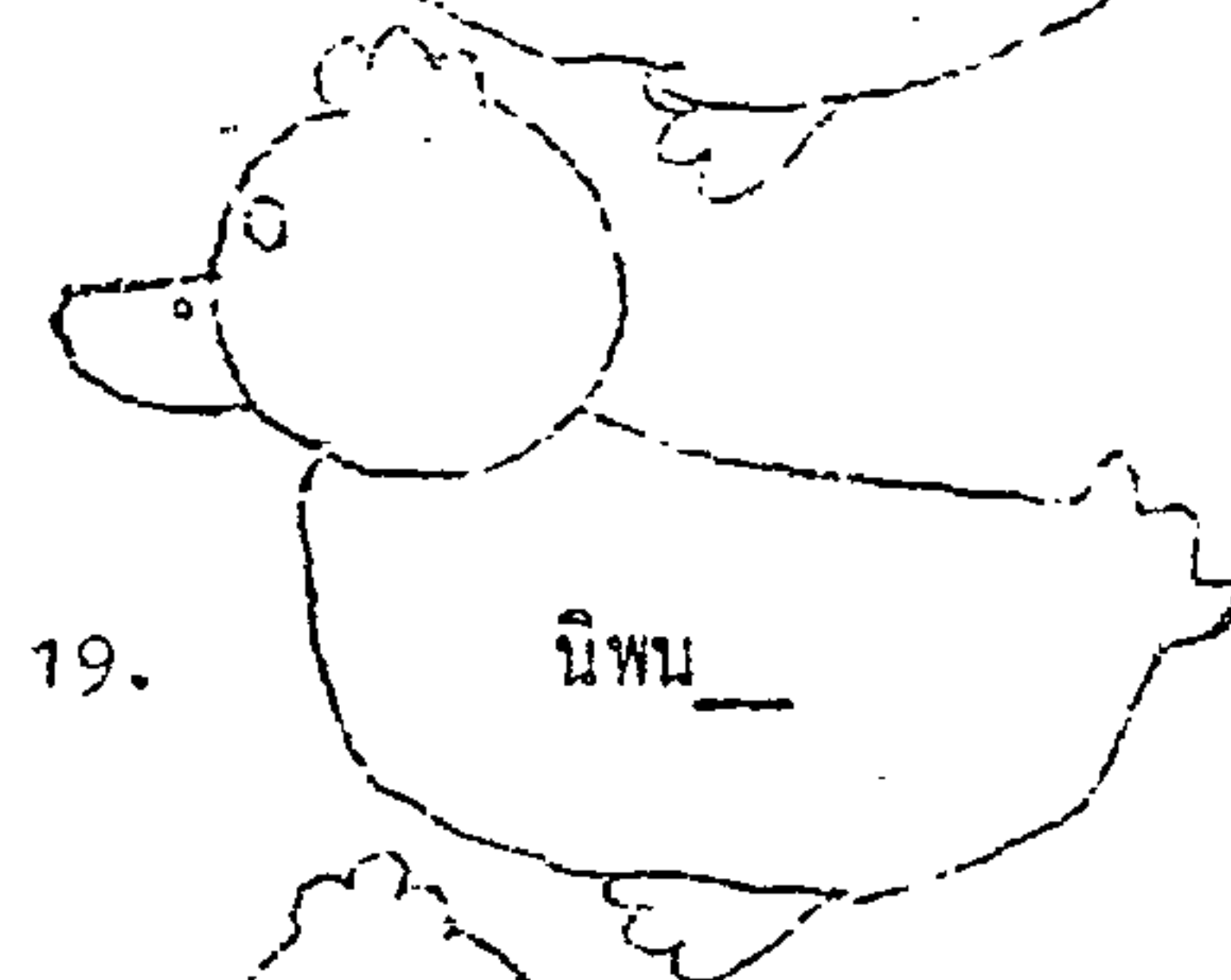
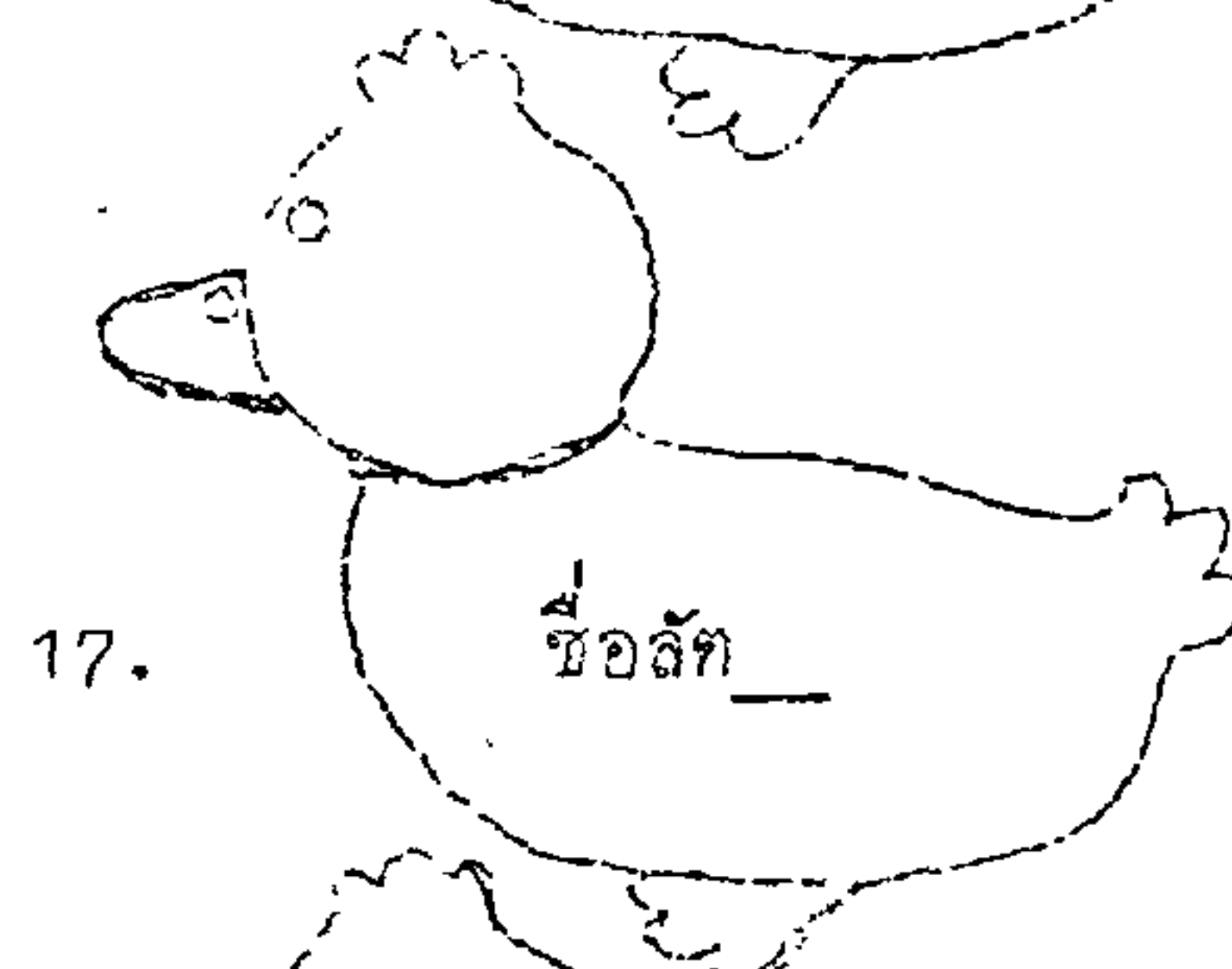
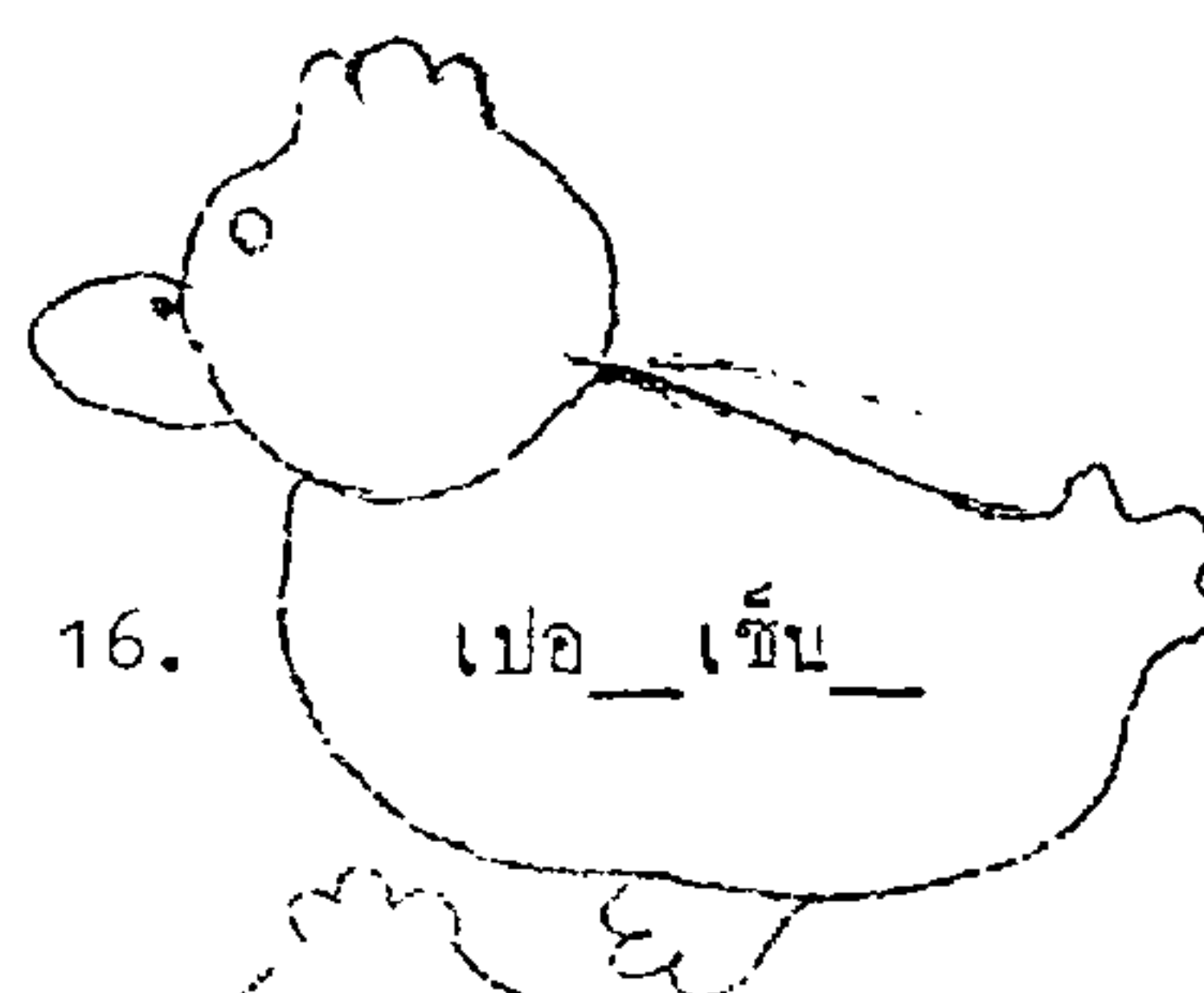
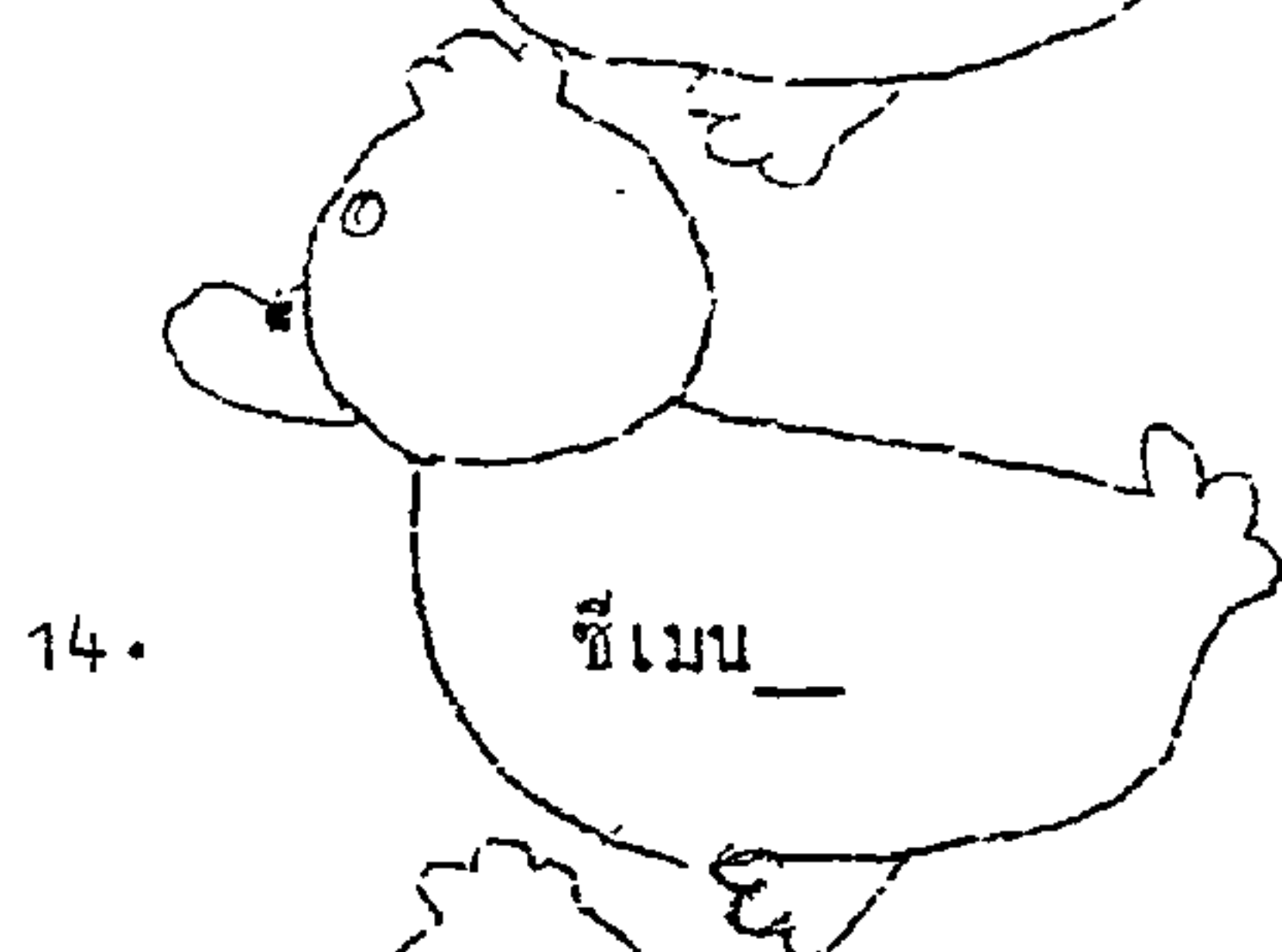
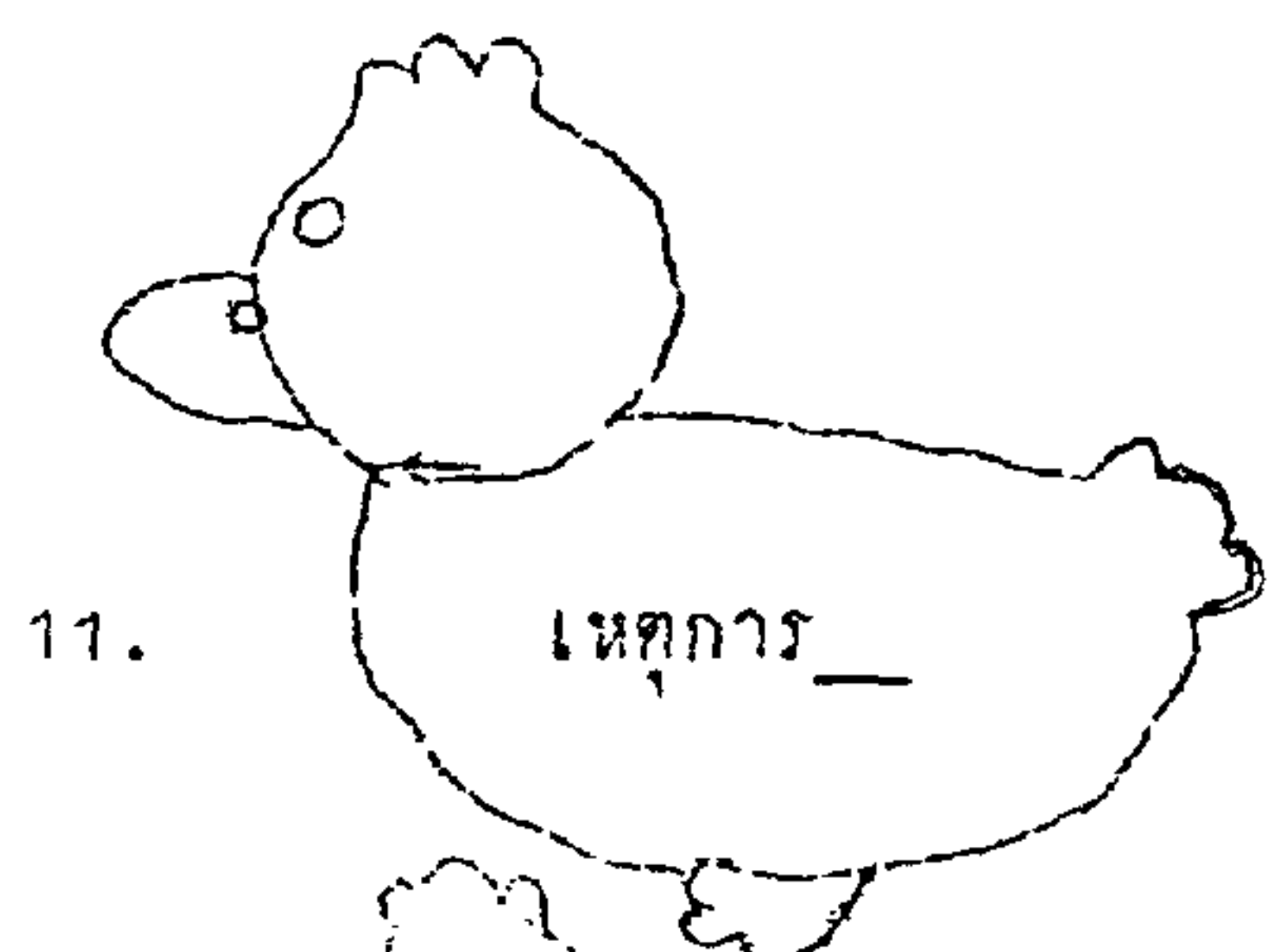
กติกาการเล่น

1. กำหนดเวลาในการแข่งขัน 5 นาที
2. กลุ่มใดเขียนคำที่อยู่ในรถโดยสารได้ถูกต้องมากที่สุดและเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ

ชุดฝึกการเขียนที่ 4

กิจกรรมที่ 1 เติมตัวการ์ตูนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ชุดฝึกการเขียนที่ 4

กิจกรรมที่ 2 . เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำที่มีความหมาย

1. ท ษ ค โ น ้ ท

2. น ล ี ค ฎ ั ฒ ์

3. จ อ ย ำ ร ำ

4. พ ร ั ท ลี ย ั น

5. จ ุ ง ส ค ร ะ ป

6. จ ร ำ วิ ย ั

7. ร ำ ย ่อ ำ จ

8. ค ั ม ชี ้ เ น

9. ก ั ฒ ั ป ร์ อ ุ

10. เ ก ฒ ุ ห ำ ร

จุดฝึกการเขียนที่ 4

กิจกรรมที่ 3 นำคำที่กำหนดให้มาแต่งเป็นประโยค

1. ชื่อสัตว์ _____
2. นิพนธ์ _____
3. เปอร์เซ็นต์ _____
4. วิจาร์ณ _____
5. เหตุการณ์ _____

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง คำพ้องเสียง

สาระสำคัญ คำพ้องเสียง เป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แต่มีความหมายต่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำพ้องเสียง 15 คำ ให้นักเรียนอ่าน เขียน และอธิบายความหมาย นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และอธิบายความหมายได้อย่างน้อย 12 คำ
2. นำคำพ้องเสียงที่กำหนดให้ไปแต่งเป็นประโยคได้อย่างน้อย 4 คำ จาก 5 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำพ้องเสียงจำนวน 15 คำ คือ กรรแสง กันแสง กรรณ กัณท์ กัณฐ์ กัน
กันต์ กันย์ การ การณ์ กาล กาส์ กาญจน์ กานต์ กานท์

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำพ้องเสียง 15 คำ
2. แผนภูมิเพลง "จดหมายผิดซอง" และเทปเพลง
3. เกม "จดหมายผิดซอง"
4. ชุดฝึกการเขียนกิจกรรมที่ 5

ขั้นนำ

ครูเปิดเทปเพลง "จดหมายผิดซอง" ให้นักเรียนร้องตามพร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำพ้องเสียงจำนวน 15 คำ ให้นักเรียนอ่านและสะกดพร้อม ๆ กันทีละคำ แล้วนำไปเขียนที่กระเป๋านาง
2. ให้นักเรียนแข่งขันกันเปิดพจนานุกรม ใครได้คำศัพท์ก่อนแล้วนำมาเขียนบนกระดาน
3. เมื่อได้ครบทุกคำแล้วครูตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้ให้นักเรียนอ่านคำและความหมายพร้อม ๆ กัน ถ้าไม่ถูกต้องให้นักเรียนช่วยกันแก้ไข
4. ให้นักเรียนเล่นเกม "จดหมายผิดซอง"

ขั้นสรุป

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำพ้องเสียงและบอกความหมายที่ละคำพร้อม ๆ กันอีกครั้ง
2. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คำพ้องเสียงเป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แต่มีความหมายต่างกัน

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 5

การประเมินผล

1. สังเกตการทำกิจกรรม (เบิกพจนานุกรม)
2. สังเกตความสนใจในขณะที่เล่นเกม
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

หมายเหตุ:-

เพลง จดหมายฝึกของ

พี่แสนดีใจได้รับจดหมายจากไปรษณีย์ จ่าหน้าของถึงพี่ สอของสี่นี้ไม่ใช่ใคร
พี่จำแน่นอนว่ามั่งอรส่งถึงพี่ชาย เปิดอ่านดูข้างในท้ายท้ายจดหมายฝึกของ

เนื้อความจดหมายที่เขียนบรรยายถึงชายคนอื่น บอกว่าทนชมชื่น พี่กล้าพี่กลืน
น้ำตาไหลนอง เจ้าใจถ้อยคำที่หวานล้ำ ส่วนนวนร้อยกรอง พี่อ่านแล้วพิบไล้ของ น้องมีคู่จอง
หลายคน

ของนั้นเป็นของพี่ ๆ แต่จดหมายนี้เขียนของใคร บอกพี่หน่อยได้ไหม เธอเขียน
ถึงใครกันหนอขอบกล ใ้พี่อ่านส่วนจะจำรู้ไหมน้ำตาของพี่จะหล่น พี่อ่านแล้วซำสุดทน
โศคนไม่น่าหลายใจ

เกม จดหมายฉีกซอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

หลังจากเล่นเกมนี้แล้ว นักเรียนสามารถอ่าน และอธิบายความหมายของคำ
พ้องเสียงได้ถูกต้องอย่างน้อย 12 คำ จาก 14 คำ

เวลา 10 นาที

อุปกรณ์การเล่น

ซองบรรจุจดหมาย 15 ซอง จดหมายที่อยู่ในซอง มีคำพ้องเสียง และ ความหมาย
ดังนี้

กรรแสง	:	ส่งเสียง น้าสไบ (คำโบราณ)
กันแสง	:	ร้องไห้
กรรณ	:	หู, ใบหู
กันท์	:	เรื่อง หมวก คอบ
กันธุ์	:	คอ
กัน	:	ยัง เก็บไว้
กันค์	:	ตัด โกง
กันย์	:	หญิงรุ่น นางสาวน้อย
การ	:	งาน ชุระ สิ่ง หรือเรื่องที่ทำ
การณ	:	เหตุ เคา มูล
กาล	:	เวลา ครั้ง คราว นน
กาฬ	:	ดำ
กาญจน์	:	ทอง
กานต์	:	เป็นที่รัก
กานท์	:	บทกลอน

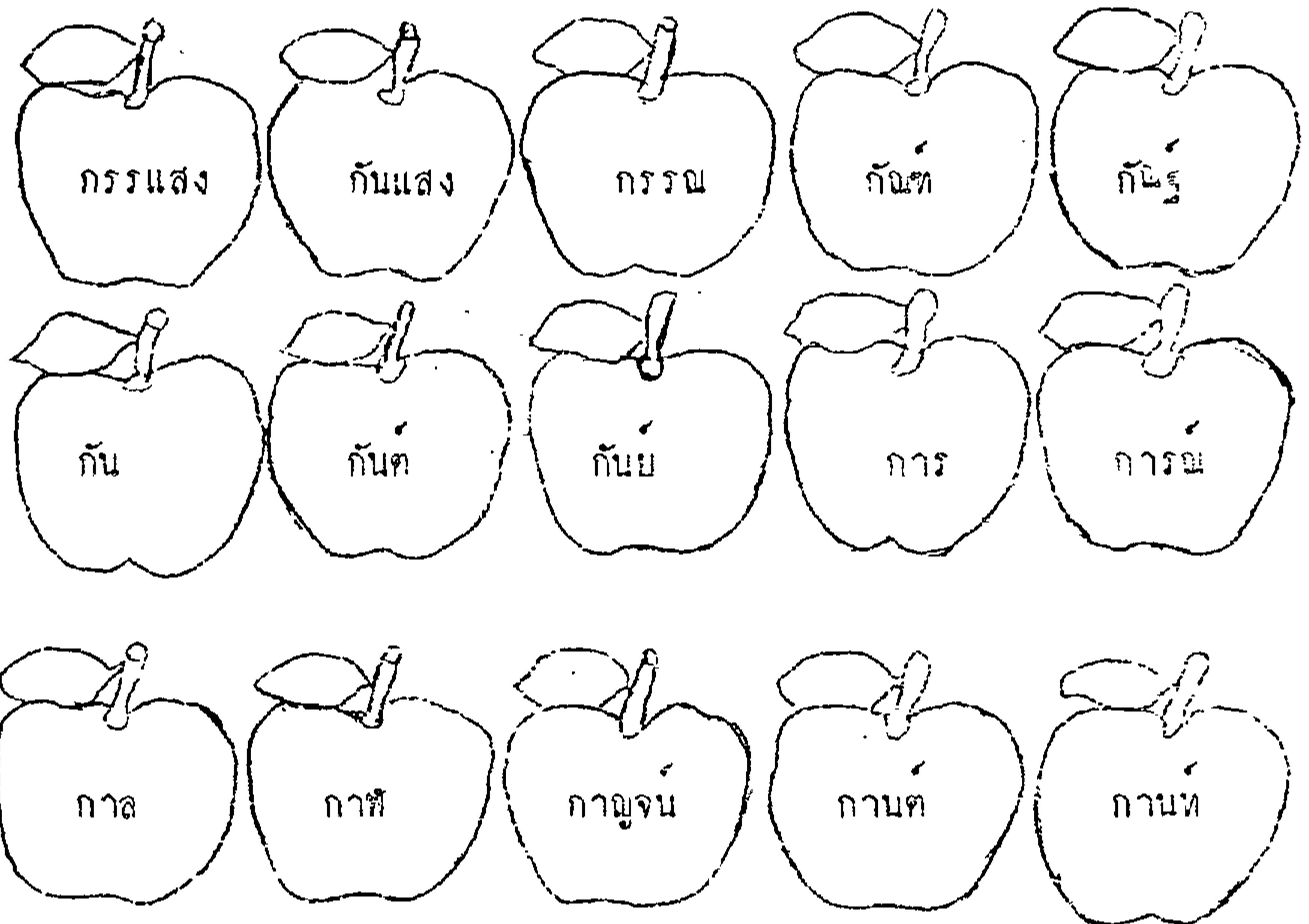
วิธีเล่น

1. นักเรียนยืนเป็นวงกลม 1 วง
2. ให้นักเรียนทุกคนเดินตามเส้นรอบวงกลมที่กำหนดให้ โดยร้องเพลงจดหมาย
ฉีกซอง และปรบมือด้วย
3. ครูเป่านกหวีด นักเรียนทุกคนวิ่งไปหยิบซองที่อยู่กลางวง (ซองมีจำนวน
น้อยกว่าจำนวนนักเรียน (ได้ไม่เกิน 1 ซอง)

4. นักเรียนที่ไม่ได้ช่องออกจากการแข่งขัน
5. นักเรียนที่ได้ช่องเปิดอ่านคำพ้องเสียงและความหมายให้เพื่อนฟัง

ชุดฝึกการเขียนที่ 5

กิจกรรมที่ 1 นำคำต่อไปนี้ไปเขียนให้ตรงกับความหมาย

1. _____ หมายถึง เหตุ เค้า มูล
2. _____ หมายถึง ศัก โภณ
3. _____ หมายถึง เรื่อง หมวก ตอน
4. _____ หมายถึง สิ่งเสียง ผ้าสไบ (คำโบราณ)
5. _____ หมายถึง บทกลอน
6. _____ หมายถึง เวลา ครั้ง คราว หน
7. _____ หมายถึง เป็นที่รัก
8. _____ หมายถึง คำ
9. _____ หมายถึง ทอง
10. _____ หมายถึง คอ
11. _____ หมายถึง ร้องไห้
12. _____ หมายถึง หญิงรุ่น นางสาวน้อย
13. _____ หมายถึง งานหุระ สิ่ง หรือเรื่องที่ทำ
14. _____ หมายถึง หู ใบหู
15. _____ หมายถึง บัง เก็บไว้

ชุดฝึกการเขียนที่ 5

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนจับคู่คำที่มีความหมายเหมือนกันโดยนำตัวอักษรหน้าความหมายไปใส่
ให้ตรงกับคำ

คำ	ความหมาย
1. _____ กรรแสง	ก. เวลา ครั้ง คราว หน
2. _____ กับแสง	ข. คำ
3. _____ กรรณ	ค. ทอง
4. _____ กับท	ง. เป็นที่รัก
5. _____ กับฐ	จ. บทกลอน
6. _____ กับ	ฉ. ร้องไห้
7. _____ กับค	ช. เรื่อง หมวก ตอน
8. _____ กับย	ซ. ใบหู หู
9. _____ การ	ฌ. ร้องไห้
10. _____ การณ	ฎ. บัง เก็บไว้
11. _____ กาส	ฏ. งาน ชุระ สิ่งหรือเรื่องที่ทำ
12. _____ กานท	ฐ. ส่งเสียง ฆ่าสไบ (คำโบราณ)
13. _____ กาส	ฑ. คัก
14. _____ กาญจน	ฒ. เหตุ เค้า มูล
15. _____ กานต	ณ. คอ

ชุดฝึกการเขียนที่ 5

กิจกรรมที่ 3 แต่งประโยคให้ถูกต้องตามความหมายของคำ

1. กัน หมายถึง

ประโยค

2. กันแสง หมายถึง

ประโยค

3. การ หมายถึง

ประโยค

4. การณ์ หมายถึง

ประโยค

5. กาล หมายถึง

ประโยค

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง คำและกลุ่มคำ

สาระสำคัญ การอ่านออกเสียงจะช่วยให้สามารถอ่านคำในบทเรียนได้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น
ซึ่งจะนำไปสู่การเขียนคำและประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำและกลุ่มคำให้นักเรียนอ่าน เขียน และบอกความหมาย นักเรียน
สามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายได้อย่างน้อย 14 คำ จาก 17 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำจากบทร่ายกรองในบทเรียนที่ 1 "ควยรักและศรัทธา" จำนวน 17 คำ คือ
ความรัก หลอมใจ ยึดเหนี่ยว คนเคี้ยว ช้องเกี่ยว เอื้อเฟื้อ เมื่อแผ้ว
ร่วมทุกข์ร่วมสุข ไมตรี สมัครสมา น ประธาน พลัง ร่วมแรงร่วมใจ
สร้างสรรค์ ประารณา วิวัณน์ ศรัทธา

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ 17 คำ
2. นิทานเรื่อง "ต้นไม้ใหญ่ต้นหนามเล็ก"
3. ชุดฝึกการเขียนที่ 6

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูเล่านิทานเรื่อง "ต้นไม้ใหญ่ต้นหนามเล็ก"
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากนิทาน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่าน และสะกดคำพร้อม ๆ กัน จากบัตรคำที่ละบัตร
2. ให้นักเรียนอ่านบทร่ายกรอง "ควยรักและศรัทธา" เป็นจังหวะเสียง
ธรรมชาติ ในหนังสือเรียนหน้า 27
3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากบทร่ายกรอง
4. ครูอ่านบัตรคำทีละคำให้นักเรียนชี้เส้นใต้คำที่ครูออกเสียงในบทร่ายกรอง
5. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำที่ชี้เส้นใต้แล้วเขียนบนกระดาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าการอ่านออกเสียงจะช่วยให้สามารถอ่านคำ
ในบทเรียนได้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเขียนคำและ
ประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในขณะทำกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

หมายเหตุ:-

ต้นไม้ใหญ่ต้นหนามเล็ก

นกเล็กตัวหนึ่ง บินมาเกาะกิ่งต้นไม้ใหญ่ แล้วมันมองเห็นต้นไม้เล็ก ๆ

มีหนามอยู่รอบโคนต้นไม้ใหญ่

มันจึงถามต้นหนามเล็ก ๆ นั้นว่า

"ทำไมเธอมาขึ้นอยู่ที่โคนต้นไม้ใหญ่จะ"

ต้นหนามตอบว่า

"เพื่อจะได้อาศัยร่มเงา ต้นไม้ใหญ่ให้ฉันมีชีวิตรอบรู้สุขสบายจะ

ถ้าไม่มีเงาต้นไม้ใหญ่ แดดจะเผาให้ฉันแห้งตายจะ"

แล้วนกก็ถามต้นไม้ใหญ่

"ทำไมท่านปล่อยให้ต้นหนามเล็ก ๆ มาขึ้นอยู่รอบโคนต้นจะ"

ต้นไม้ใหญ่ตอบว่า

"เพราะฉันได้อาศัยต้นหนามแหลม ๆ นั้น ป้องกันสัตว์ต่าง ๆ มากัดเกาะโคนต้นจะ"

นิทานเรื่องนี้ให้คติเตือนใจว่า

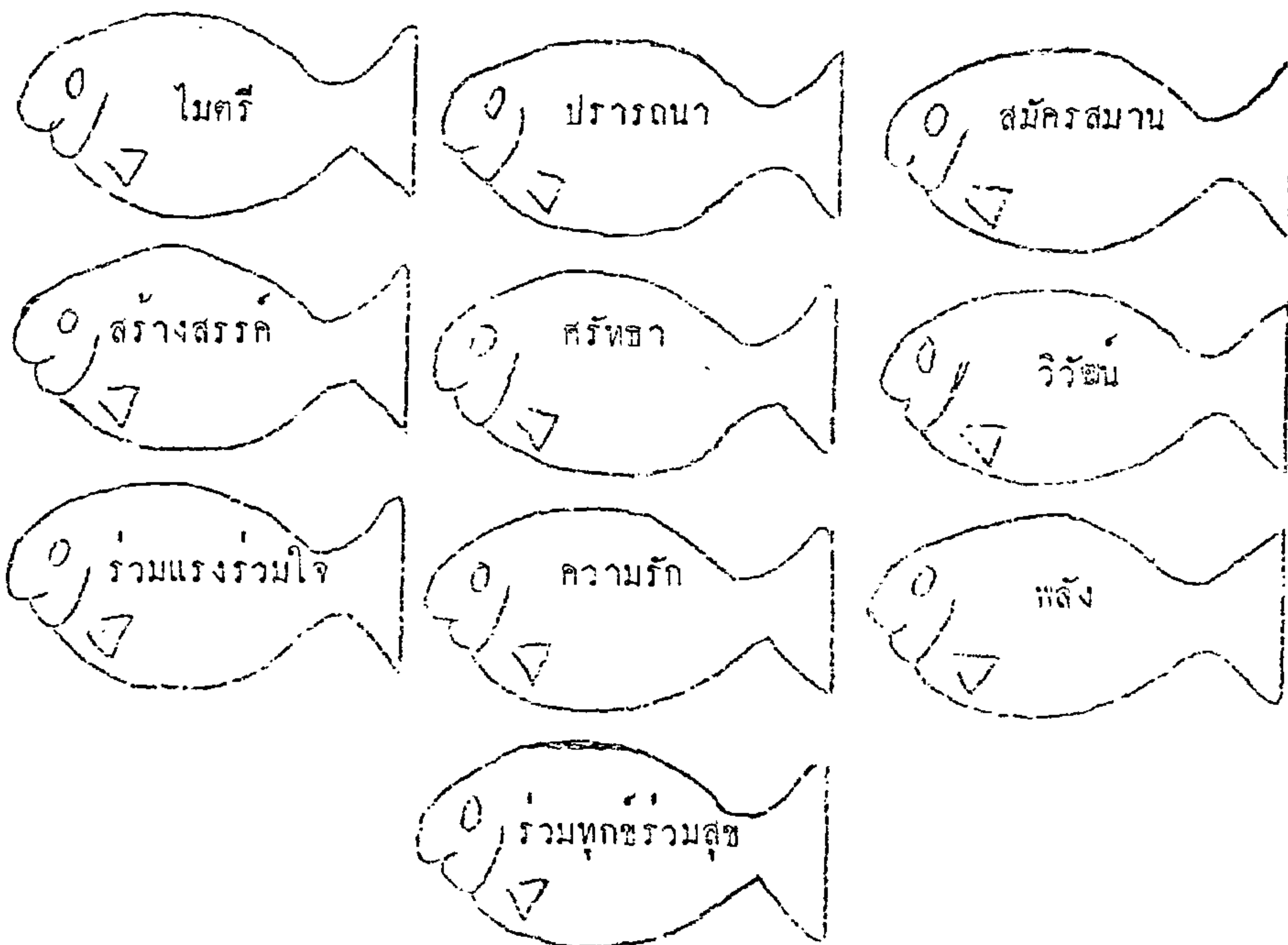
"น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า อธิษาสัย

เราก็จิต คิกขุเล่า เขาก็จิ

บุญนโย บุญโมศรี ดีกว่าพาล

ชุดฝึกการเขียนที่ 6

กิจกรรมที่ 1 นำคำที่อยู่ในรูปปลาไปเติมลงในช่องว่างให้มีความหมายเดียวกัน

คำ	ความหมาย
	พร้อมใจช่วยกันด้วยความเต็มใจ
	อยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจกัน
	เข้ากันได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
	ความเจริญรุ่งเรือง
	ความเชื่อถือความเลื่อมใส
	เต็มใจเพื่อเชื่อมสามัคคี
	เนรมิต สร้างให้มีให้เป็นขึ้น
	ต้องการ
	ความหวังดีต่อกัน

ชุดฝึกการเขียนที่ 6

กิจกรรมที่ 2 เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำที่มีความหมาย

1. ชั่วคกมา

2. จอมไหล

3. กี้เคยวน

4. เกี้ยงอซ้อง

5. สระปาน

6. ไทมรี

7. ศาทริช

8. นีเวยยิด

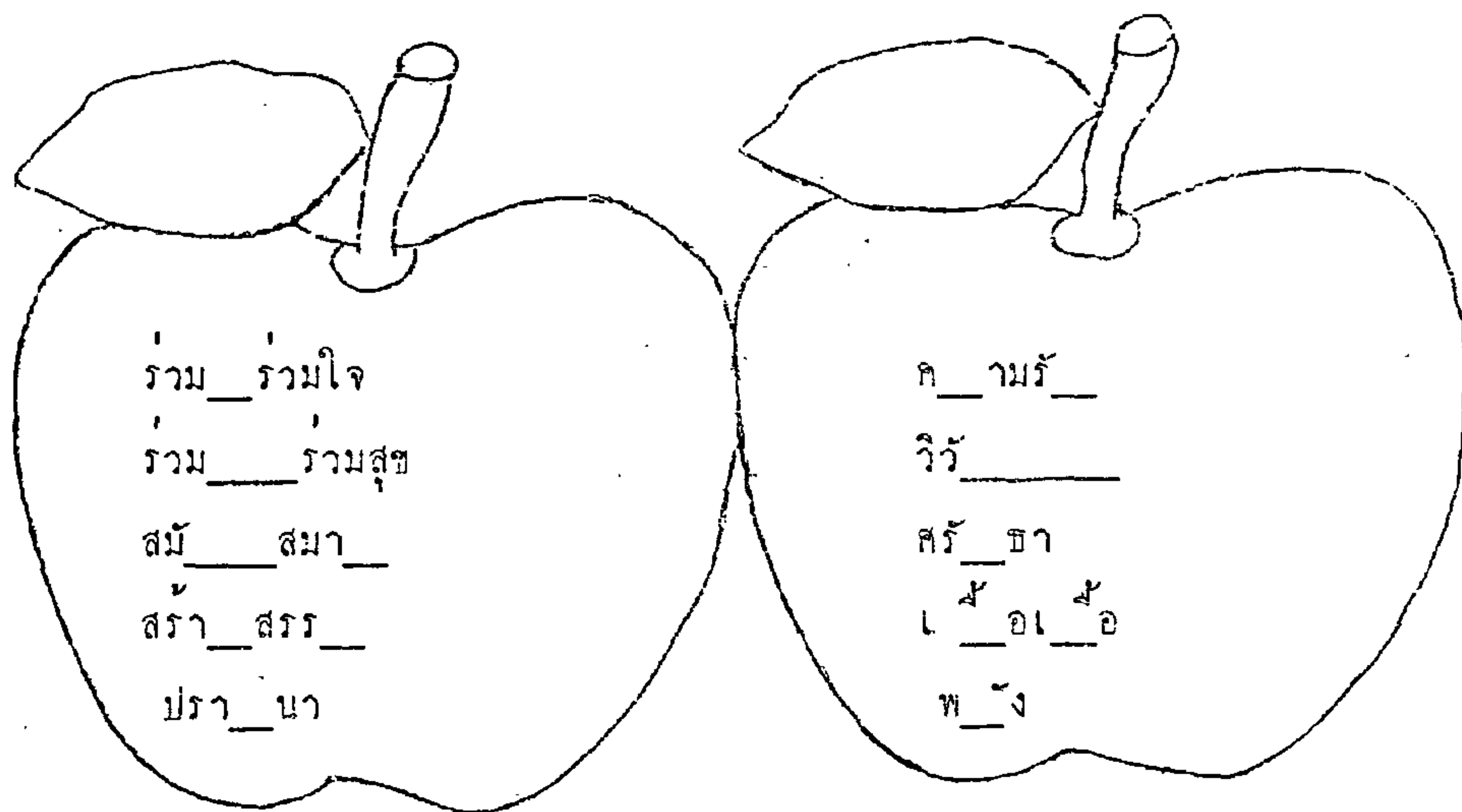
9. สมสมันการ

10. นรรถาปา

ชุดฝึกการเขียนที่ 6

กิจกรรมที่ 3

เติมตัวอักษรหรือคำที่ขาดหายไปลงในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย

แผนการสอนที่ 7

เรื่อง คำและกลุ่มคำ

สาระสำคัญ การอ่านและเขียนความหมายของคำต่าง ๆ จะช่วยให้เข้าใจ เนื้อหาในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำพร้อมทั้งบอกความหมายของคำและกลุ่มคำในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ จากคำที่กำหนดให้ 10 คำ
2. ผสมอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้องอย่างน้อย 14 คำ จาก 15 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำและกลุ่มคำในบทเรียนที่ 2 จำนวน 15 คำ ได้แก่ สุขภาพ ปริมาณ วิชาการ พลัสติก คมนาคม นวนิยาย พระภิกษุ สารคดี ภูมิปัญญา อุปสมบท มาตรฐาน ความเจริญ เครื่องเทศ นิทรรศการ สหประชาชาติ

สื่อการเรียนการสอน

1. เกม "ขอกคนสมองไว"
2. แผนภูมิเพลง "ยิ้มรับดอกไม้"
3. บัตรคำศัพท์ 15 คำ
4. ชุดฝึกการเขียนที่ 7

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง "ยิ้มรับดอกไม้" พร้อมทั้งปรบมือให้จังหวะ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านและสะกดคำต่าง ๆ จากบัตรคำพร้อม ๆ กัน
2. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำเหล่านั้น
3. ให้นักเรียนเล่นเกม "ขอกคนสมองไว"

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า การอ่าน และเขียนความหมายของคำต่าง ๆ จะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 7

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในขณะที่เล่นเกม การซักถามและการสรุปภายหลังจากการเล่นเกม
2. ตรวจสอบผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

หมายเหตุ :-

เพลง "ยิ้มรับดอกไม้"

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยิ้ม	เขोजงยิ้มแล้วรับดอกไม้
โปรดนอนมอย่าให้ร่วงหล่น	เราทุกคนรักษาให้ได้
ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม แล้วส่งดอกไม้	ใจดอกไม้แล้วก็ส่งยิ้ม
ลั่น ลั่นลา ลั่นลา ลั่นลา	ลั่น ลั่นลา ลั่นลา ลั่นลา

เกม "บอกคนสมองไว"

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

หลังจากเล่นเกมนี้แล้ว นักเรียนสามารถเขียนคำ และกลุ่มคำในบทที่ 2 ได้ถูกต้อง
อย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ

เวลา 10 นาที

อุปกรณ์การเล่น

1. บัตรคำ 15 บัตร
2. กระดาษเปล่า

วิธีเล่น

1. จัดนักเรียนทั้งหมดนั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกบัตรคำ คำแรกให้นักเรียนคนแรกเมื่อได้บัตรคำแล้วต้องจำคำและสะกด
ให้ถูก เสร็จแล้วส่งบัตรต่อไป
3. ครูแจกบัตรคำบัตรที่สองให้นักเรียนคนแรกแล้วส่งต่อไปเรื่อย ๆ เว้นจนครบวง
บัตรทุกบัตรจะกลับคืนมาที่ครู
4. เมื่อครบทุกคนทุกคำแล้ว ครูแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนแข่งขันกัน เขียนคำ
ที่ตนคิดว่าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และถูกต้อง
5. นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ โดยดูเฉลยจากบัตรคำ

กติกาการเล่น

นักเรียนที่เขียนได้มากที่สุด และถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ

ชุดฝึกการเขียนที่ 7

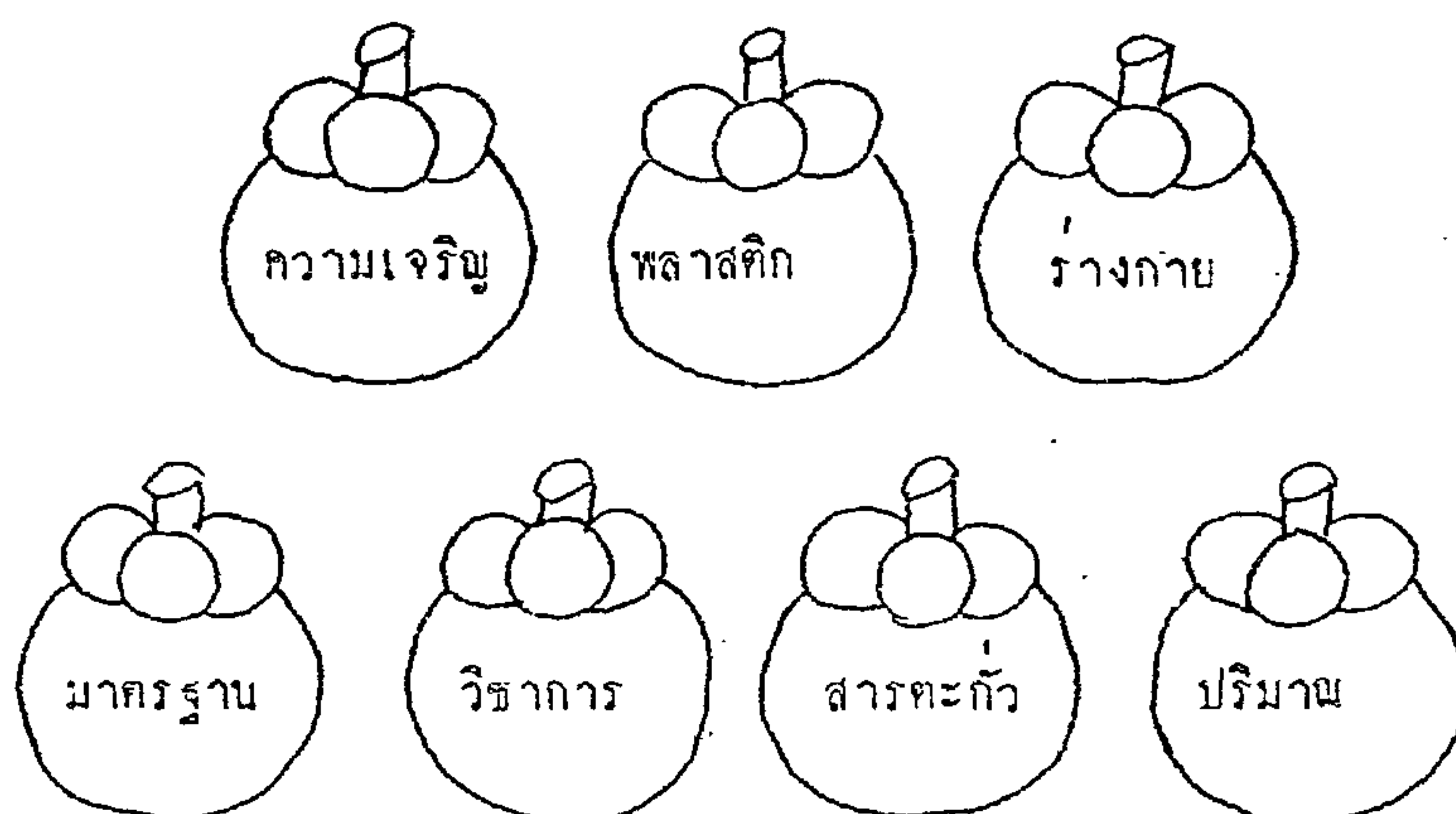
กิจกรรมที่ 1 นำคำทางขวามือมาเติมหน้าข้อความทางซ้ายมือให้ตรงกับความหมาย

_____ 1. พันความรู้ความสามารถ	ก.	(พลาสติก)
_____ 2. การแสดงผลงาน	ข.	(สหประชาชาติ)
_____ 3. ของคุณและเผื่อกร่อนที่ไถ่มาจากต้นไม้	ค.	(ภูมิปัญญา)
_____ 4. สารประกอบอินทรีย์ที่สังเคราะห์ขึ้นใช้แทน
วัสดุธรรมชาติ	ง.	(เครื่องเทศ)
_____ 5. องค์การระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้น
อย่างเป็นทางการ	จ.	(นิทรรศการ)

ชุดฝึกการเขียนที่ 7

กิจกรรมที่ 2

เลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์

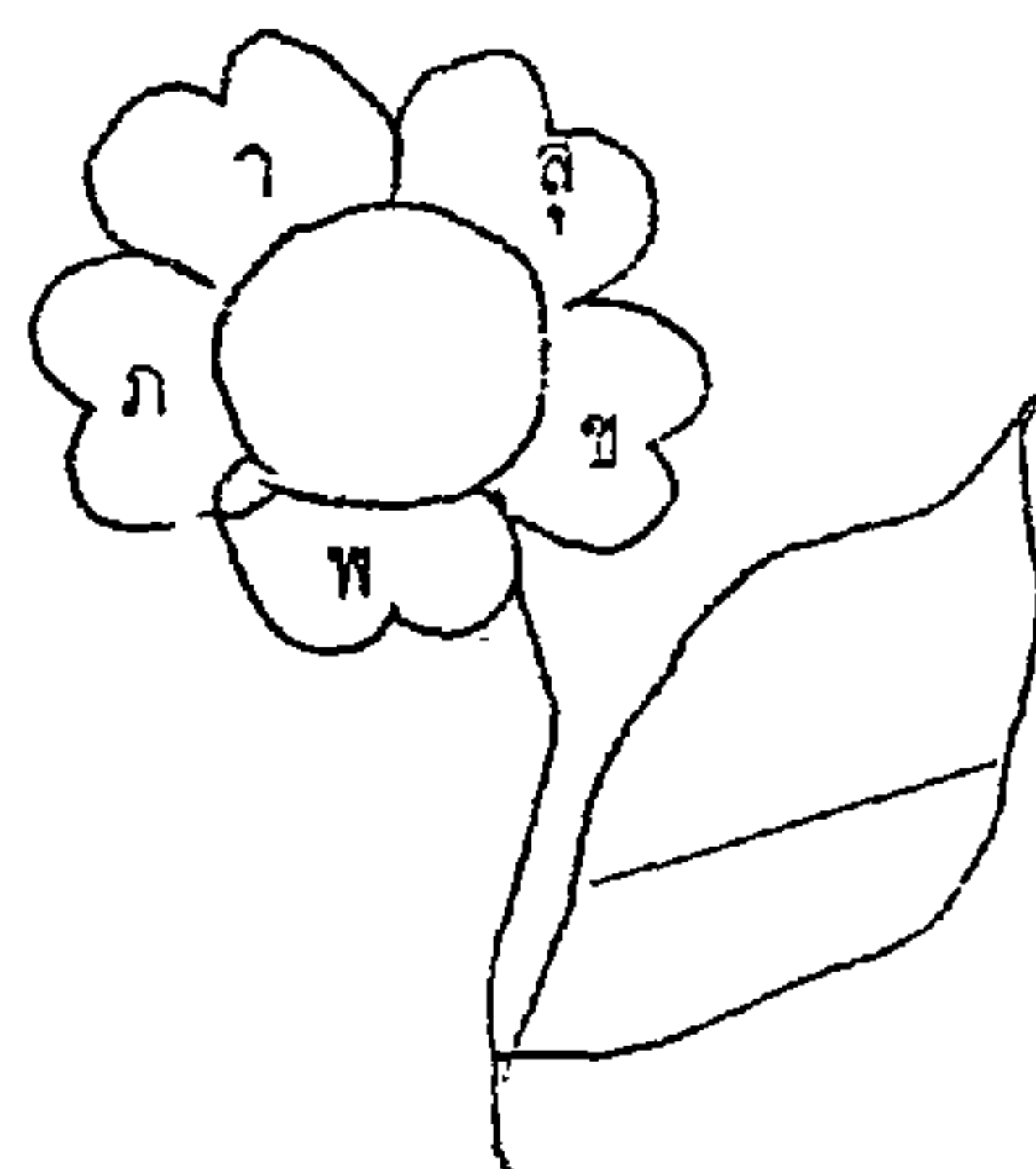
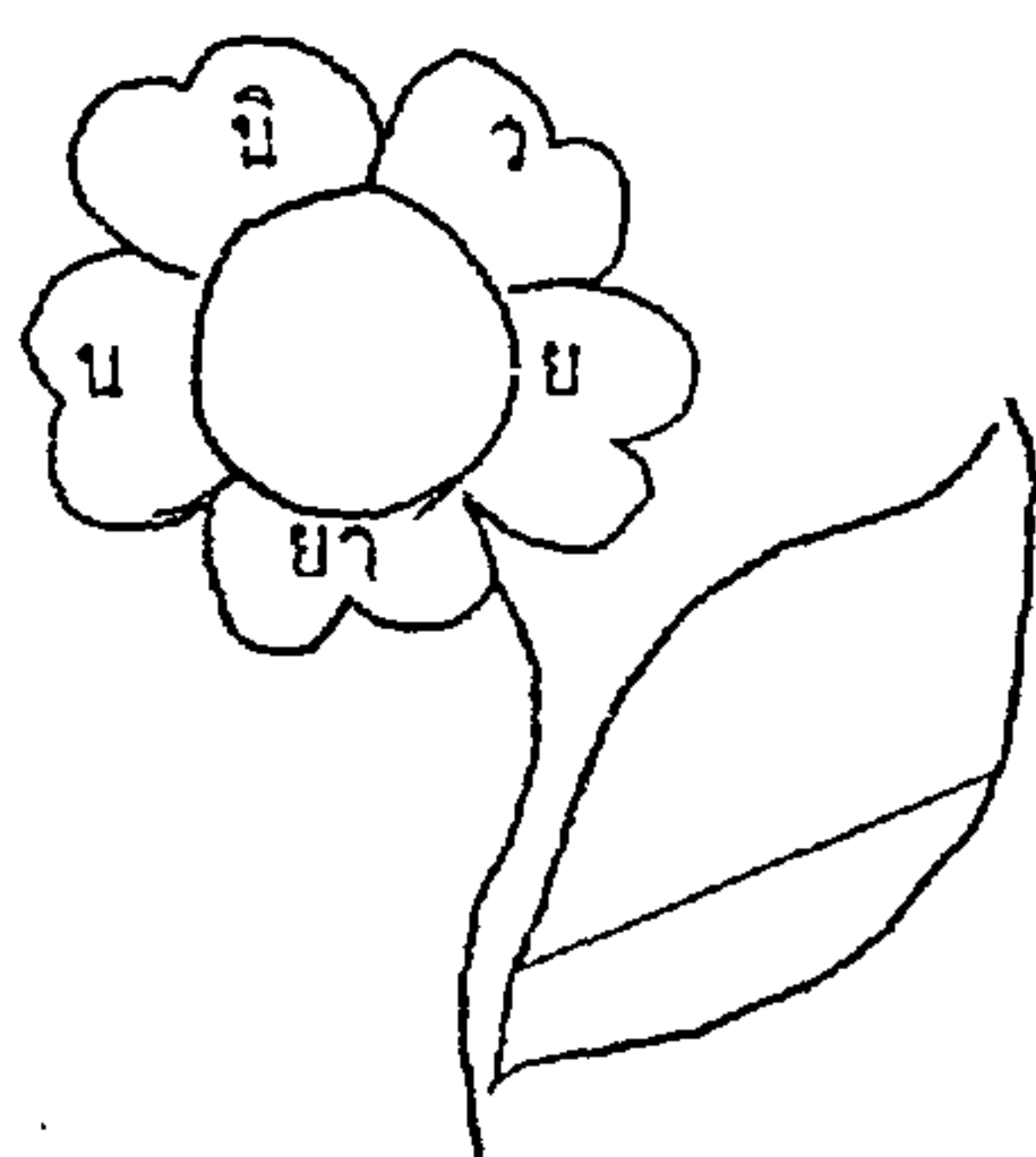
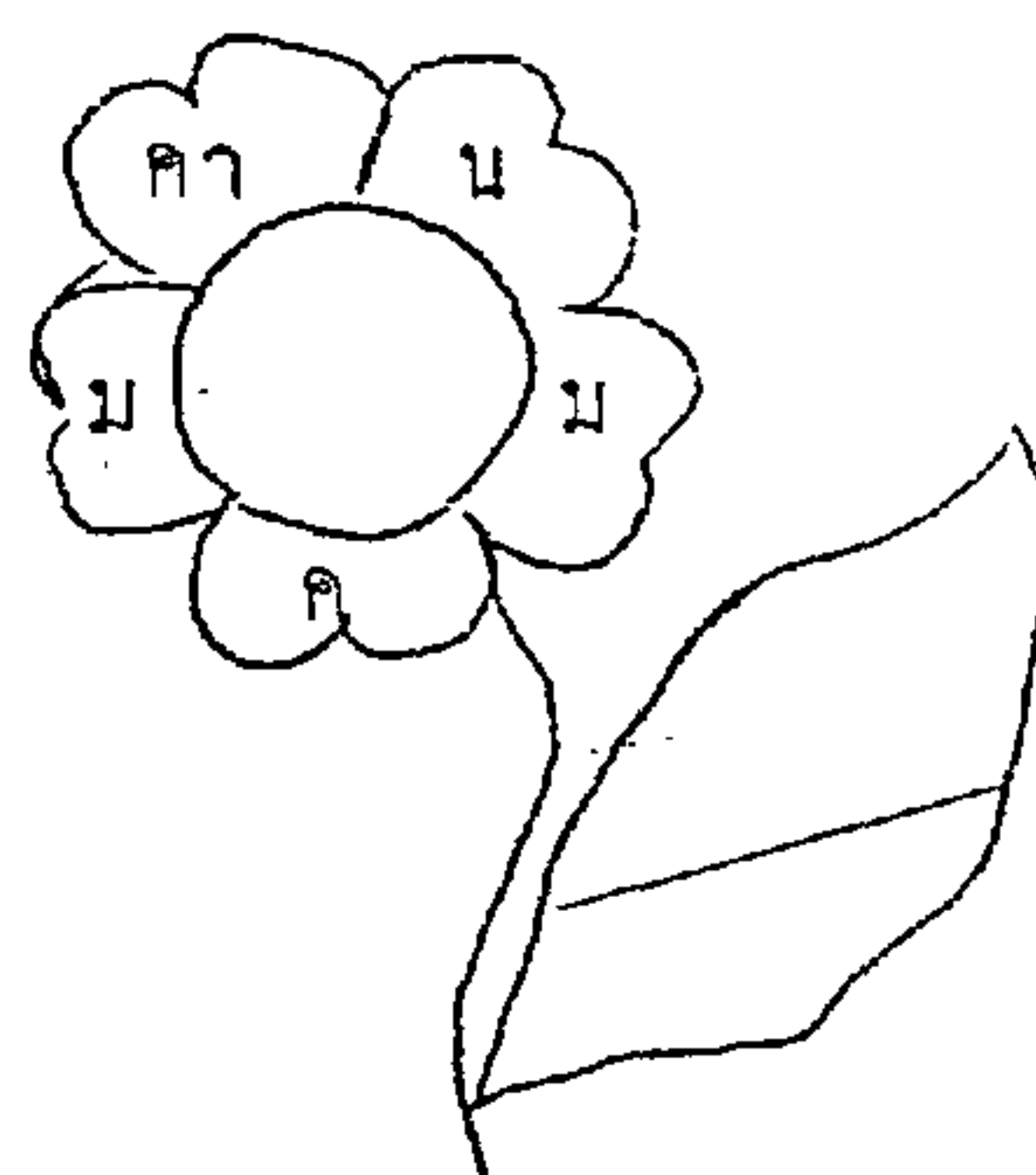
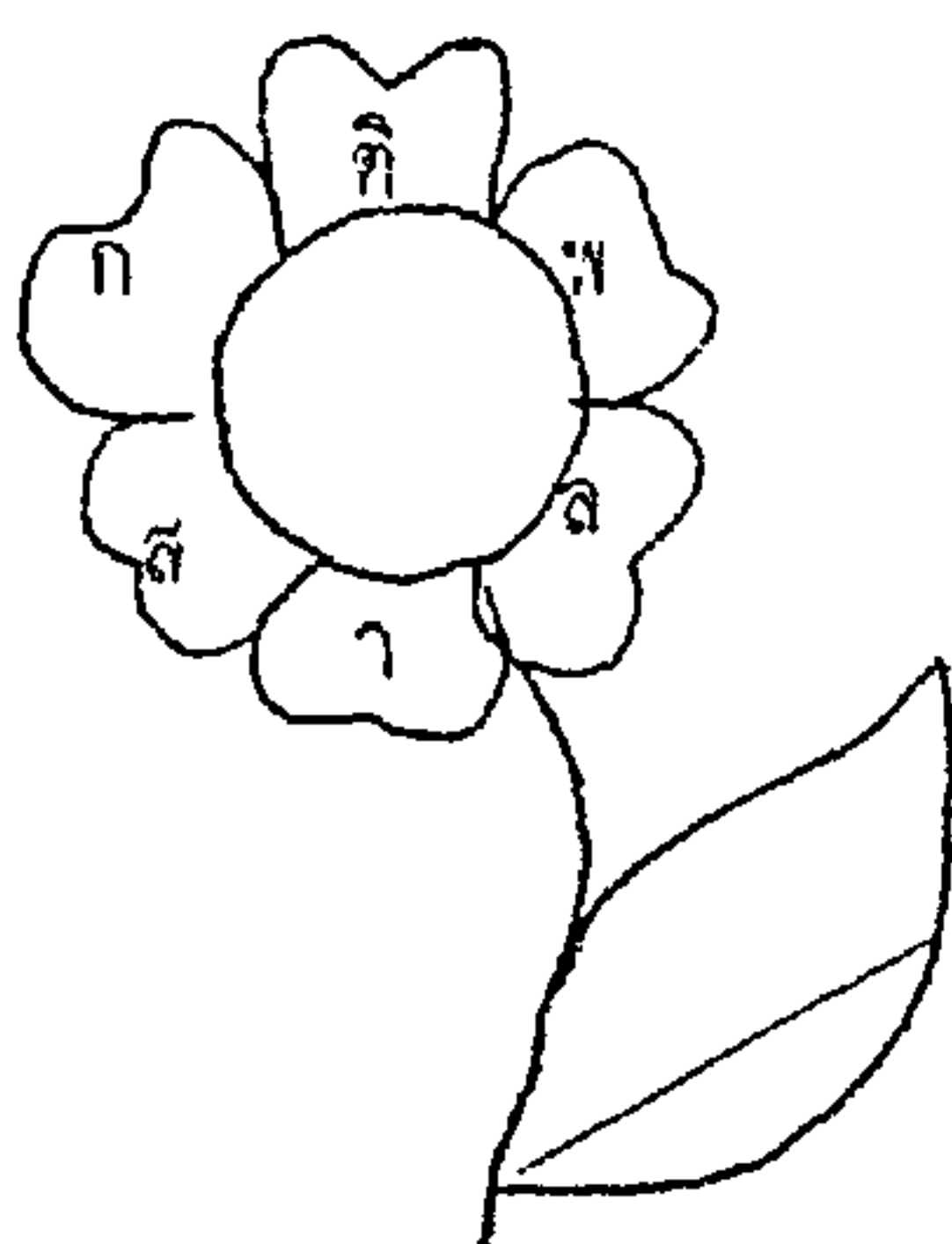
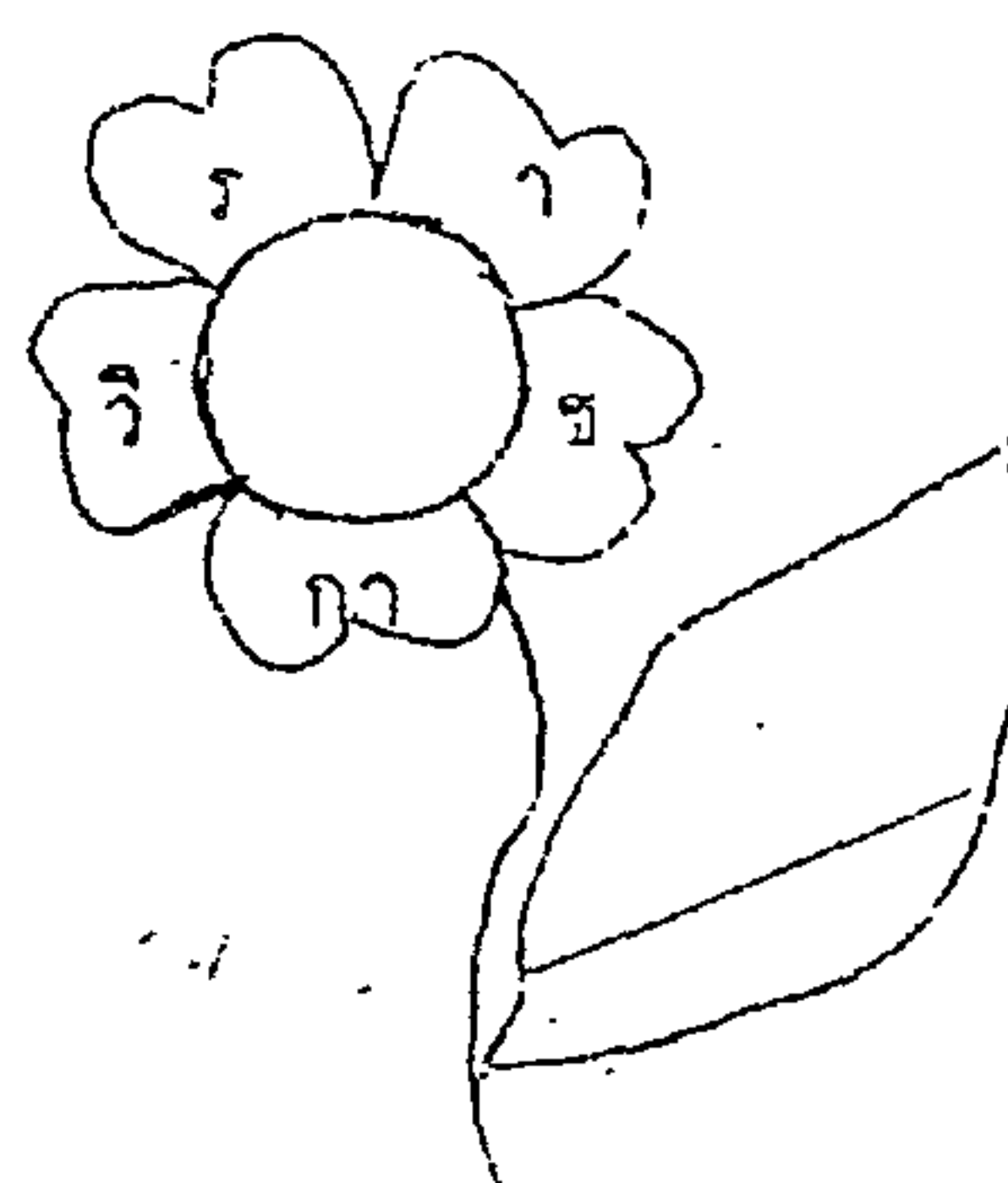
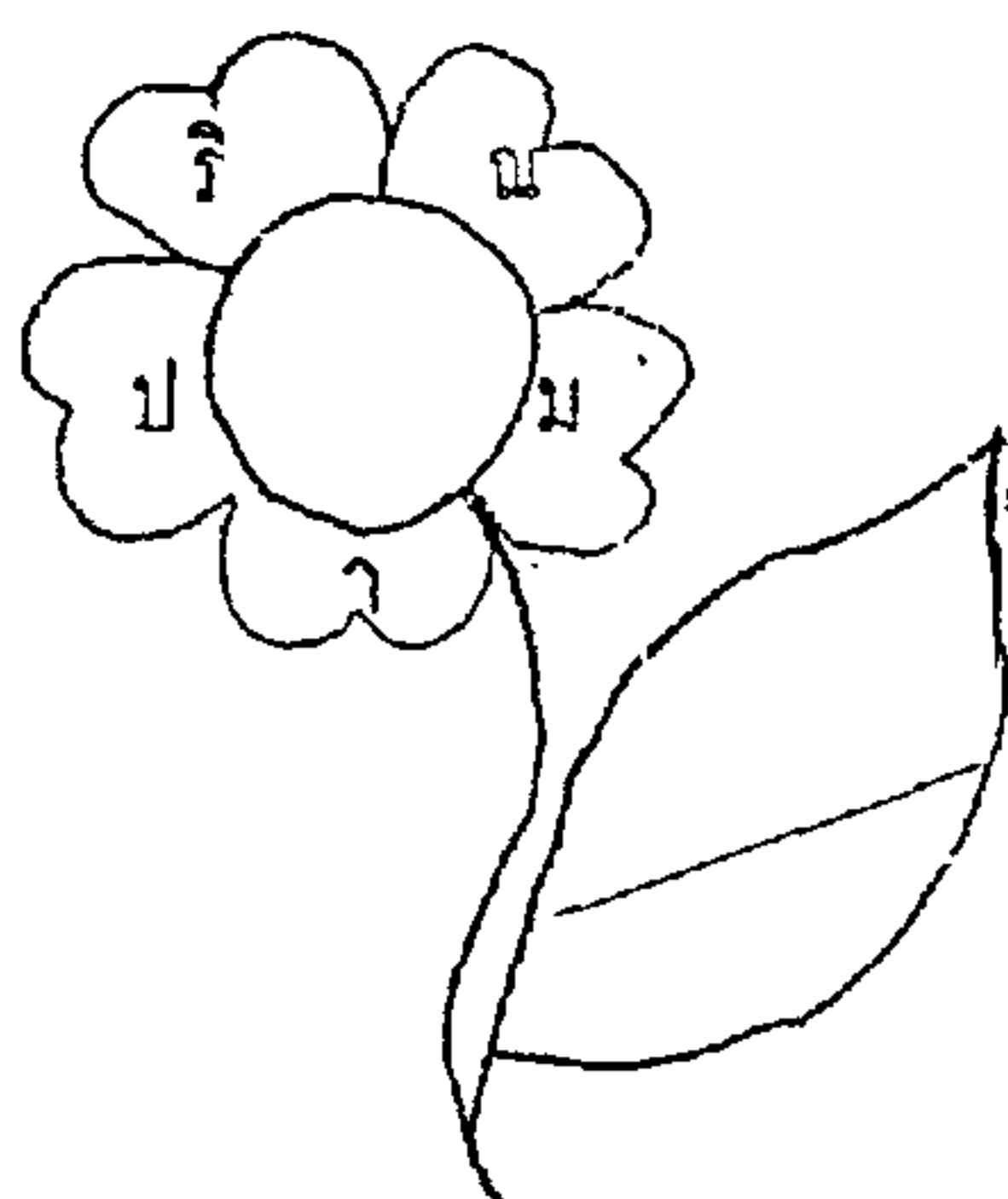
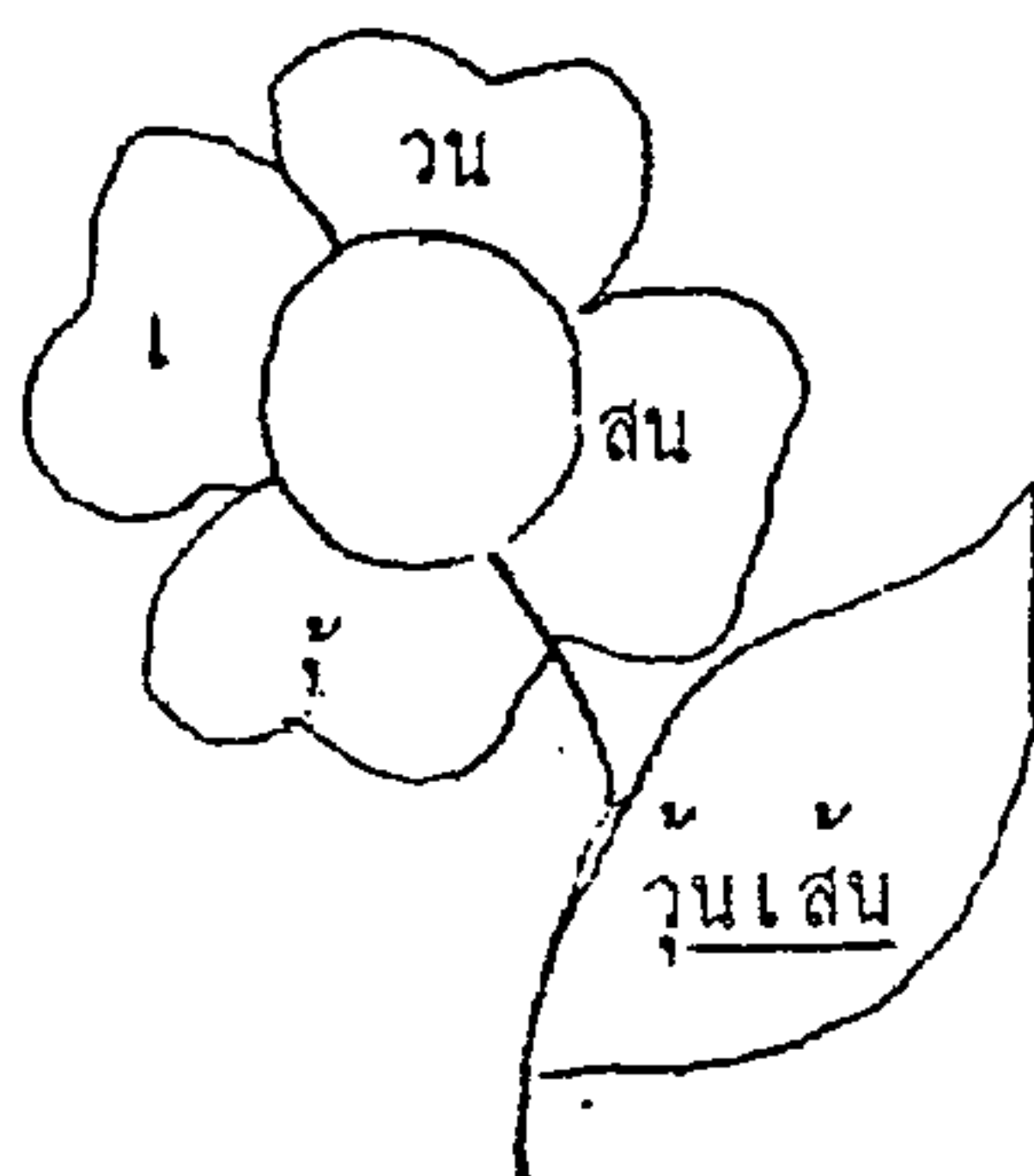

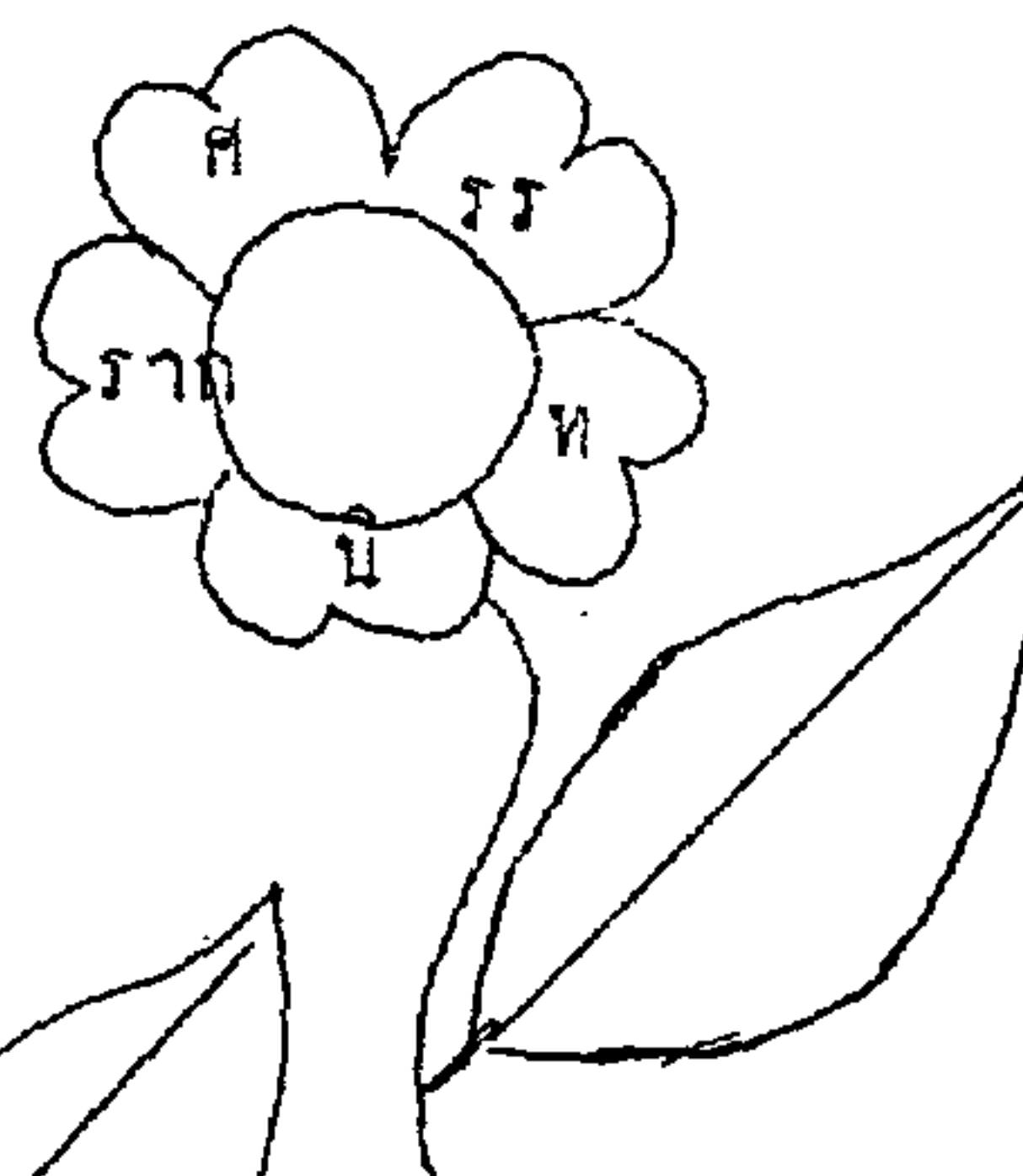
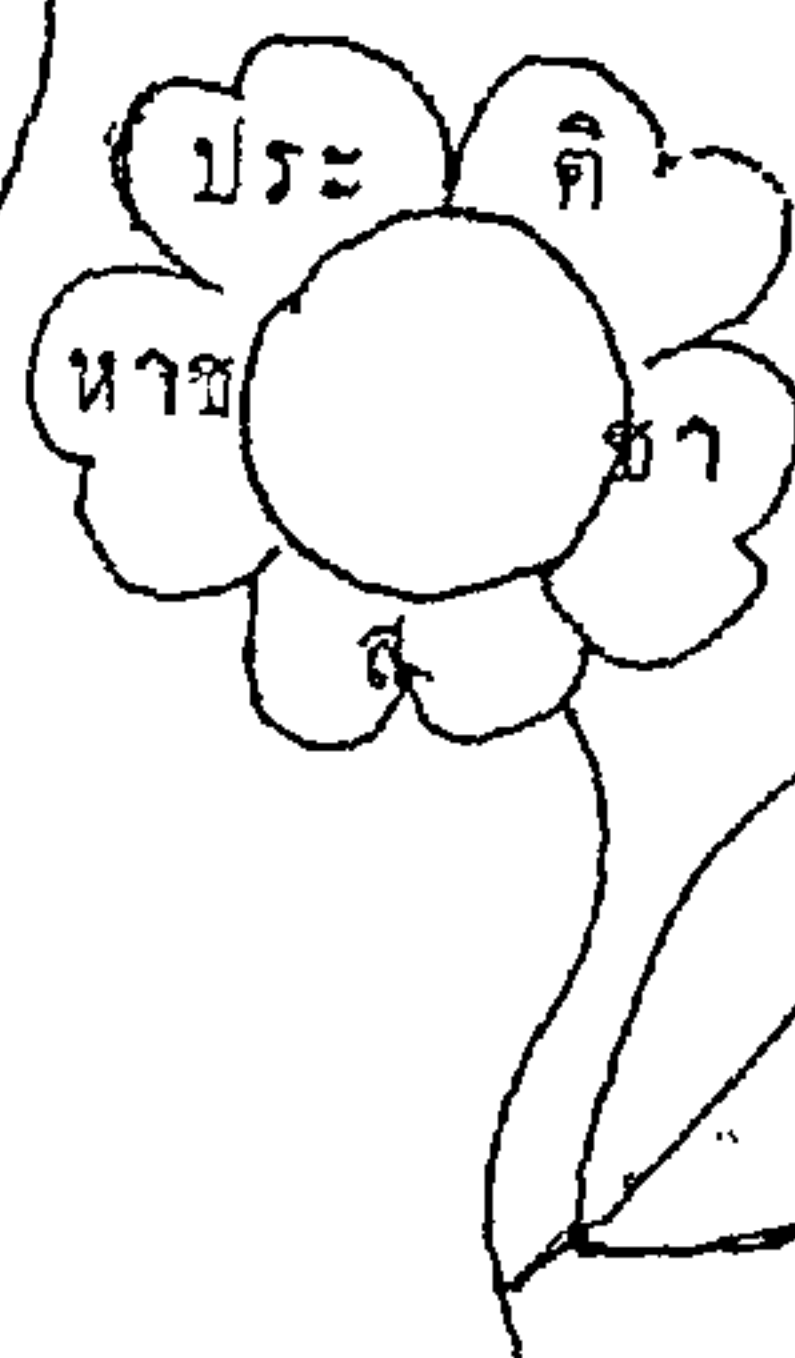
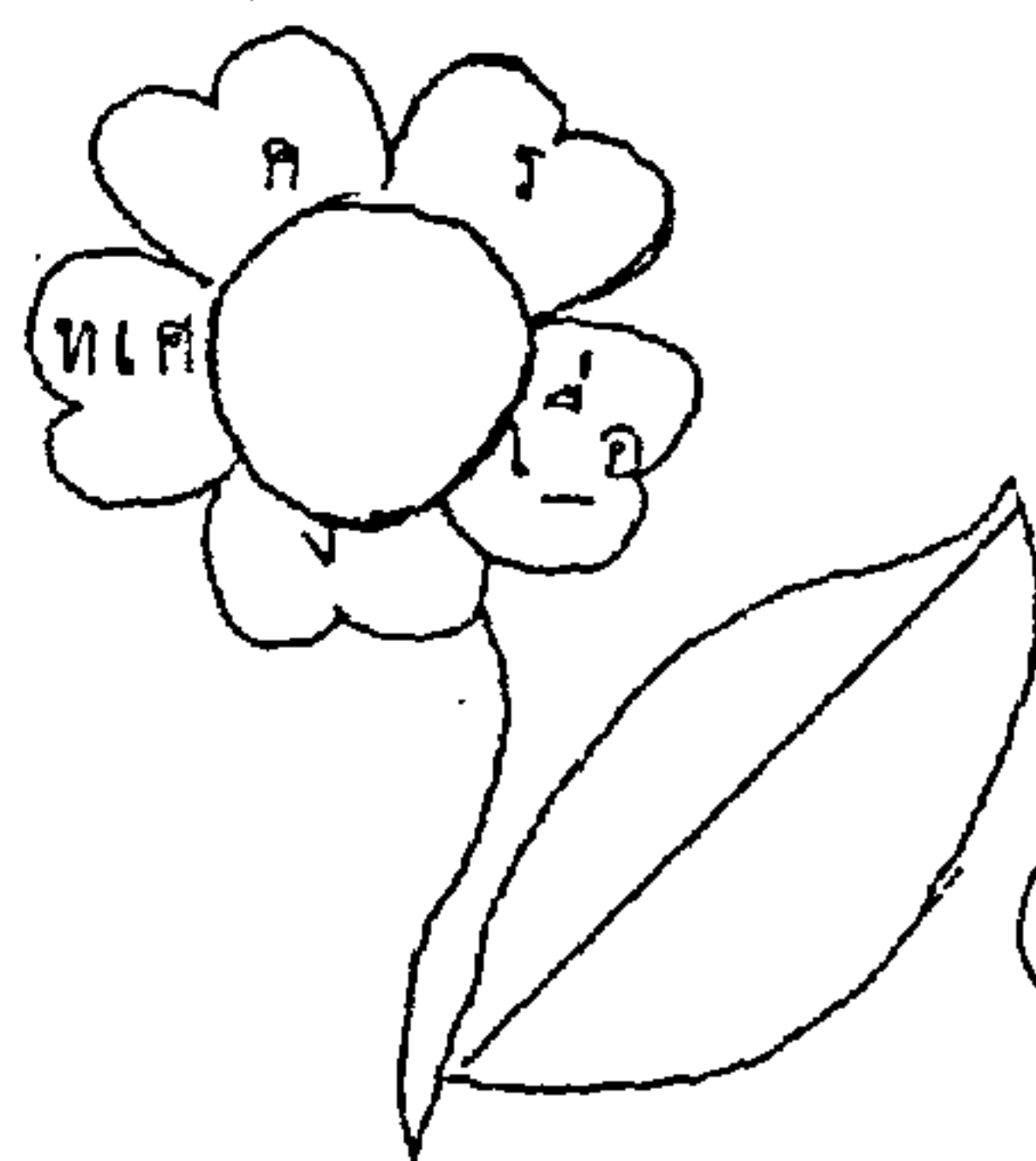
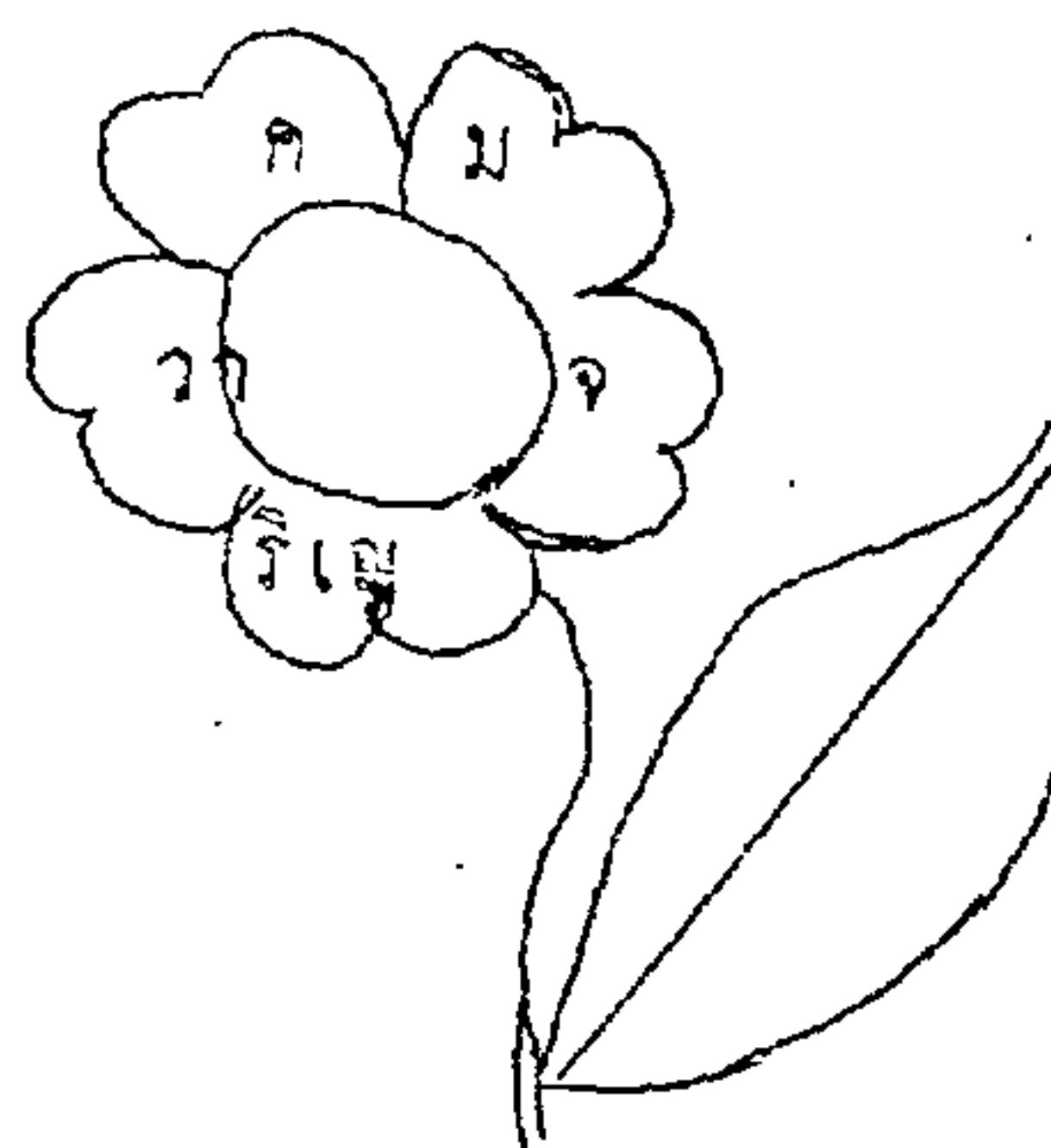
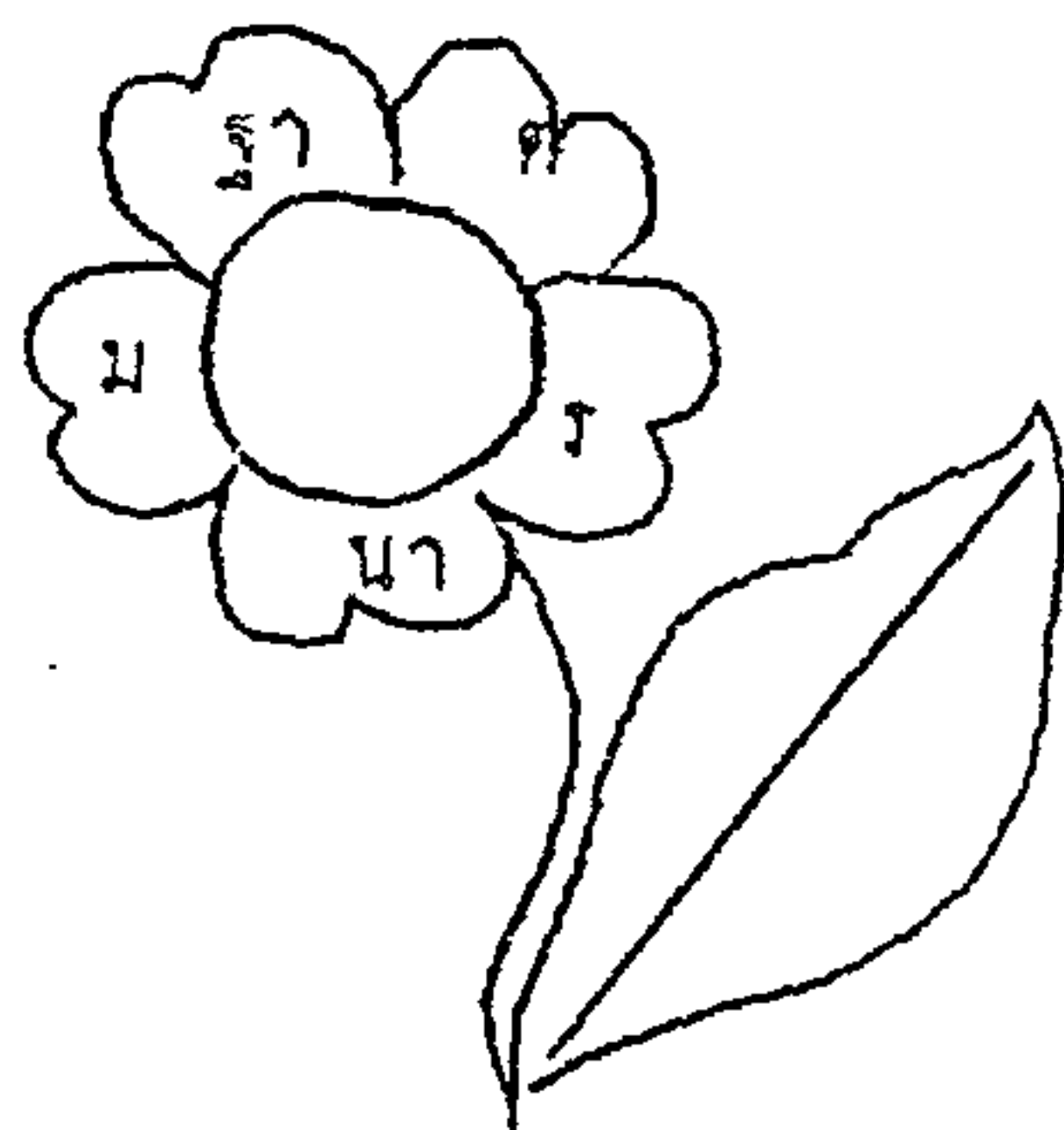
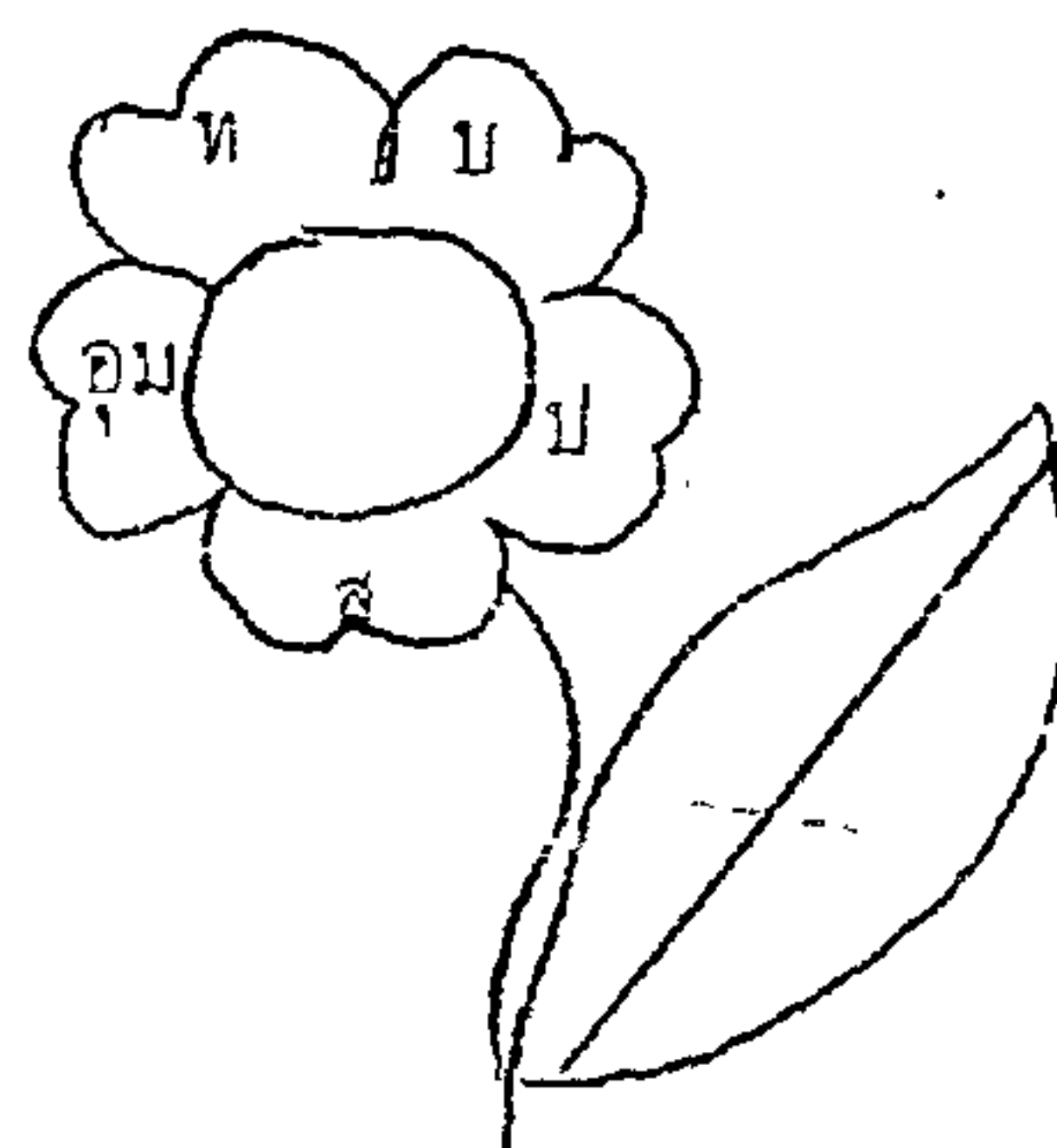
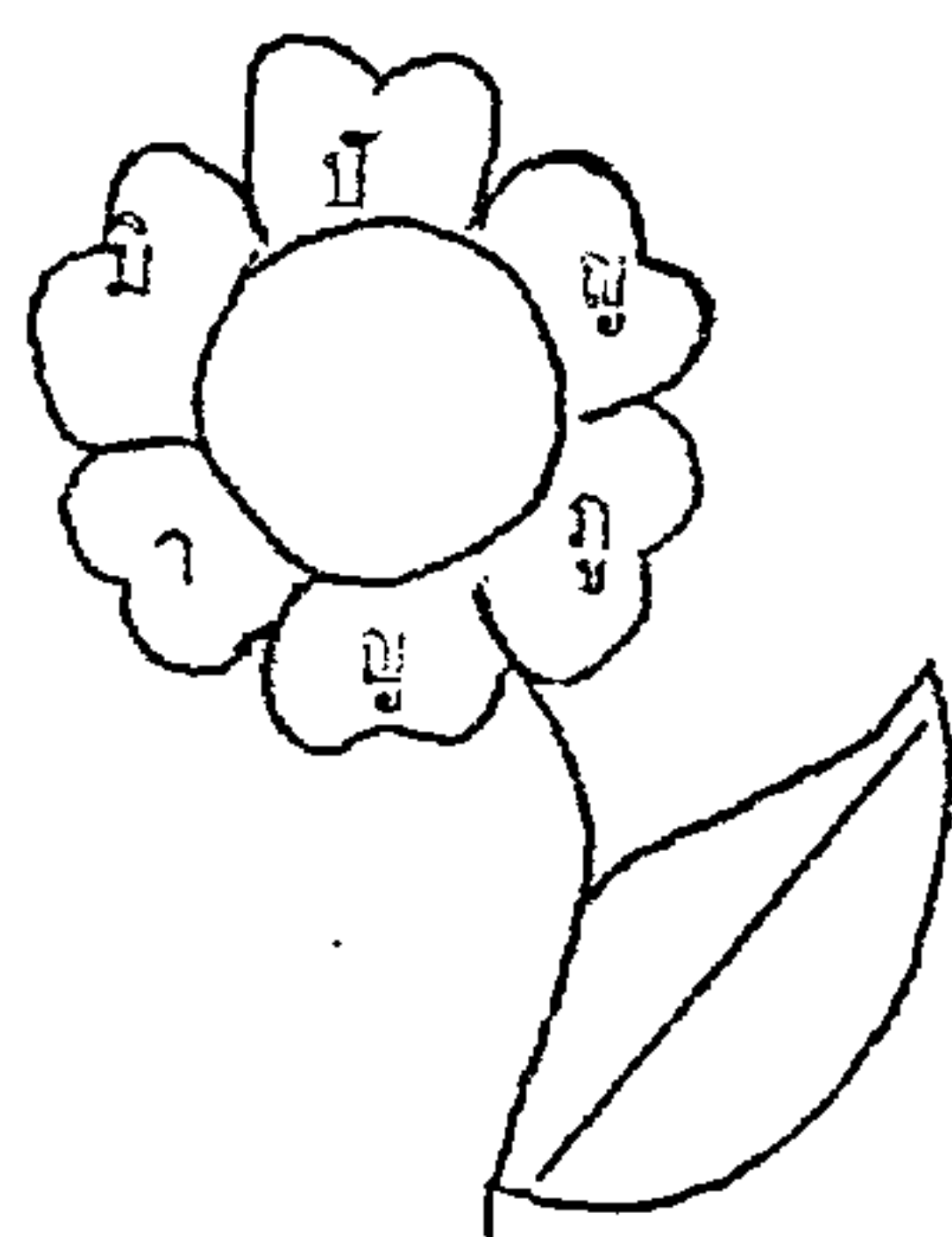
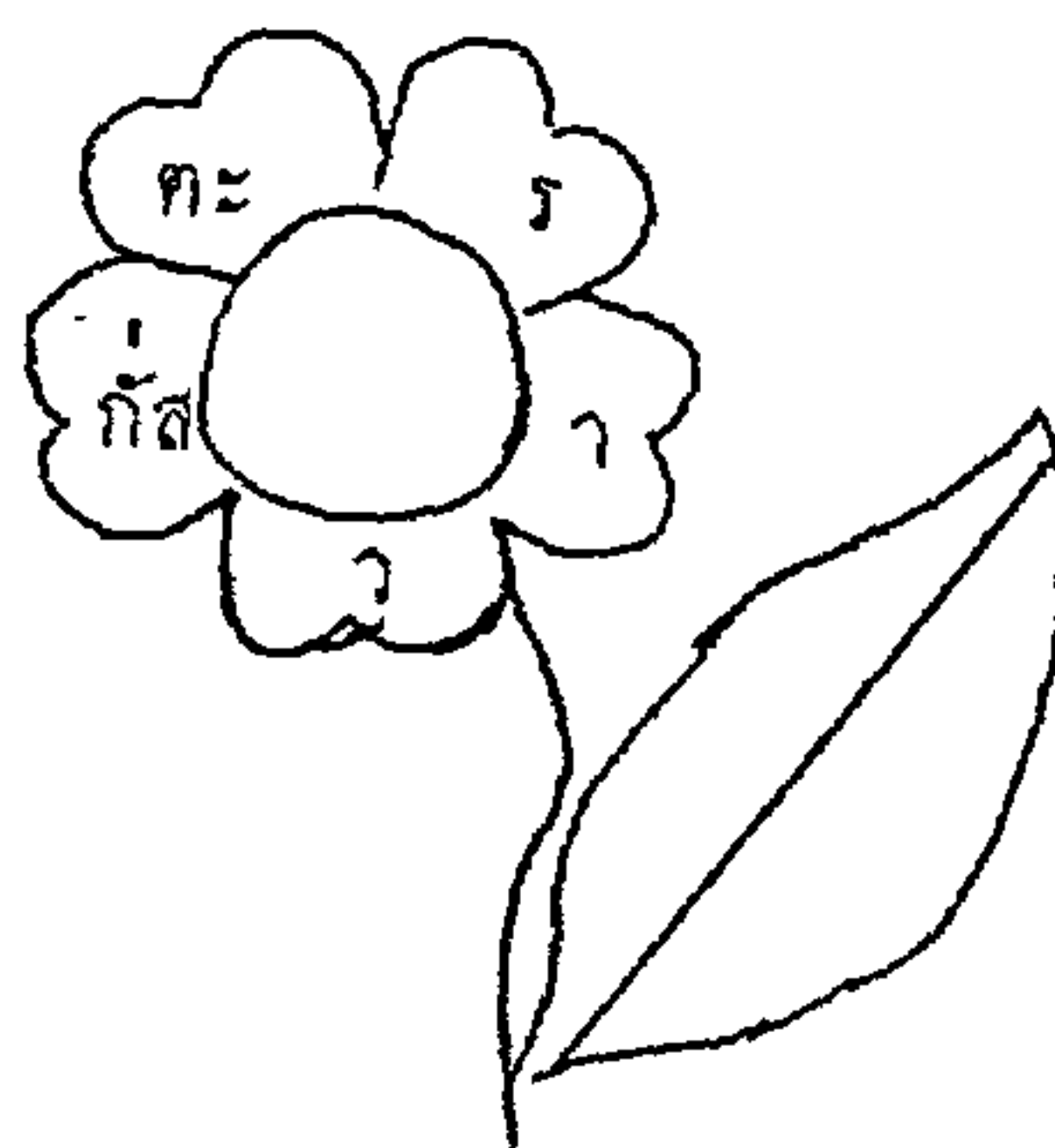
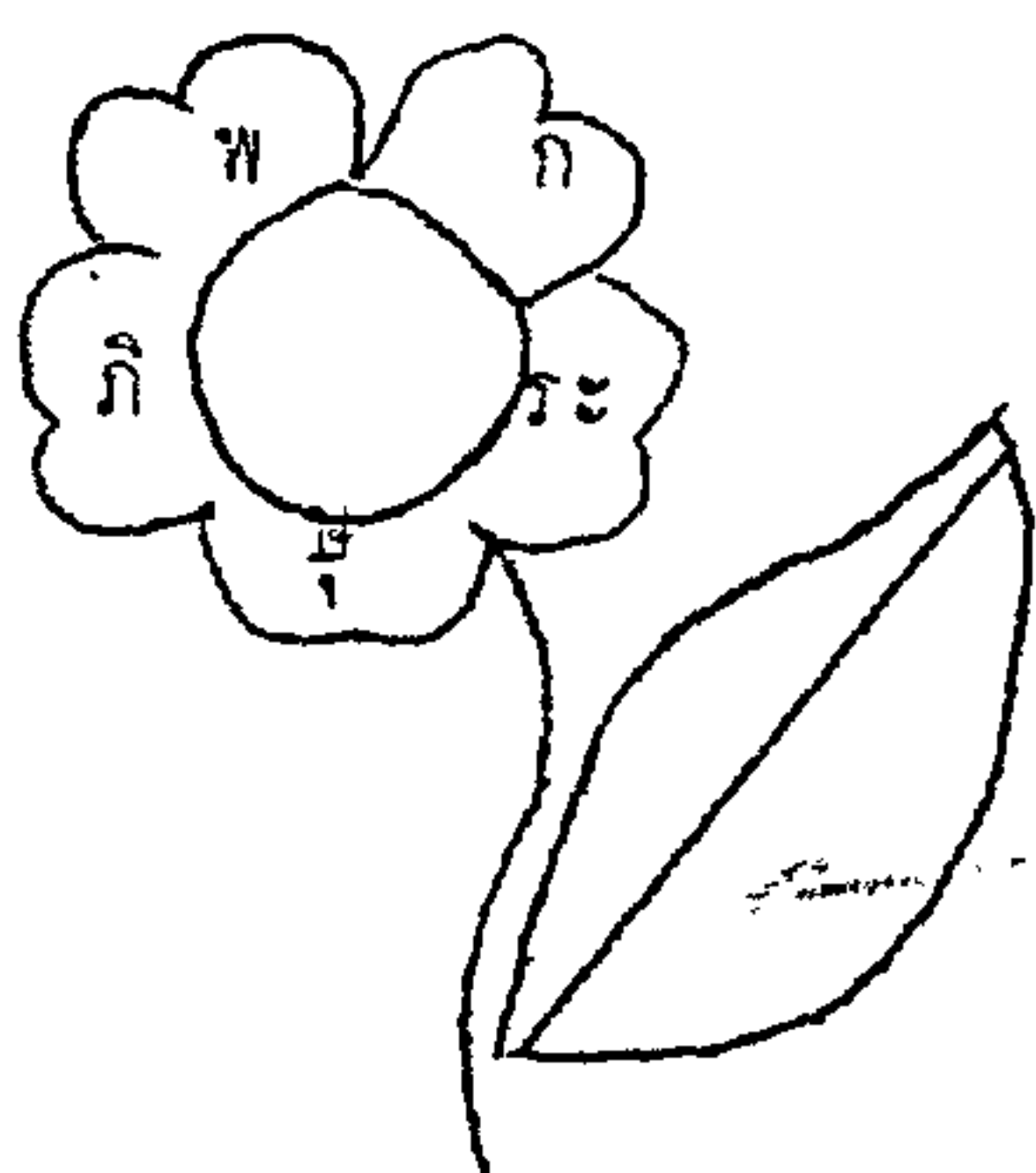
1. ไข่เป็นอาหารที่มีความจำเป็นคือ _____
2. เกษตรกรจะต้องมีความรู้มากขึ้น และก้าวให้ทันต่อ _____ ทาง _____
3. ต้องส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชให้ _____ และคุณภาพ
4. วัสดุที่ใช้ต้องควบคุมการปนเปื้อน _____ และไม่ควรใช้ _____ หรือโฟม
5. วัตถุดิบที่นำมาใช้ต้องมีคุณภาพและได้ _____

กิจกรรมที่ 3

ชุดฝึกการเขียนที่ 7

เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำที่มีความหมาย

แผนการสอนที่ 8

เรื่อง: คำพ้องรูป

สาระสำคัญ คำพ้องรูป คือคำที่เขียนเหมือนกัน แต่มีความหมายและวิธีอ่านแตกต่างกัน หรือเขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน แต่มีความหมายแตกต่างกัน การอ่านคำพ้องรูปให้ถูกต้อง จะต้องรู้ความหมายของคำ รู้วิธีอ่านโดยยึดเอาความหมายในประโยครวมหรือประธานหลัก

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำพ้องรูปให้ 7 คำ นักเรียนสามารถอ่านเขียนและบอกความหมายได้อย่างน้อย 5 คำ
2. นำคำพ้องรูปมาแต่งเป็นประโยคได้ถูกต้องอย่างน้อย 5 คำ จาก 7 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำพ้องรูปได้แก่ เผลา เผลา เผลา โสณ แหน สระ เฆมา

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง "คำพ้องรูป"
2. เอกสารประกอบการอ่านในใจ 20 แผ่น
3. ใบงาน
4. ชุดฝึกการเขียนกิจกรรมที่ 8

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนอ่านแผนภูมิเพลง "คำพ้องรูป"
2. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง

ขั้นสอน

1. ครูแจกเอกสารประกอบการอ่านในใจคนละ 1 แผ่น ให้อ่าน 5 นาที
2. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของคำพ้องรูปจากเอกสารประกอบการอ่านในใจ
3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน แล้วส่งตัวแทนออกมาจับใบงาน
4. ให้นักเรียนทำกิจกรรมจากใบงาน
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเสนอผลงานหน้าชั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำพ้องรูปว่าเป็นคำที่เขียนเหมือนกัน
แต่มีความหมายและวิธีอ่านแตกต่างกัน

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 8

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเสนอผลงานหน้าชั้น
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

หมายเหตุ :-

เพลง คำพ้องรูป

คำร้อง สนิท นิมเล็ก
ทำนอง ขาว

คำพ้องรูปเขียนรูปเหมือนกัน

ความหมายนั้นแตกต่างกันไป

โคลงเรือ เรือโคลง เร็วไว

จอกแทนไปแห่แทนกันมา

เพลารถยนต์คเพล่าเย็น

เสลาเป็นออกเสียงเสลา

โสนน้อยอ่านโสนเขียวนา

จงรู้ว่าคือ คำพ้องรูปเอย

เอกสารประกอบการอ่านในใจ

ให้นักเรียนอ่านแล้วพิจารณาคำพ้องรูปต่อไปนี้

ในเพลลา (เพ-ลา) เจ้า คุณพ่อพาฉันไปวัดเขมา (เข-มา) ระหว่างทาง ฉันมองเห็นเกวียนเล่มหนึ่ง เพลลา (เพลลา) หัก กำลังซ่อมอยู่ข้างทาง ในคลองข้างถนน มีจอกแหน(แ-ห-น) มากมาย คุณพ่อบอกว่า ไม่มีใครหวงแหน (แหน) ที่ชนิกนี้หรอก เพราะทำให้ แม่น้ำ ลำคลอง สระ (สระ) น้ำสกปรก เมื่อไปถึงวัดเขมา คุณพ่อพาไปไหว้พระในโบสถ์ รอบ ๆ โบสถ์มีเสมา (เส-มา) มากมาย ฉันเห็นต้นเสมา (สะ-เหมา) มีหนามที่ใบขึ้นอยู่หลายต้น คุณพ่อชี้ให้ฉันดูเจดีย์ปรัก (ปรัก) ซึ่งบางองค์ก็ปรัก (ปะ-หรัก) หักพังไปบ้างแล้ว ที่วัดมีลานเสลา(เส-ลา) เรียบน่านั่งเล่น หินบางก้อนถูกสลักเสลา(สะ-เหล่า) เป็นรูปต่าง ๆ อย่างสวยงาม คุณพ่อขอสมุนไพรจากท่านสมภาร(ท่าน) คือ โกรฐเขมา(ชะ-เหมา) แล้วบอกกับฉันว่า เสร็จภารกิจ(พา-ระ) แล้วจึงชวนฉันกลับบ้าน ก่อนถึงบ้าน คุณพ่อสัญญาว่า วันหยุด สักสัปดาห์หน้าจะพาฉันไปเที่ยวที่สระบุรี(สะ-หรัะ)อีก ทำให้ฉันดีใจมาก

ใบงาน

คำพ้องรูป

กิจกรรม ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำพ้องรูปในเรื่องต่อไปนี้ และนำคำพ้องรูปที่ได้มา
 แต่งเป็นประโยค แล้วเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

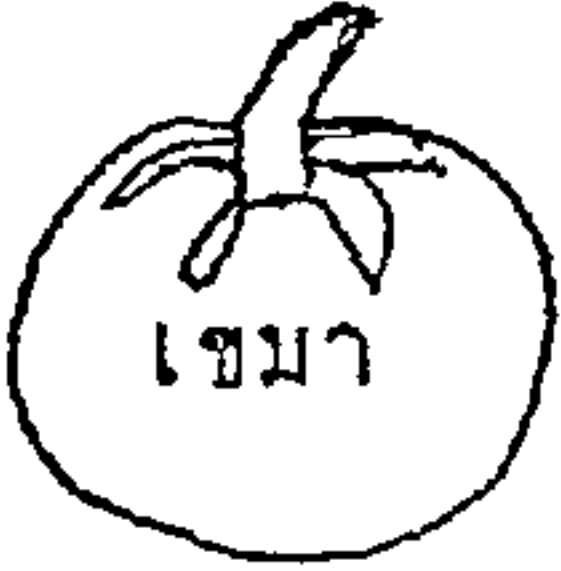
วันหยุดสุดสัปดาห์อากาศร้อน คุณพ่อขับรถพาคุณแม่และสายไปเที่ยวที่จังหวัดสระบุรี ระหว่างทางที่ไป เพลาแรกเกิดข้อข้อง คุณพ่อจึงจอดรถพักที่ข้างทาง ขณะนั้นเป็นเพลามาย คุณพ่อซ่อมรถ แม่กับสายใจเตรียมรับประทานอาหารกลางวัน เมื่อคุณพ่อซ่อมรถเสร็จ จึงร่วมกัน รับประทานอาหารด้วยกัน ครั้นสายใจอิ่มแล้วก็ออกไปเดินเล่นข้างทาง สายใจมองไปที่ สระน้ำ เธอเห็นहनลอยเป็นแพอยู่เต็มสระใครจะซ่อนแพไปเลี้ยงเป็ดก็ได้ไม่มีใครห่วงแพ สายใจกำลังเดินชมเพลิน ก็ได้ยินเสียงคุณพ่อเรียกให้ขึ้นรถแล้วเดินทางไปจนถึงสระบุรี คุณพ่อ พาไปไหว้พระ ที่วัดพระพุทธบาท สายใจสังเกตเห็นต้นเสมาน้อยอยู่ข้างเสมาน้ำโบสถ์ จึงชี้ให้คุณพ่อดู ขณะนั้นคุณพ่อกำลังคุยกับคุณแม่ พอได้ยินสายใจเรียกจึงเหมาหาสายใจ และดูต้นเสมาน้อยที่ขึ้นอยู่ข้างเสมานั้น และบอกว่าไม่ช้าก็จะมีคนมารับจ้างเหมาถากถางหญ้าในบริเวณวัด ต้นเสมานี้ก็หมกไป คุณพ่อพาชมสิ่งต่าง ๆ จนค่ำ จึงพากันกลับบ้าน

ตัวอย่าง แต่งประโยค

สระ : น้องไข่แฉ่งพ้ออน ๆ สระผม

ชุดฝึกการเขียนที่ 8

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนเขียนคำอ่านและบอกความหมายของคำพ้องรูปต่อไปนี้

1. เซมา อ่านว่า _____ หมายถึง _____

2. เหลา อ่านว่า _____ หมายถึง _____

3. เสลา อ่านว่า _____ หมายถึง _____

4. เสมา อ่านว่า _____ หมายถึง _____

5. เหิน อ่านว่า _____ หมายถึง _____

6. โสน อ่านว่า _____ หมายถึง _____

7. สระ อ่านว่า _____ หมายถึง _____

ชุดฝึกการเขียนที่ 8

กิจกรรมที่ 2 โยงคำที่มีความหมายตรงกัน

1. ความรู้สึกหงวแหน

ก.

2. ชื่อพันธุ์ไม้คล้ายดอกมะขามมีใบเล็ก ๆ
ดอกสีเหลือง

ข.

3. เวลา

ค.

4. หิน

ง.

5. สถานที่สำหรับว่ายน้

จ.

6. สมุนไพรชนิดหนึ่ง

ฉ.

7. รูปเครื่องหมายบอกเขตของโบสถ์

ช.

ชุดฝึกการเขียนที่ 8

กิจกรรมที่ 3 นำคำพร้อมรูปที่กำหนดให้ไปแต่งประโยค

1.

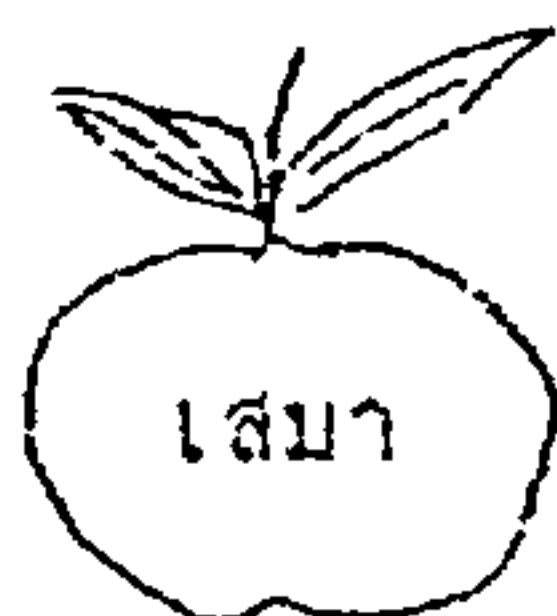
2.

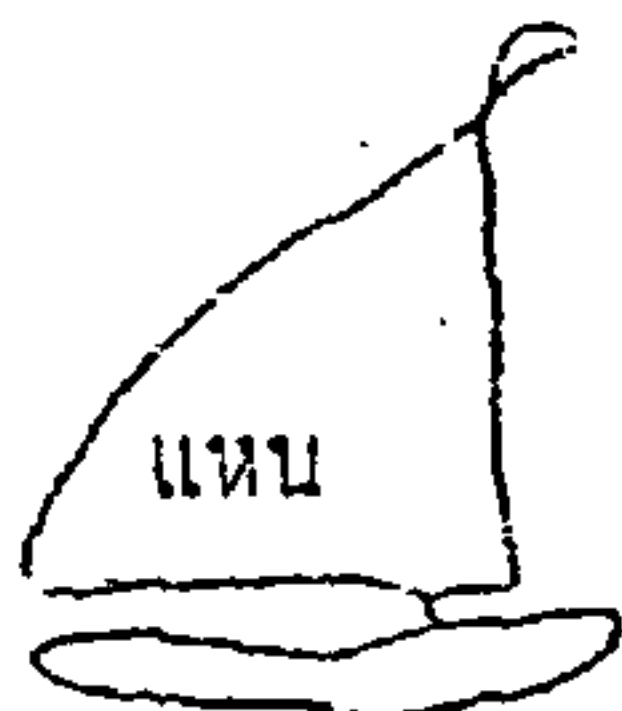
3.

4.

5.

6.

7.

แผนการสอนที่ 9

เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว

สาระสำคัญ อักษรควบแท้ หมายถึง พยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล้ำเป็นเสียงเดียวกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำควบกล้ำ ร ล ว ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 16 คำ
2. เขียนเรียงลำดับตามหลักพจนานุกรมได้
3. นำคำควบกล้ำไปเติมลงในข้อความได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 คำ จาก 10 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำควบกล้ำในบทเรียนที่ 2 จำนวน 20 คำ ได้แก่ ไกรลาส ไล่กรอก คั่นคว่ำ
เจียบกริบ เฉาะฉลวย ภาคกลาง ซากแคลน ปลอมปน ประรองคอง สงกรานต์
ร่อยกรอง ส่องเสริม แพร่หลาย ชั่วเปลือก บั่นปลาย โครงสร้าง กว้างขวาง
โคลงกลอน แปรปรวน เครื่องเคลือบ

สื่อการเรียนการสอน

1. มีตรคำควบกล้ำ 20 คำ
2. แผนภูมิเพลง "ควายไล่ชีวิตข้างขวา"
3. เกม "จำให้คี่มีรางวัล"
4. ชุดฝึกการเขียนที่ 9

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง "ควายไล่ชีวิตข้างขวา" และทำท่าทางประกอบ

ขั้นสอน

1. ครูแจกมีตรคำควบกล้ำคนละ 1 คำ
2. ให้นักเรียนออกมาอ่านพร้อมทั้งสะกดทีละคน แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋านั้น
3. ให้นักเรียนอ่านมีตรคำพร้อม ๆ กันทีละคำและช่วยกันบอกความหมายของคำเหล่านั้น
4. ให้นักเรียนเล่นเกม "จำให้คี่มีรางวัล"

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า อักษรควบแท้ คือ พยัญชนะ ที่ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล่าเป็นเสียงเดียวกัน

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 9

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจขณะเล่นเกม การซักถาม
2. ทรวางผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

เกม จำให้คัมมีรางวัล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

หลังจากเล่นเกมนี้แล้ว นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำในบทที่ 2 ได้ถูกต้องอย่างน้อย 17 คำ จาก 20 คำ

เวลา 10 นาที

อุปกรณ์การเล่น

- บัตรคำควบกล้ำ 20 คำ
- บัตรคำควบกล้ำที่มีด้านหน้าเป็นตัวอักษรด้านหลังเป็นตัวเลข ดังต่อไปนี้

ด้านหลัง

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ด้านหน้า

ไกรลาส	ไสกรอก	คณควา	เจียมกริบ	เนามลาญ
ภาคกลาง	ขาดแคลน	ปลอมปน	ปรองคอง	สงกรานต์
ร้อยกรอง	ส่งเสริม	แพร่หลาย	ข้าวเปลือก	บันปลาย
โครงสร้าง	กว้างขวาง	โคลงกลอน	แปรปรวน	เครื่องเคลือบ

วิธีเล่น

- ครูเปิดบัตรคำด้านหน้าที่ละคำให้นักเรียนสะกดและอ่านพร้อม ๆ กันทีละคำ จนครบ 20 คำ
- ครูหยิบบัตรคำพลิกทั้งด้านหน้าและด้านหลังให้นักเรียนสังเกตว่าหมายเลขใด ตรงกับคำศัพท์ใด

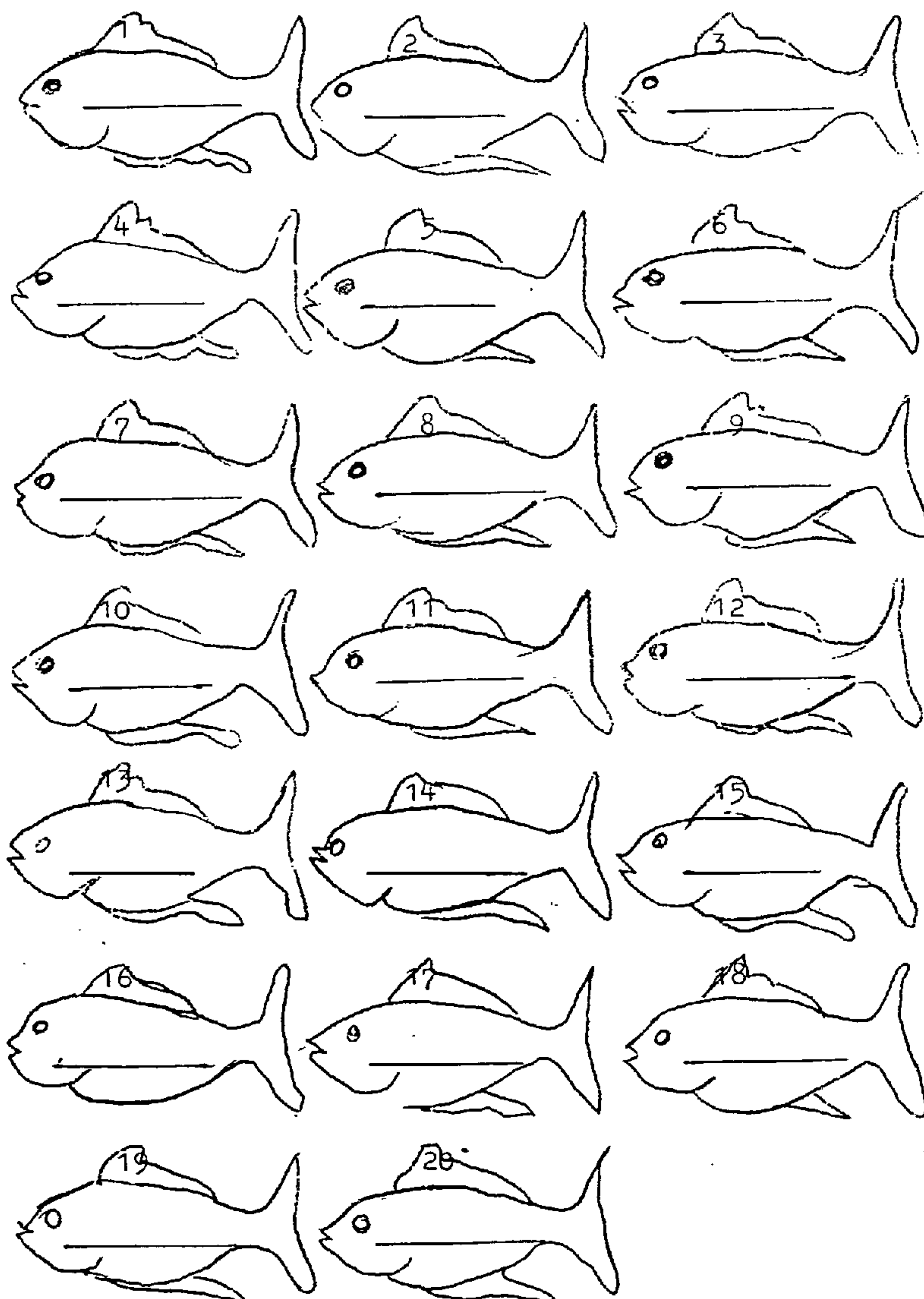
3. ครูแสดงบัตรคำอีกหนึ่งชุด โดยให้นักเรียนดูทีละบัตร แล้วให้นักเรียนทายว่าตรงกับหมายเลขใด ใครต้องการทายให้ยกมือขึ้น

กติกาการเล่น

ครูให้นักเรียนที่ยกมือก่อนเป็นผู้ทาย ถ้าใครทายถูกได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

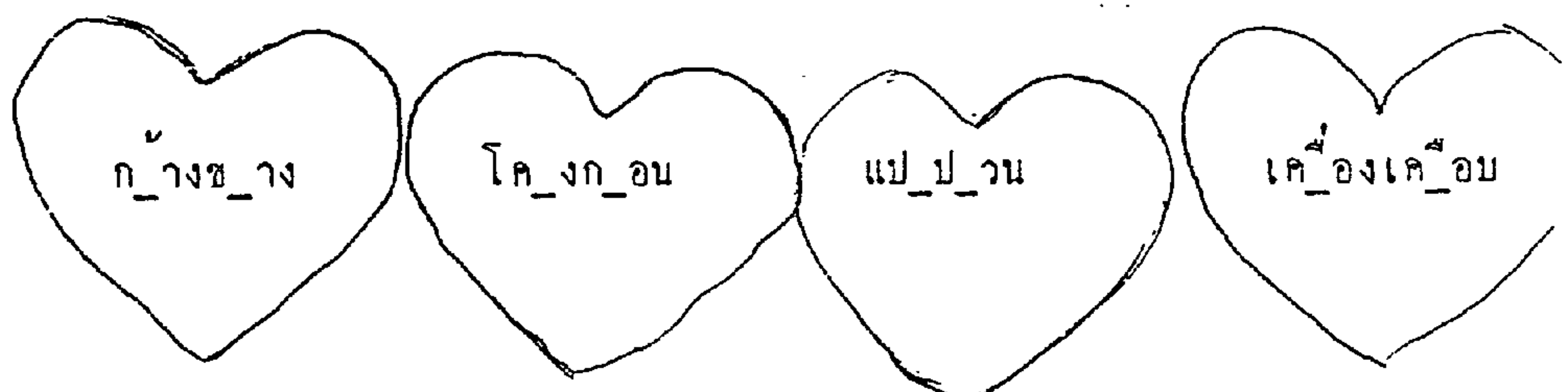
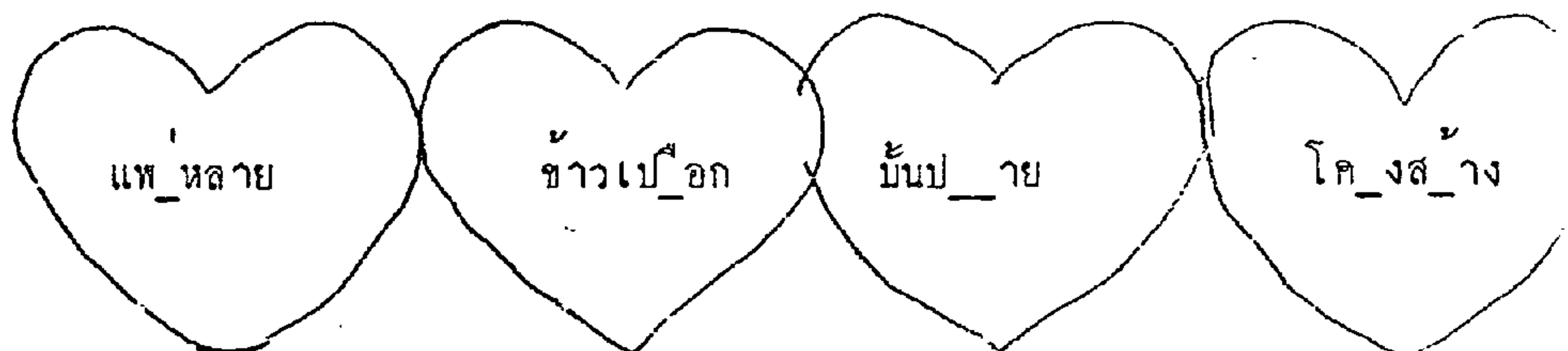
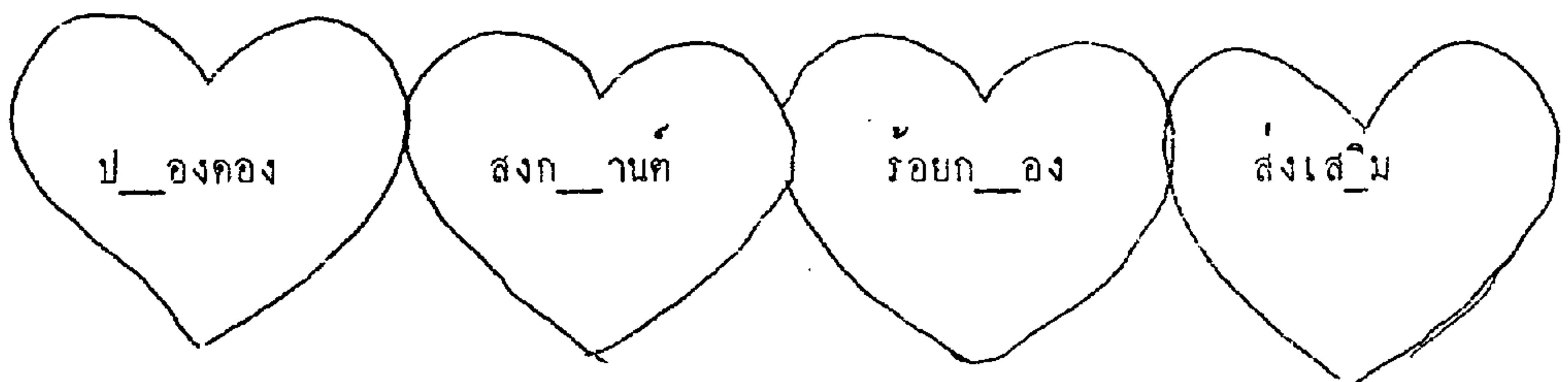
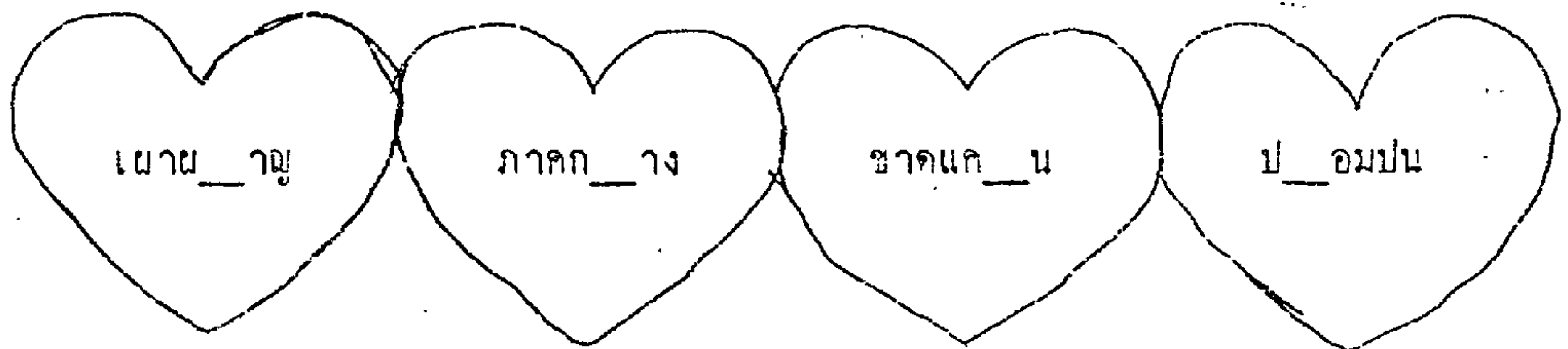
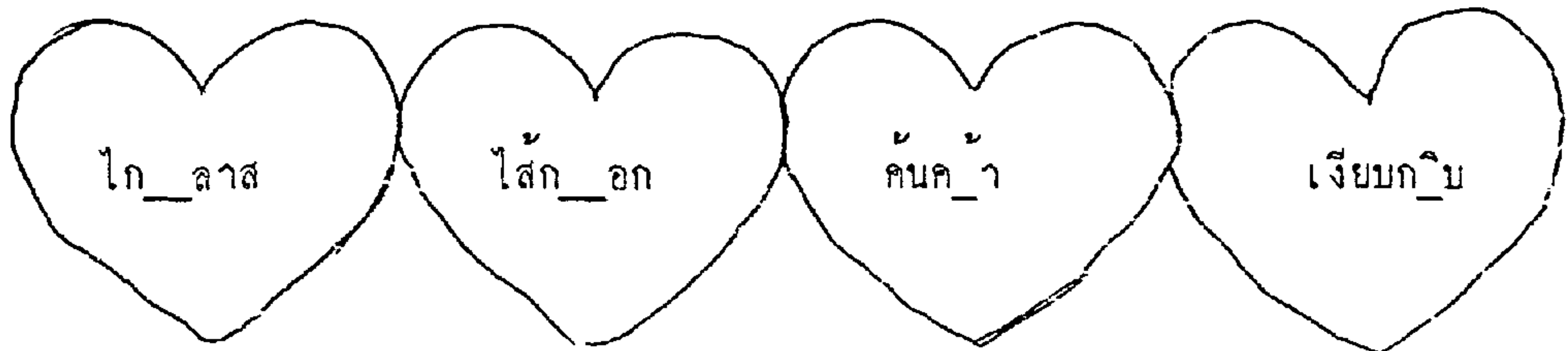
ชุดฝึกการเขียนที่ 9

กิจกรรมที่ 1 นำคำควบกล้ำต่อไปนี้เขียนเรียงลำดับตามหลักพจนานุกรมลงในรูปปลา
 ไล่กรอก คั่นคว่ำ เจียนกริบ เมาผลาญ ภาคกลาง
 ซาคแคลน ปลอมปน ประองคอง สงกรานต์ ร้อยกรอง
 ส่งเสริม แพร่หลาย ช้าวเปลือก บั้นปลาย โครงสร้าง
 กว้างขวาง โคลงกลอน แปรรวน เครื่องเคลือบ ไกรลาส

ชุดฝึกการเขียนที่ 9

กิจกรรมที่ 2 เติมอักษร ร ล ว ลงในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย

ชุดฝึกการเขียนที่ ๑

กิจกรรมที่ 3 เลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ปลอมปน ส่งเสริม แพร่หลาย ข้าวเปลือก ไล่กรอก
 เจียบกริบ ร้อยกรอง เมาดลาญ ซาคแคลน คั่นคว่ำ

1. ชาวนานำ _____ มาทำให้เปลือกข้าวหลุดออกจากเมล็ด
2. โรงงานอุตสาหกรรม _____ ที่ผลิตที่เป็นวัตถุดิบ
3. นักเรียนนั่ง _____ ขณะฟังครูเล่านิทาน
4. เนื้อหมูอาจแปรรูปเป็น _____
5. รัฐบาลมีนโยบาย _____ การลงทุน และจัดปัจจัยต่าง ๆ ในการผลิต
6. ผู้ผลิตอุตสาหกรรมเกษตรประเภทอาหารจะต้องไม่ _____ สารอาหารที่เป็นอันตราย
7. ปัจจุบันคนไทยเรามีอาหารโปรตีนราคาถูกบริโภคกันอย่าง _____
8. การบรรยายโวหารมีทั้งที่เป็น ร้อยแก้ว และ _____
9. พวกโจรได้บุกปล้น _____ บ้านเรือนเสียหายอย่างมาก
10. นักเรียนสามารถ _____ หาความรู้ได้จากห้องสมุด

แผนการสอนที่ 10

เรื่อง คำที่มีตัวการันต์

สาระสำคัญ ไม่ทัณฑฆาต () ใช้วางบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียงพยัญชนะที่มีไม่ทัณฑฆาต เรียกว่า ตัวการันต์ เวลาอ่านจะไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดการันต์ให้ 20 คำ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง อย่างน้อย 16 คำ
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 5 คำ จาก 7 คำ
3. นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างได้อย่างน้อย 8 คำ จาก 10 คำ

เนื้อหา

คำที่มีตัวการันต์ในบทที่ 2 จำนวน 20 คำ ไก่แก อารมณ์ ไวน์ผลไม้ บรรณารักษ์ ประพันธ์ โมหันต์ ข่ายฉกรรจ์ ราชสีห์ สัมภาษณ์ การ์ตูน วิถีทัศน์ ผลิตภัณฑ์ ปาร์เก้ หนังสือพิมพ์ โทรศัพท์ สัญลักษณ์ ประสิทธิภาพ สไลด์ วรรณยุกต์ พยางค์ โทรศัพท์

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. กระดาษเปล่า กลุ่มละ 1 แผ่น
3. พจนานุกรม
4. แผนภูมิเพลง "จับให้ทัน"
5. ชุดฝึกการเขียนกิจกรรมที่ 10

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลงจับให้ทัน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำทีละคำจนครบทุกคำ แล้วให้สังเกตคำจากบัตรคำว่า พยัญชนะที่มีตัวการันต์หรือไม่ทัณฑฆาต ออกเสียงหรือไม่
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม แข่งขันค้นหาความหมายของคำ จากพจนานุกรม แล้วเขียนลงในกระดาษเปล่าที่ครูแจก กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้นชนะ
3. ให้ตัวแทนกลุ่มอ่านคำและความหมายที่เขียนให้เพื่อนฟังอีกครั้ง
4. นำคำทั้งหมดให้แก่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปว่า ไม่ทันเวลา (') ใ้ว่างบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง
พยัญชนะที่มีไม่ทันเวลา เรียกว่า ตัวการันต์ เวลาอ่านจะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะ
ตัวนั้น

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 10

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

หมายเหตุ

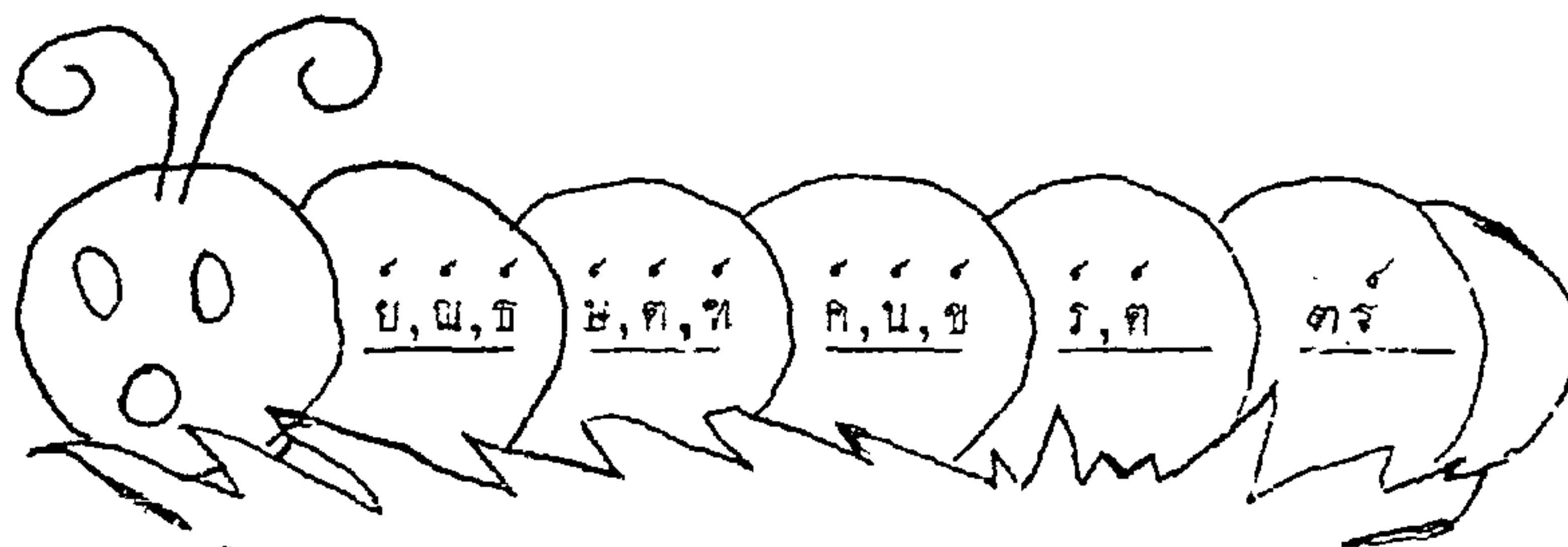
เพลง จีบให้ทัน

จีบให้ทันมาจีบฉันเร็ว ๆ ไว ๆ (ซ้ำ)

จีบให้ทันฉันหรือใคร เธอจีบได้ฉันว่าเก่งเออ (ซ้ำทั้งเพลง)

ชุดฝึกการเขียนที่ 10

กิจกรรมที่ 1 เติมตัวการ์ตูนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

คำที่ให้	คำที่ให้
1. อารม__	11. ผลึกภณ__
2. ไว__ผลไม้	12. ปา__เก__
3. บรรณารักษ์__	13. หนังสือพิมพ์__
4. ประชัน__	14. โทรทัศน์__
5. โมหัน__	15. สัตว์เลี้ยง__
6. ข่ายฉกรร__	16. ประสมการ__
7. ราชสี__	17. สไล__
8. สัมภาษณ์__	18. วรรณยุกต์__
9. กา__ตูน	19. พยางค์__
10. วิถีทัศน์__	20. โทรศัพท์__

ชุดฝึกการเขียนที่ 10

กิจกรรมที่ 2 นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

สไลด์ ผลิตภัณฑ์ สัมภาษณ์ พยางค์ ปาร์เก้
ประพันธ์ โทรทัศน์ บรรณารักษ์ อารมณ์ วรรณยุกต์

1. _____ เป็นเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง
2. เด็ก ๆ ไม่ควรดู _____ จนตึกเหวระจะนอนตื่นสาย
3. มี _____ และเจ้าหน้าที่ในห้องสมุด คอยทำหน้าที่อำนวยความสะดวก
4. ระบบคิวอี แบ่งหนังสือออกเป็น 10 หมวดใหญ่ ใช้ตัวเลขเป็น _____ แทนประเภทหนังสือ
5. การพูดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นไม่ควรใช้ _____ จนเฉียว
6. อักษรกลางต้นเสียง _____ ได้ครบ 5 เสียง
7. เราสามารถนำไม้มาแปรรูปทำเป็นพื้น _____ ได้
8. มี _____ จากไท่สงชายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
9. คุณครูให้อ่านคำ _____ บทร้อยกรอง "เพลงว่าด้วยความสามัคคี"
10. _____ และเครื่องฉายเป็นสื่อที่ใช้ประกอบการรายงาน

ชุดฝึกการเขียนที่ 10

กิจกรรมที่ 3 นำคำที่กำหนดให้แต่งเป็นประโยคที่มีความหมาย

ตัวอย่าง

ราชสีห์เป็นสัตว์ป่าที่ดุร้าย

1.	โทรทัศน์	_____
2.	หนังสือพิมพ์	_____
3.	สัมภาระ	_____
4.	การตูน	_____
5.	สัญลักษณ์	_____
6.	สไลด์	_____
7.	วิถีทัศน์	_____

แผนการสอนที่ 11

เรื่อง คำสันธาน

สาระสำคัญ คำสันธาน คือคำที่ใช้เชื่อมข้อความหรือประโยคให้ติดต่อกันหรือเชื่อมข้อความให้สละสลวย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำสันธานให้นักเรียนสามารถนำมาเชื่อมประโยคให้เป็นความเดียวกันได้อย่างน้อย 8 ประโยค จาก 10 ประโยค
2. นำคำสันธานที่กำหนดให้มาแต่งเป็นประโยคได้ 8 คำ จาก 10 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำสันธานในบทเรียนที่ 2 ได้แก่ ถ้า-จะ หรือ กว่า-ก็ แต่ เพราะ อย่างไรก็ตามก็ถึง-แต่ จน ก็ เพราะ-จึง ส่วน และ แต่ทว่า-ก็ เพราะฉะนั้น-จึง ครั้นก็ มิฉะนั้น ดังนั้น-จึง

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. ชุดฝึกการเขียนที่ 11

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

แบ่งกลุ่มโดยให้นักเรียนจับฉลากชื่อสัตว์แต่ละชนิดแล้วปิกเป็นความลับ ซึ่งสัญลักษณ์เป่านกหวีด แล้วส่งเสียงร้องตามชื่อสัตว์นั้น ๆ

ขั้นสอน

1. เมื่อนักเรียนได้กลุ่มแล้วให้ส่งตัวแทนมารับใบงาน
2. ให้นักเรียนทำกิจกรรมจากใบงาน
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเสนองานหน้าชั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คำสันธานคือคำที่ใช้เชื่อมข้อความหรือประโยคให้ติดต่อกันหรือเชื่อมข้อความให้สละสลวย

ขั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดฝึกการเขียนที่ 11

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการเสนอผลงานหน้าชั้น
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

ใบงานที่ 1

คำสัมภาษณ์

กิจกรรม ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วขีดเส้นใต้คำสัมภาษณ์

1. ถ้าเธอสอบได้คะแนนดีฉันจะให้รางวัล
2. สุกัญญาจะเรียนภาษาไทยหรือพลศึกษา
3. กวาทึงสาวจะออกจากบ้านก็สายมากแล้ว
4. ฉันชอบกินอาหารจีนแต่ไม่ชอบชาหมู
5. สุนัขเห่าเพราะมันเห็นคนแปลกหน้า
6. อย่างไรก็ดีทุกคนควรส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
7. ถึงพี่นี้จะขี้เมาแต่ก็รักน้อง
8. เมื่อเข้านี้หมอกองจักษ์จะต้องเปิดไฟใหญ่
9. เด็กก็เป็นคนสำคัญเหมือนกัน
10. เพราะเขาอยากเป็นนักกีฬาเขาจึงออกกำลังกายทุกวัน

ใบงานที่ 2

คำสันธาน

กิจกรรม

ให้นักเรียนช่วยกันนำคำสันธานที่กำหนดให้แต่งประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์

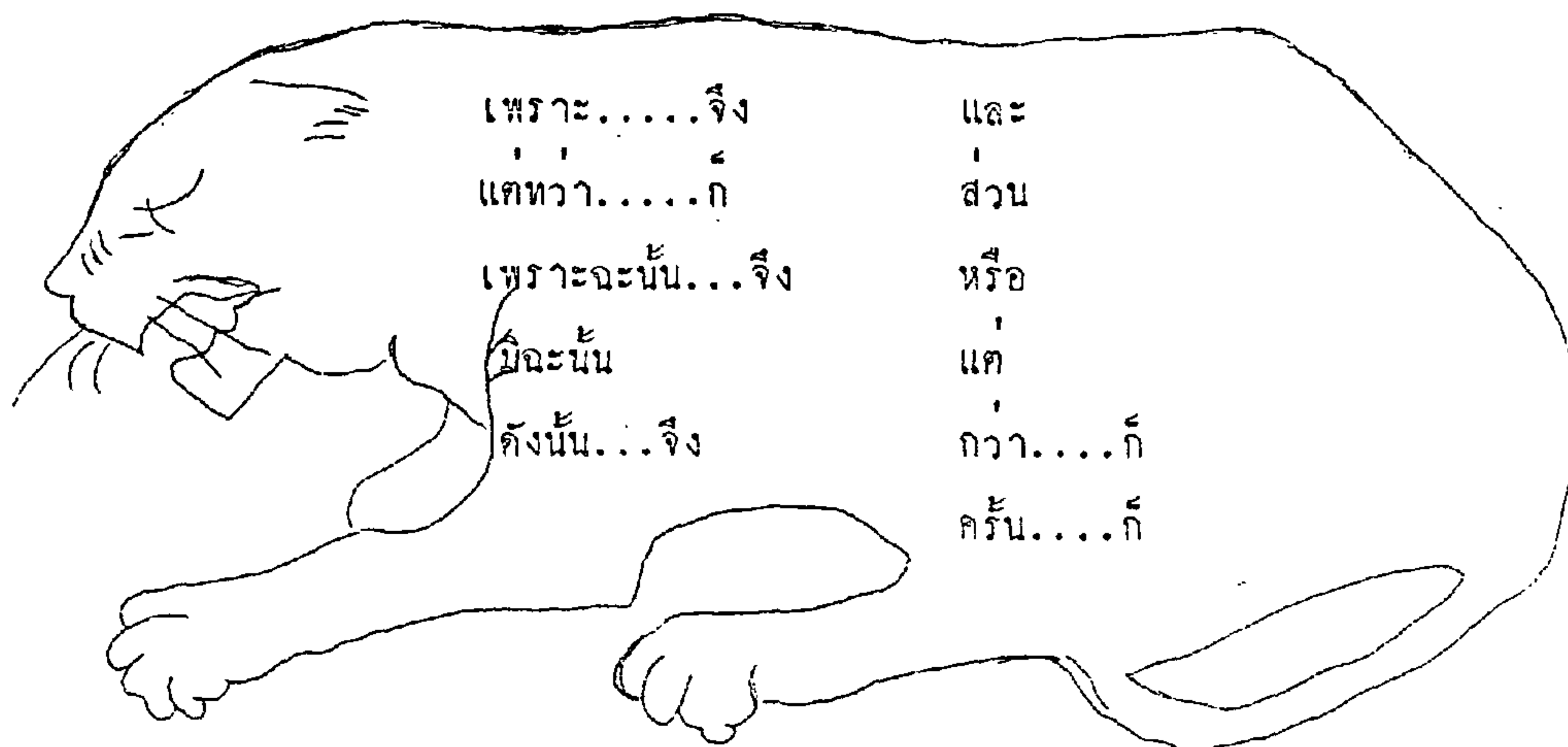
เพราะ--จึง ส่วน และ แต่ แต่ทว่า--ก็ เพราะฉะนั้น--จึง
 ครั้น--ก็ มิฉะนั้น--ก็ ทั้งนั้น--จึง หรือ

ตัวอย่าง

การแต่งประโยค ถ้าเธอมีความสุขฉันก็ยินดีด้วย

ชุดฝึกการเขียนที่ 11

กิจกรรมที่ 1 จงเลือกคำสันธานที่กำหนดให้มาเชื่อมประโยคให้เป็นความเดียวกัน

1. คุณอยากจะไปขายทะเล คุณอยากจะไปภูเขา

2. นายแดงมีร่างกายแข็งแรง นายแดงได้รับการคัดเลือกเป็นนักฟุตบอล

3. คุณแม่ชอบอ่านหนังสือ คุณพ่อชอบปลูกต้นไม้

4. คุณพ่อไปทำงาน ลูก ๆ ไปโรงเรียน

5. พระองค์จะเห็นคเห็น้อยเพียงใด พระองค์ขี้มแย้มแจ่มใส

6. ควรคิดเสียก่อนทำ จะเกิดความเสียหายภายหลัง

7. ฉันไม่ออกจากบ้าน ฉันกลัวเธอจะคอยเกอ

8. ตอนนี้ใกล้เวลาจะสอบแล้ว นักเรียนไม่ควรดูโทรทัศน์

9. เธอจะกลับมา อาหารเย็นหมดแล้ว

10. วันที่ขอบคุณในเวลาเรียน วันที่สอบตก

ชุดฝึกการเขียนที่ 11

กิจกรรมที่ 2 นำคำสันธานที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แต่	เพราะ	จึง	เพื่อ	มีฉะนั้น
หรือ	ส่วน	โดยเฉพาะ	พอ	ก็
ดังนั้นจึง	ทั้ง	และ		

1. แมวกินปลา _____ ม้ากินหญ้า
2. _____ แม่เล่านิทานจบ ลูก _____ หลับพอดี
3. _____ เขาไม่สนใจทำงาน เขา _____ ถูกตำหนิ
4. เขาชอบเล่นกีฬากลางแจ้ง _____ ฉันชอบเล่นกีฬาในร่ม
5. คุณต้องกินยา _____ คุณต้องไปหาหมอ
6. คุณชอบดื่มกาแฟ _____ น้ำส้ม
7. _____ พ่อ _____ แม่เปียกโชกไปทั้งร่าง
8. คุณอาเป็นคนใจดี _____ มีคนรักมาก
9. ฉันเรียนไม่เก่งเลย _____ วิชาคณิตศาสตร์
10. เขาเงี้ยวหงิ _____ จับทิศทางของเสียง

ชุดฝึกการเขียนที่ 11

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียน ข้อที่ถูกที่สุด

1. ".....เขาเป็นคนดี เขา.....ไ้รับยกย่อง" ควรเติมคำโคลงในช่องว่าง

ก. เพราะ...จึง	ข. ดังนั้น....จึง
ค. แมว่า...จน	ง. ถึง.....ก็
2. ".....ฉันมาถึงบ้าน ฉัน.....ทำการบ้าน" ควรเติมคำโคลงในช่องว่าง

ก. เพราะ....จึง	ข. เมื่อ.....ก็
ค. กว่า....ก็	ง. ดังนั้น.....ก็
3. ".....เขาออกกำลังกาย เขา.....แข็งแรง" ควรเติมคำโคลงในช่องว่าง

ก. แต่ ก็	ข. ถ้า แม้
ค. ถ้า...จึง	ง. เพราะ...จึง
4. "ภาคเหนือฝนตกหนัก.....ภาคอีสานฝนแล้ง" ควรเติมคำโคลงในช่องว่าง

ก. และ	ข. แต่
ค. หรือ	ง. เพราะ
5. ".....ถ้าจะสนุกก็.....ใหม่"

ก. ถึง...ก็	ข. กว่า.....ก็
ค. ถ้า...ก็	ง. ไม่.....ก็

แผนการสอนที่ 12

เรื่อง คำและกลุ่มคำ

สาระสำคัญ การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้การใช้ภาษาเป็นของตนเองได้กว้างขวางขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำ และกลุ่มคำให้ 15 คำ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายได้อย่างน้อย 12 คำ
2. แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 4 คำ จาก 5 คำ

เวลา 3 คาบ

เนื้อหา

คำและกลุ่มคำในบทที่ 2 จำนวน 15 คำ ได้แก่ พลโลก วิถีชีวิต อิทธิพล ถกถอย แปร เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญา บัณฑิต วิปริต มลพิษ วัตถุดิบ บำช่ายเลน กคราคา ผีถึงป่าช้า

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ 15 คำ
2. แผนภูมิเพลง "จับให้ถูก"
3. ชุดฝึกการเขียนที่ 12

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนร้องเพลง "จับให้ถูก" แล้วทำท่าทางประกอบ

ขั้นสอน

1. ครูแจกบัตรคำจำนวน 15 คำ ให้นักเรียนออกมาอ่านพร้อมทั้งสะกดทีละคน แล้วนำไปเรียงไว้ที่กระเป๋านั่ง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แข่งกันเปิดพจนานุกรม หาความหมายถึงคำ ภายในเวลา 10 นาที กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ
3. ให้นักเรียนส่งตัวแทนในกลุ่มเสนอผลงานหน้าชั้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้เกิดการใช้ภาษาเป็นของตนเองได้กว้างขวางขึ้น

ชั้นฝึก

ให้นักเรียนทำชุดการเขียนที่ 12

การประเมินผล

1. ดูความสนใจขณะทำกิจกรรม
2. ตรวจผลงานจากการทำชุดฝึกการเขียน

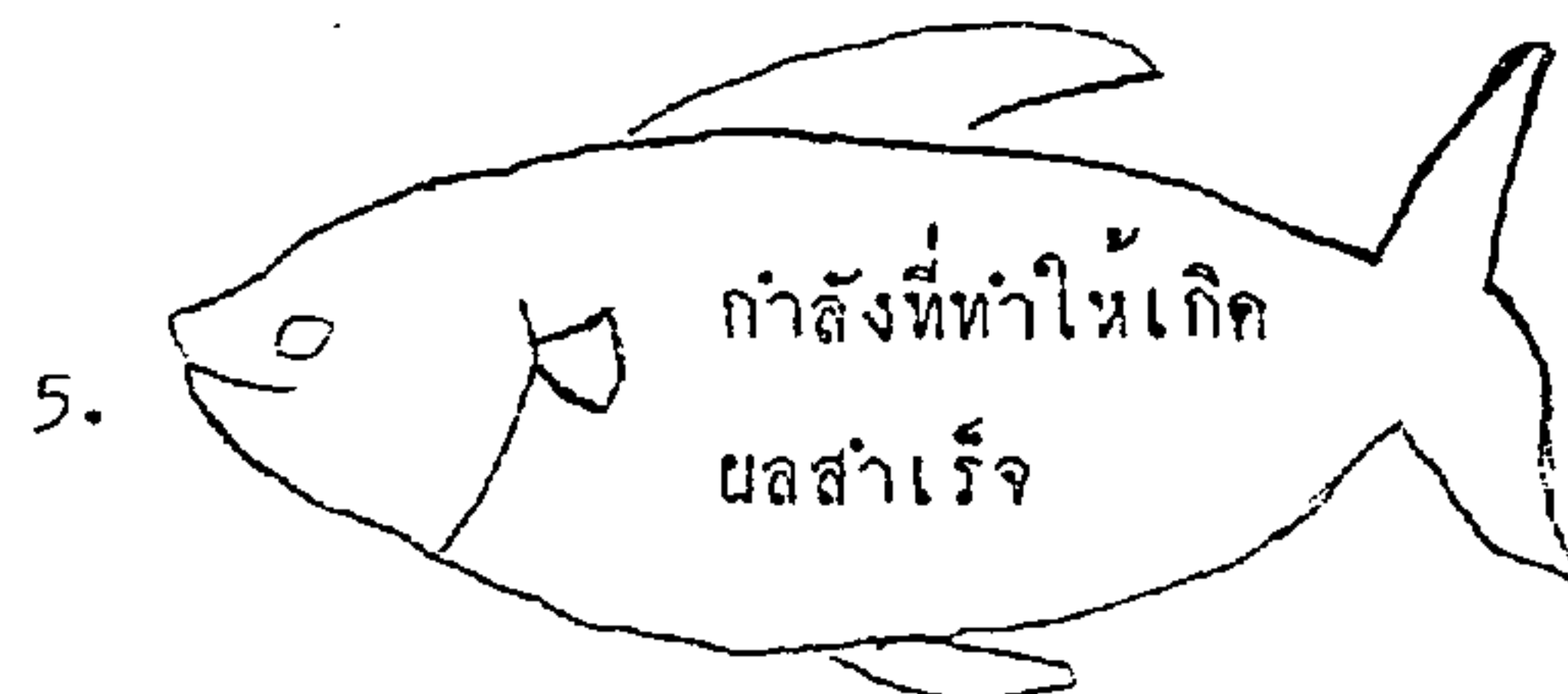
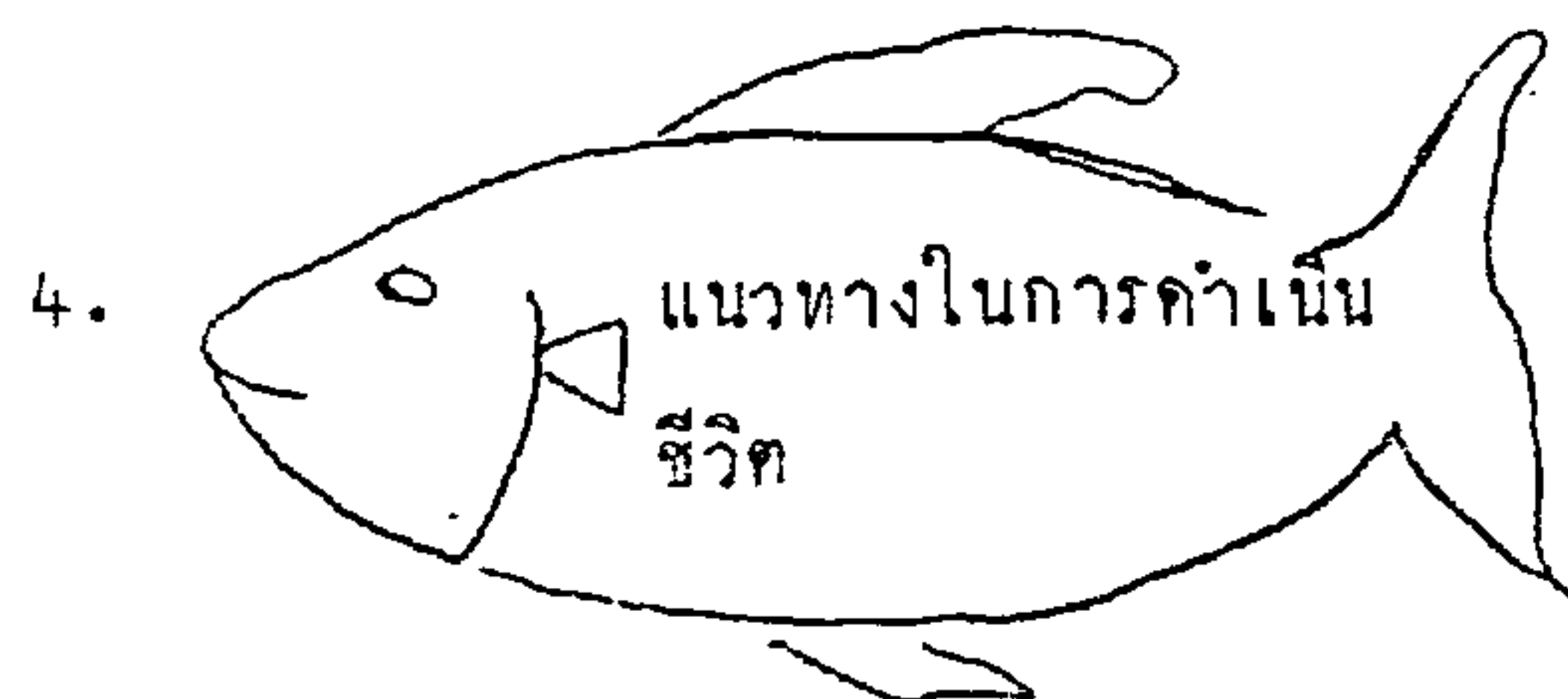
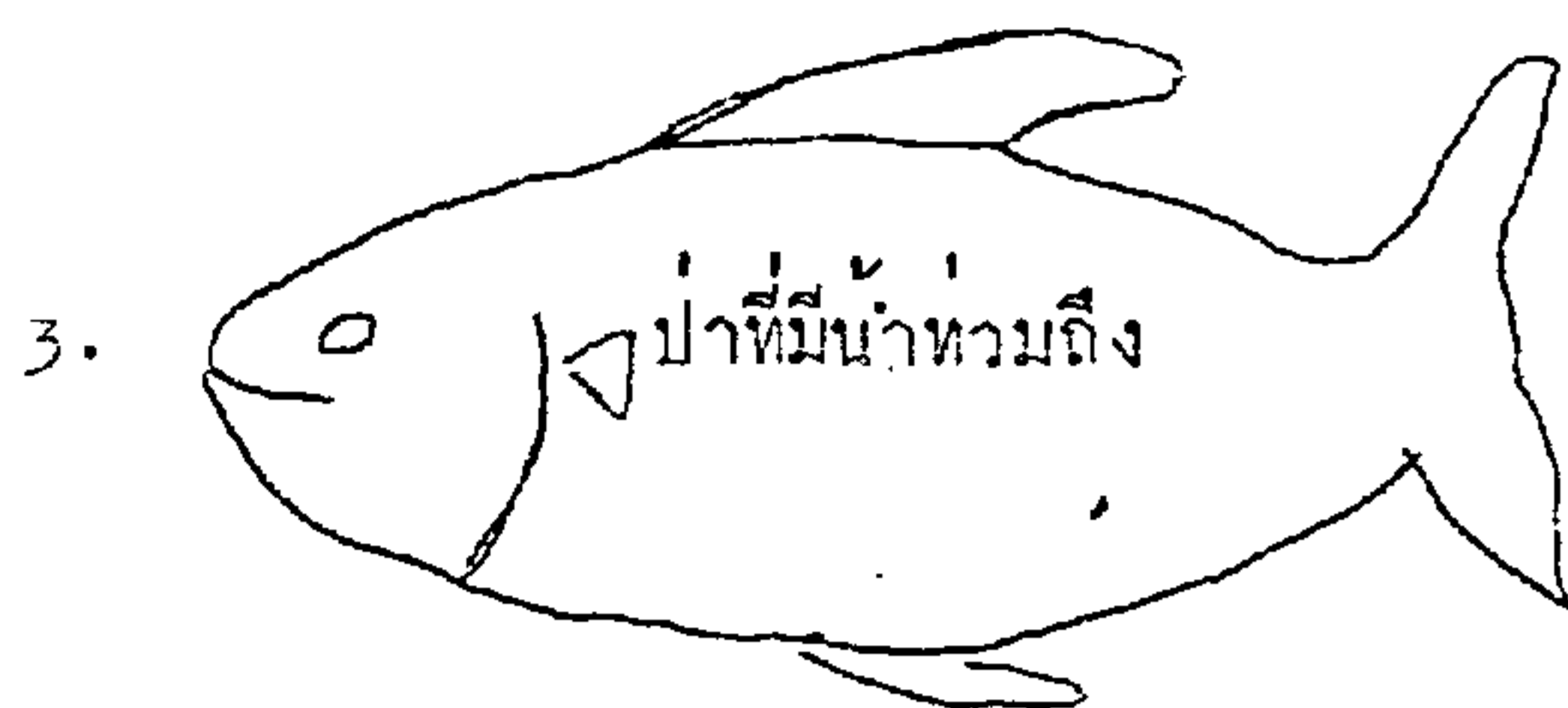
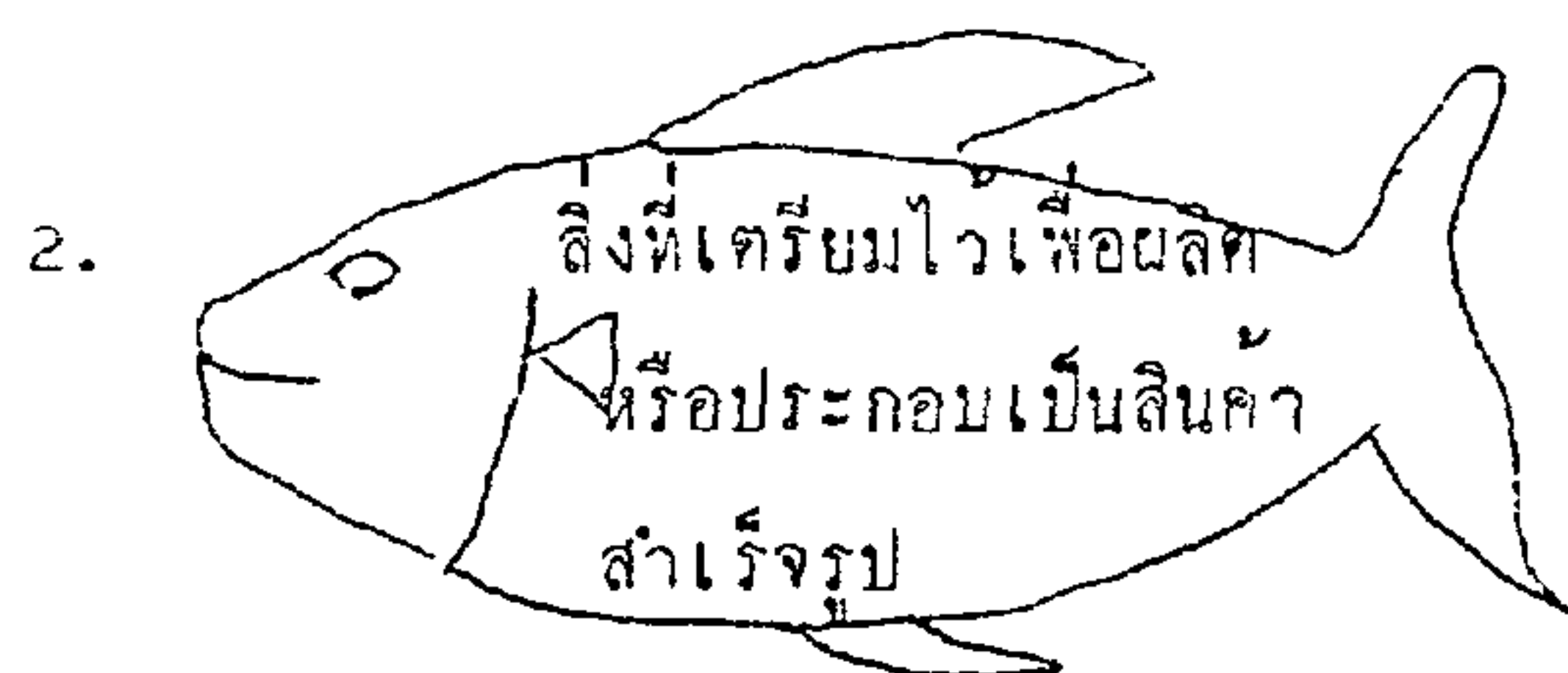
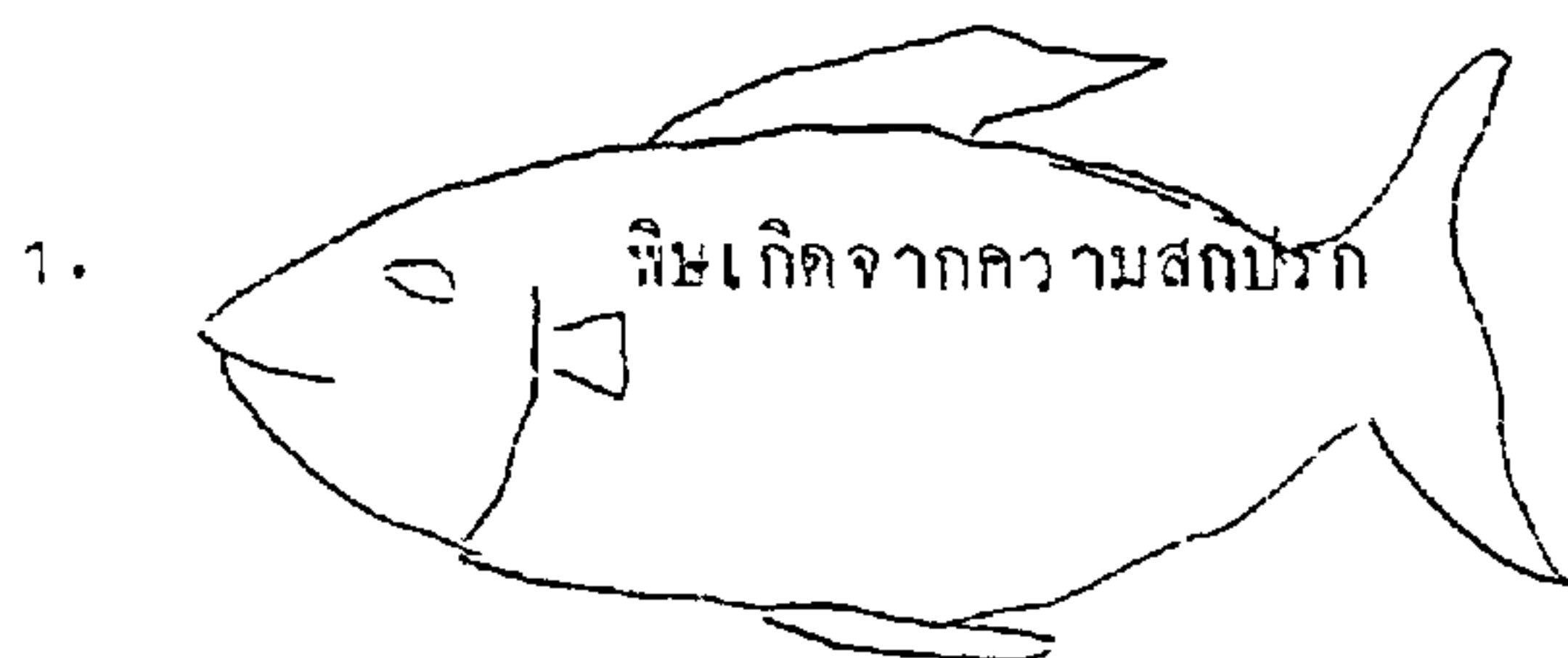
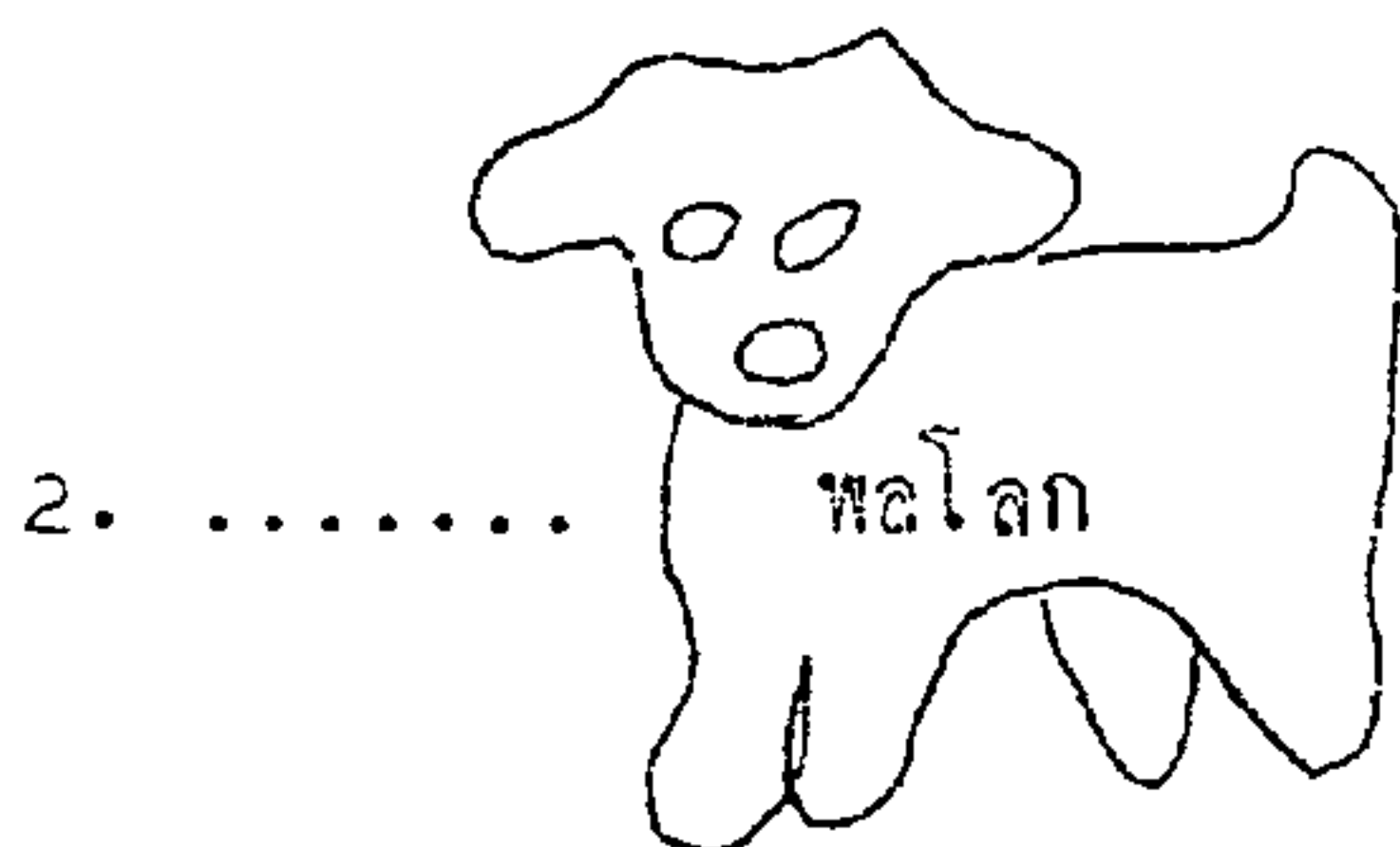
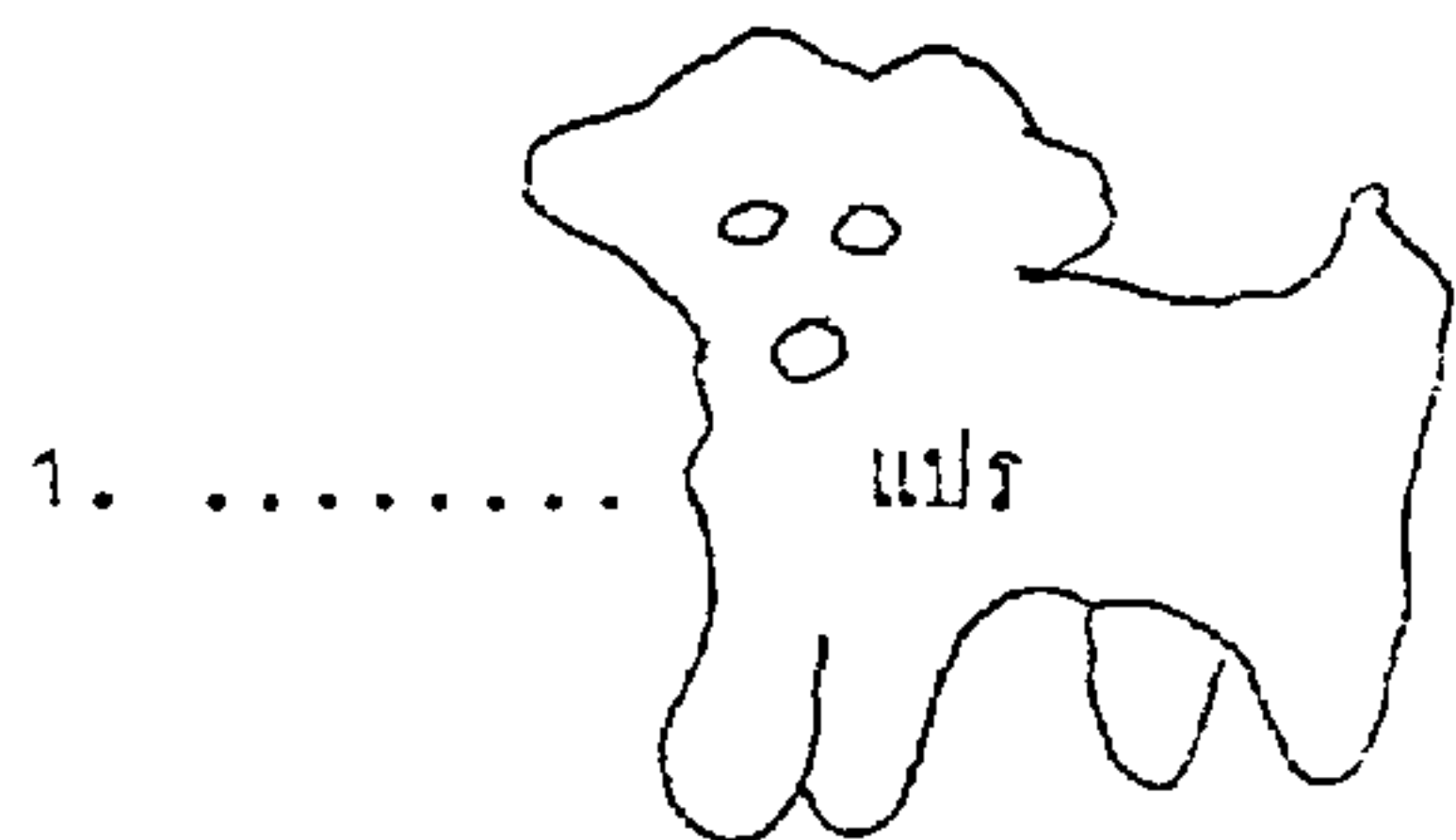
หมายเหตุ

เพลง "จับให้ถูก"

ห--คา--จุมก จับให้ถูก จุมก--คา--ห
 จับใหม่จับให้จับ (ซ้ำ) จับจุมก--คา--ห--ห--คา--จุมก

ชุดฝึกการเขียนที่ 12

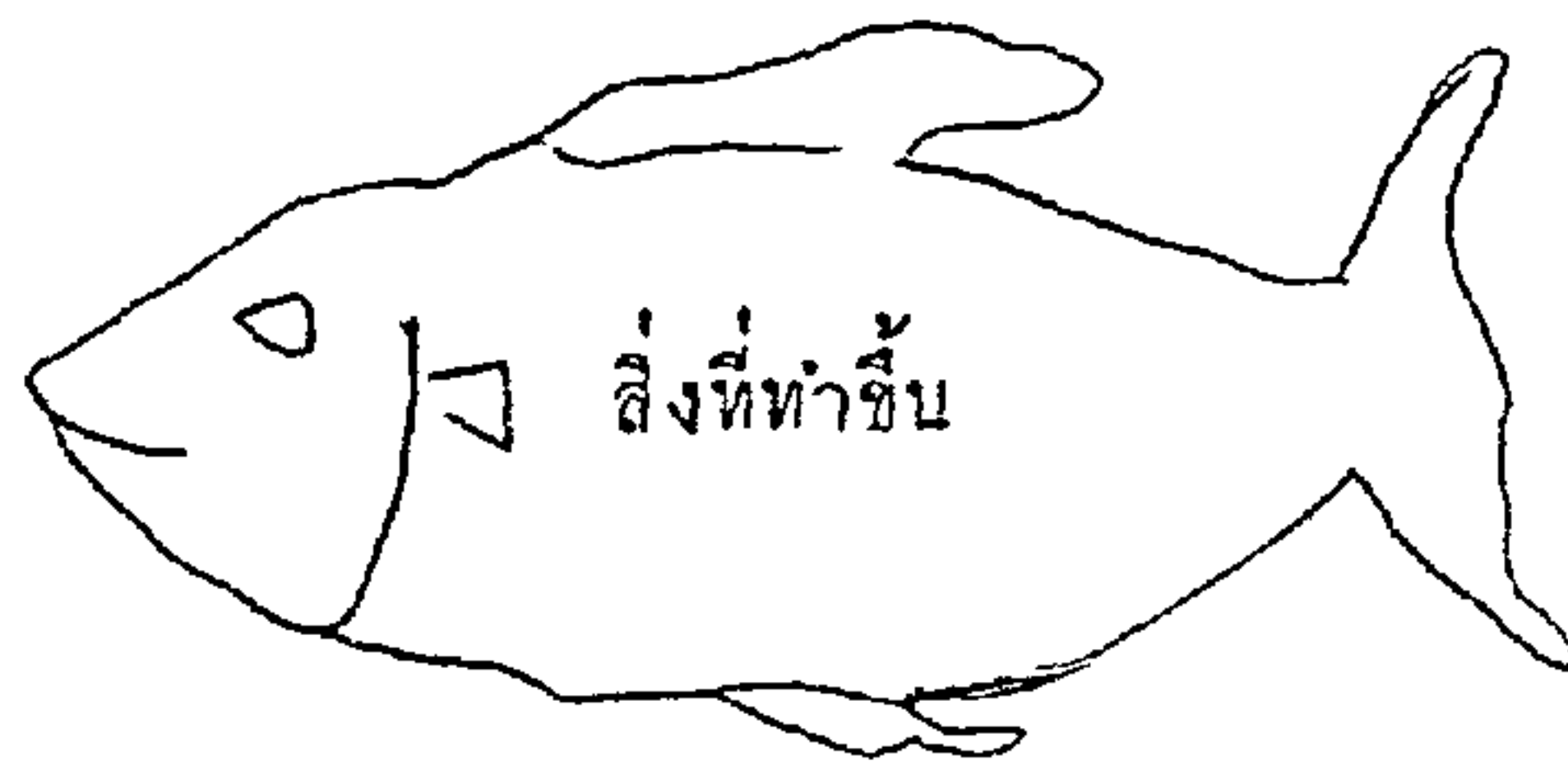
กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนนำตัวเลขจากรูปภาพด้านขวามือมาใส่ให้ตรงกับความหมาย
ด้านซ้ายมือให้ถูกต้อง

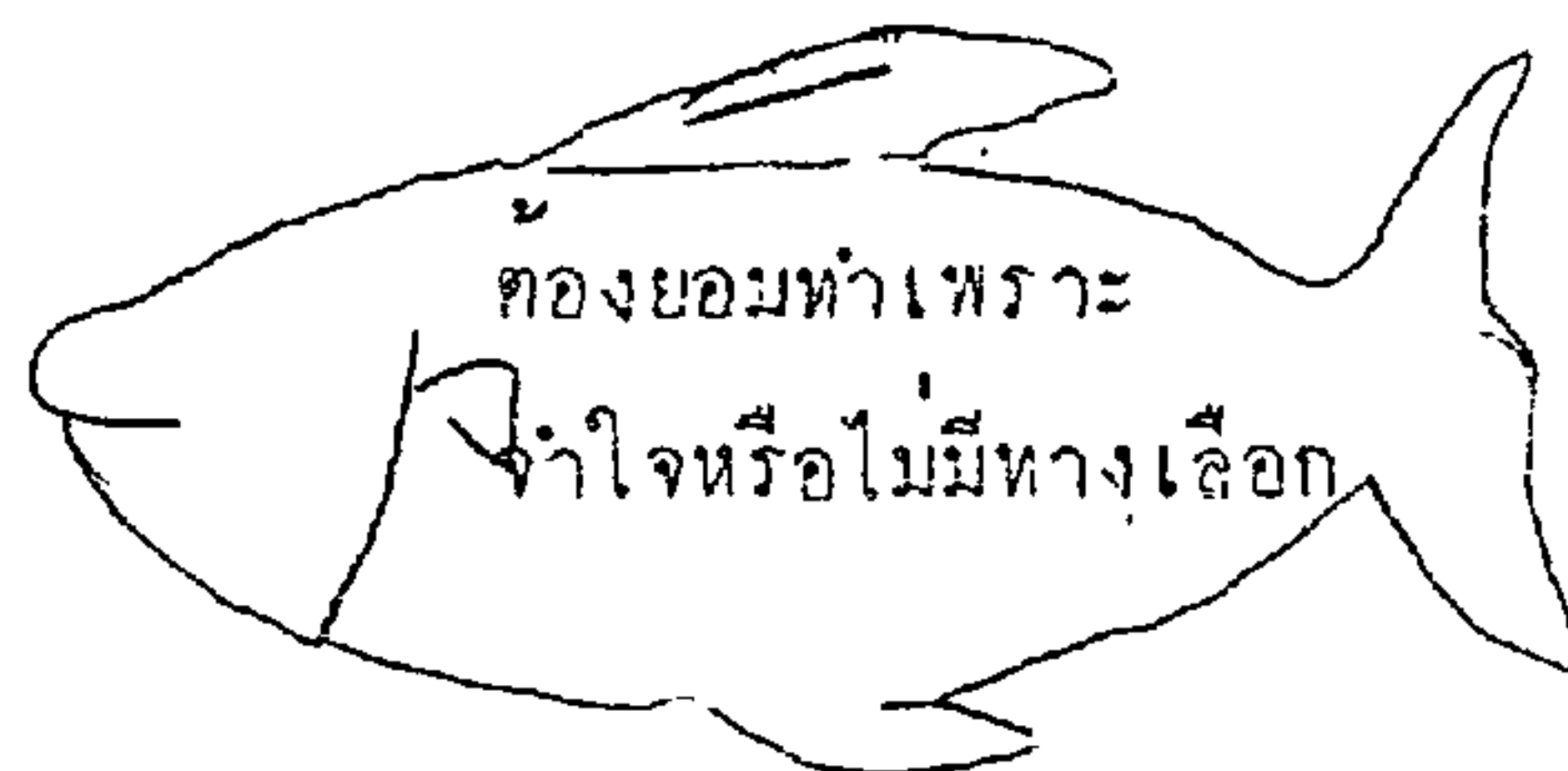
11.

11.

12.

13.

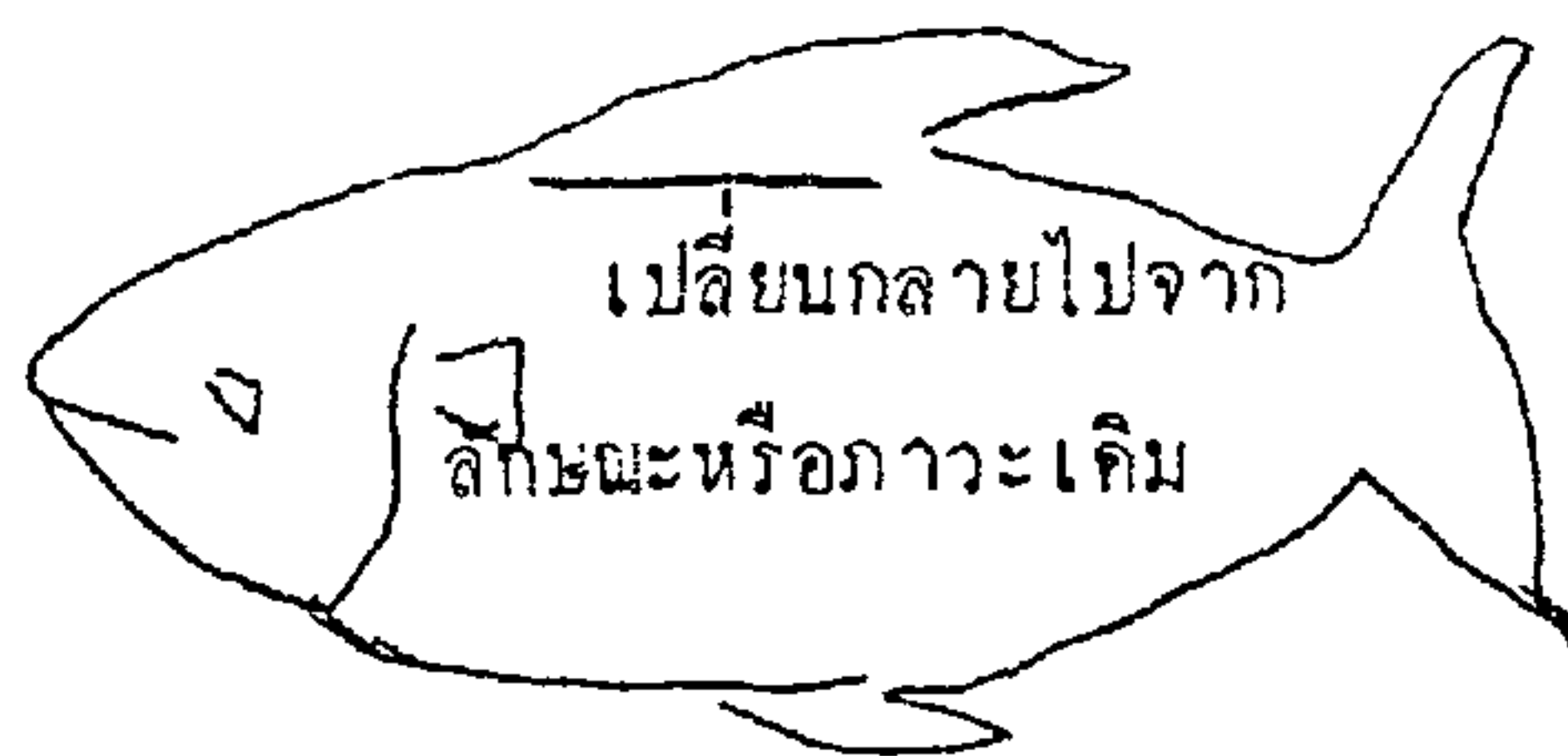
13.

14.

14.

15.

15.

ชุดฝึกการเขียนที่ 12

กิจกรรมที่ 2 จงเขียนคำอ่านของคำต่อไปนี้

ตัวอย่าง รสนิยม อ่านว่า รก-นิ-ยม

1. พลโลก	อ่านว่า	_____
2. อิทธิพล	อ่านว่า	_____
3. ผลึกภัณฑ์	อ่านว่า	_____
4. ภูมิปัญญา	อ่านว่า	_____
5. วิปริต	อ่านว่า	_____
6. มลพิษ	อ่านว่า	_____

ชุดฝึกการเขียนที่ 12กิจกรรมที่ 3

นำคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้แต่งเป็นประโยค

1. วิธีชีวิต : _____
2. ปัจจัย : _____
3. วัตถุขบ : _____
4. แปร : _____
5. ถกถอย : _____

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวณัฐวดี ชื่อสกุล สอนบุตร
วัน เดือน ปี	6 กันยายน 2499
สถานที่เกิด	22 หมู่ 4 ตำบลเหมืองใหม่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2 ซอยวัฒนโยธิน ถนนราชวิถี เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2520	ป.กศต้น วิทยาลัยครู หมู่บ้านจอมบึง อำเภอ จอมบึง จังหวัด ราชบุรี
พ.ศ. 2528	ป.ม. กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2530	กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร